๑๓๖
(สำเนา)

ชุดที่_____ของ ๑๙ ชุด

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๙

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑๓ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๗ วันที่ ๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๔ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก มีสมาชิกลงชื่อครบองค์ประชุม ผมขอดำเนินการตามระเบียบ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ถึง ๑.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วย

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแล้วลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรรวม ๓ ฉบับ คือ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนาสนุ่น อำเภอศรีเทพ และตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนแยกอำเภอศรีเทพ - บ้านทุ่งใหญ่ พ.ศ. ....

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอหนองควาย และตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลขที่ ๑๒๖๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (หางดง) - สะเมิง พ.ศ. ....

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ให้แก่นางสาวสกล บุญถนอม และนางสาวอุ่น เฮ้งตระกูล พ.ศ. .... จึงแจ้งที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑.๔ เนื่องด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ ในวันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗

ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดไว้แล้ว จึงเรียนที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอความกรุณาท่านประธาน ๑ นาที ท่านประธานที่เคารพ ผมจะขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คืออย่างนี้ ท่านประธาน โครงการของรัฐบาล คือโครงการลดพื้นที่ในการปลูกข้าว ปลูกมันสำปะหลังนั้น โดยเฉพาะที่จังหวัดชัยภูมิของกระผม ได้มีการให้เกษตรกรไปกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ในวงเงินไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อมีการกู้กันเสร็จเรียบร้อย ทางเจ้าหน้าที่ได้ไปชักเปอร์เซ็นต์เขา ๕ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้เกษตรกรได้รวมกลุ่มกันเพื่อเรียกร้องสิทธิอันนี้คืน พร้อมกับขอให้คิดค่าดอกเบี้ยคืนเขาด้วย ผมอยากจะขอกราบเรียนผ่านไปยังท่านประธานถามท่านรัฐมนตรีเกษตร ว่าจะดำเนินการให้เมื่อไร และให้รีบดำเนินคดีกับบุคคลที่ดำเนินการอย่างนี้โดยเฉียบขาด และเร่งด่วนด้วย เพราะเดี๋ยวนี้เกษตรกรเขากำลังรวมกลุ่มกันอยู่ที่จังหวัดชัยภูมิ ท่านจะดำเนินการหรือไม่ ขอฝากกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องปริกษา จะไปถามท่านจะสะดวกหรือเปล่าก็ไม่ทราบ เดี๋ยวถามท่านข้างนอกก็แล้วกัน ท่านคงไม่สะดวกที่จะตอบ เพราะไม่มีข้อมูล เชิญคุณโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง พรรคชาติอีสานพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ขอฝากไว้ด้วยเรื่องอันตราย เนื่องจากเมื่อวันเสาร์ที่แล้วนี้ ผมไปเยี่ยมราษฎรที่อำเภอละหานทราย ปรากฏว่าเขื่อนลำปาเทีย ท่านประธาน ซึ่งกรมชลประทานไปสร้างอยู่ขณะนี้รั่ว

น้ำรั่วออกกว้างประมาณ ๖ นิ้ว ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีเกษตรได้รับทราบ ถ้าหากว่าปล่อยไปจะพัง เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนเพื่อดำเนินการโดยเร่งด่วน ให้ทางรัฐมนตรีเกษตรไปดำเนินการด้วย เขื่อนลำปาเทีย อยู่ที่ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตำบลหนองแวงนะครับ โอ.เค.

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญท่านกรรมาธิการประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมมีอะไรครับ กำลังจะเข้าเรื่องเดี๋ยวญัตติจะตกไป นิดหน่อยได้

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ไม่ยื่นญัตติอะไรหรอกครับ ระหว่างที่คณะกรรมาธิการขึ้นมานี้ ผมหารือกับท่านประธานนิดเดียว ผม ทรงธรรม ปัญญาดี เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศเขาสนใจเขามานั่งฟัง ขออย่าได้กำหนดเวลาเขาเลยให้เขาฟังตลอด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือให้พูดได้ตามสบายเลย ใช่ไหมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ไม่ใช่อย่างนั้น คือหมายความว่าเดี๋ยวเจ้าหน้าที่จะให้เขาลงไป ไม่มีใครรออยู่แล้ว มีแต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้เขาฟังตลอดทั่วประเทศเลย ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวผมจะหารือท่านเลขาฯ พอดีที่นั่งเลยนะครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ได้ลงมติรับร่างหลักการแห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (นายประสพ บุษราคัม กับคณะเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (นายวีระกร คำประกอบ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (นายอัมพล จันทรเจริญ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ....
(นายอุดร ตันติสุนทร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (นายประกิจ พลเดช
และนายอนุรักษ์ จุรีมาศ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... (นายคำรณ ณ ลำพูน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวน ๔๒ คน
เพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วันนั้น คณะกรรมาธิการได้ประชุมครั้งแรก
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และได้พิจารณาเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๑๕
มิถุนายน ๒๕๓๗ รวมการประชุมทั้งสิ้น ๓๕ ครั้ง คณะกรรมาธิการทุกคน
ได้ตระหนักถึงความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า เป็นกฎหมายฉบับแรก
ที่จะกระจายอำนาจการปกครองตนเองไปสู่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ
ในทุกหมู่บ้านและตำบล โดยกำหนดให้พื้นที่ตำบลอยู่นอกเขตเทศบาล
สุขาภิบาล กรุงเทพมหานครเป็นสภาตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล ---

และหากสภาตำบลใดมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดก็จะจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในการพิจารณานี้จึงได้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลภายนอกอย่างกว้างขวาง ได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป จากสมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ศูนย์ศึกษาเพื่อพัฒนาสตรีล้านนา คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย สมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย และเจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของกรรมาธิการด้วย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอคำแปรญัตติจำนวน ๒๖ คน และผู้แปรญัตติขอสงวนความเห็นจำนวน ๑๘ คน จึงกราบเรียนท่านประธานมาเพื่อโปรดพิจารณาตามลำดับต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นการพิจารณาตั้งแต่ชื่อ คำปรารภและเรียงตามมาตรา ขอเชิญท่านเลขาธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ สภาตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด นครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา สำหรับในมาตรา ๖ นี้ กระผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมหลักการเกี่ยวกับกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล ซึ่งได้ตรวจโดยละเอียดแล้วเห็นว่า ในร่างของกรรมาธิการฉบับนี้ได้บัญญัติหลักการนี้ไว้แล้วในมาตรา ๔๓ เพราะฉะนั้นกระผมไม่ติดใจในเรื่องนี้ ขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านไม่ติดใจนะครับ เชิญ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ส่วนที่ ๑ สมาชิกสภาตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๗ นี้ กระผม เสกสรร แสนภูมิ พร้อมด้วยคุณรงค์เลิศ สุรพล ตลอดจน คุณยุทธศิลป์ ได้มีการสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนนิดหนึ่งที่กระผมได้สงวนเอาไว้ก็เพราะว่า ในมาตรานี้มีความจำเป็นจะต้องเติมข้อความต่อไปนี้ลงไป นั่นก็คือแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านจากเดิม ๑ คน ขอแก้เป็น ๒ คน กระผมใคร่ขอให้เหตุผลเพิ่มเติมเล็กน้อยท่านประธาน กระผมมีความเข้าใจว่าวาระนี้เป็นวาระ ๒ เราคงพูดกันกว้างขวางไม่ได้ แต่จากสภาพที่กระผมได้อยู่ในพื้นที่และทราบปัญหาของสภาตำบลด้วยดีเสมอมา โดยเฉพาะตัวแทนที่เลือกจากบรรดาประชาชนที่เขาเรียกกันว่าผู้ทรงคุณวุฒิ ๑ คนนี้รู้สึกมันน้อย เพราะว่างานการของสภาตำบลจริง ๆ นั้น จะต้องใช้การประชาสัมพันธ์ไปสู่บ้าน หมู่บ้านในตำบลนั้น ๆ ท่านประธาน ผมเห็นว่าเดิมทีที่ผ่านมาสภาตำบลทำงานบางตำบลค่อนข้างจะส่วนมากไม่กระจายผลการประชุมไม่กระจายนโยบายของตำบลให้พี่น้องประชาชนที่สนใจได้ทราบ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าจากมาตรา ๗ ที่สมาชิกตำบลเพียงหมู่บ้านละ ๑ คนนั้นกระผมว่าน้อย เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเพิ่มจำนวนคำว่าแพทย์ประจำตำบล และในส่วนสุดท้ายกระผมใคร่ขออ่านเต็มนะครับท่านประธาน มาตรา ๗ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนันและผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบลและแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละ ๒ คน ผมสงวนไว้อย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอนุรักษ์ จุรีมาศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุรักษ์ จุรีมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย กรรมาธิการ ที่ผมสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๗ นั้น ผม ไม่ติดใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณรงค์เลิศครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย สำหรับมาตรา ๗ ตามร่างเดิมนั้น ให้มีสมาชิกสภาตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คน ตามร่างใหม่ที่คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขและตัดแพทย์ประจำตำบลออก กระผมขอเรียนประเด็นปัญหาต่อท่านประธาน ดังนี้ ผมแปรญัตติไว้ว่า ให้สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งเป็นหมู่บ้านละ ๒ คน โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการแรก หลักของความมีอิสระในการดำเนินงาน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากตามร่างที่คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขแล้วนี้จะเห็นได้ว่า ถ้าหากกรรมการที่มาจากการแต่งตั้งครบจำนวนหมู่บ้าน แล้วให้มีการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คน นั่นหมายความว่า สมาชิกสภาตำบลจะมีจำนวนเท่ากัน ท่านประธานที่เคารพ ความเป็นอิสระของการทำงานของกรรมการสภาตำบลนั้น มันจะไม่มี เพราะเหตุว่าคนที่มาจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น เราต้องยอมรับว่า การที่จะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้นั้น จะต้องมาจากการที่จะได้รับการรับรองจากนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด นั่นคือข้าราชการประจำ ท่านประธาน เราจะต้องยอมรับกันในจุดหนึ่งว่า ท้ายที่สุดในการกระทำการใด ๆ การทำงานนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาจจะถูกชี้นำจากนายอำเภอ หรือจากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ ถ้าหากเราให้กรรมการสภาตำบล ให้สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งมีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้ใหญ่บ้าน กำนันแล้ว ความเป็นอิสระจะถูกลดลงไป จะทำให้การงานซึ่งจะมุ่งมาดคาดหวังว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองนั้นจะไม่สมจริง จะให้ความมุ่งหมายเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่ต้องการกระจายอานาจลงไปสู่ท้องถิ่นนั้น จะไม่เกิดเป็นจริงขึ้นมาได้เลย เพราะเหตุว่านายอำเภอก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี จะเข้าไปครอบงำการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท้ายที่สุดก็สามารถชี้นำมติของสภาตำบลได้ กระผมจึงเห็นว่า สมควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงให้มีสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๒ คน ท่าไมละครับท่านประธาน ข้อแรก ท่าให้กรรมการสภาตำบลนั้นมีอิสระหลุดออกจากการครอบงำของนายอำเภอ ของผู้ว่าราชการจังหวัด นั่นประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ จะทำให้มันถูกต้องตามครรลองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเคารพการเลือกตั้ง ยอมรับนับถือว่า การทำงานของคณะบุคคลใดก็ตาม สมควรที่จะเป็นคณะบุคคลที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้นที่จะมีอำนาจชี้นำการทำงานได้ ถ้าหากว่าเราไม่ยอมรับหลักการประชาธิปไตย โดยการมาเขียนลิดรอนอำนาจลงในกฎหมายฉบับนี้อย่างนี้ จะเป็นการไม่เคารพนับถือระบอบประชาธิปไตย นั่นประเด็นหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนท่านประธานว่า เราต้องยอมรับว่า เดิมทีสภาตำบลไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่เมื่อเป็นนิติบุคคลขึ้นมาแล้ว มันก็สามารถที่จะทำงานให้เกิดประโยชน์กับชาติบ้านเมืองได้ ถ้าหากว่าสภาตำบลมีอิสระในการตัดสินใจ แต่ถ้าหากเป็นตามร่างที่คณะกรรมาธิการแก้ไขมา สัดส่วนที่มาจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเท่ากับเลือกตั้ง อย่างนี้ละก็ มันเป็นที่คาดหมายได้ว่า นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะเข้าไปชี้นำการตัดสินใจของกรรมการสภาตำบล มันจะไม่เกิดประโยชน์สมจริงดังที่คาดหวังเอาไว้ ขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียนประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล พรรคชาติพัฒนาจากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเสกสรรและก็นายณรงค์เลิศ สุรพล เป็นผู้ขอแปรญัตติซึ่งสงวนไว้ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๗ นั้น ได้กล่าวอย่างชัดแจ้งว่า สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบลนั้น และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละ ๑ คน----------

ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบลนั้น เป็นลักษณะของการจัดองค์กรในรูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีอำนาจการปกครองตนเองเป็นลักษณะประชาธิปไตยอย่างดียิ่ง กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า ในส่วนกำนันก็ตาม ผู้ใหญ่บ้านก็ตาม หรือแพทย์ประจำตำบลนั้น เป็นกรรมการซึ่งมาจากการแต่งตั้ง ท่านประธานลองคิดดูสิ่งเหล่านี้ บุคลากรเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นกำนันก็ตาม ผู้ใหญ่บ้านก็ตาม แพทย์ประจำตำบลก็ตาม นั่นแหละครับคือบุคลากรของรัฐโดยตรง ทีนี้ถ้าหากว่าให้เลือกตั้งมาจากราษฎรนั้นเป็นจำนวน ๑ คน หรือหมู่บ้านละ ๑ คนนั้น กระผมเห็นว่าจะไม่เกิดความเป็นประชาธิปไตยต่อสังคมในหมู่บ้านนั้น ๆ ท่านอย่าลืมว่าในตำบลนั้นหรือในหมู่บ้านนั้น ไม่เหมือนกับสภาผู้แทนราษฎรของเรา พูดจากหัวบ้านท้ายบ้านปั๊บจะรู้กันหมด นั่นคือลักษณะของหมู่บ้านและตำบล พูดคำเดียวเป็นอะไรกันหมดเลยทุกอย่างทุกประการ ดังนั้นท่านอย่ามาใช้ในลักษณะที่ว่าเป็นแบบฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ผมอยากจะให้เป็นลักษณะของการผสมผสานกัน โดยกำนันก็ตาม ผู้ใหญ่บ้านก็ตาม แพทย์ประจำตำบลก็ตาม ยอมรับว่าประชาชนซึ่งมาจากการเลือกตั้งนั้นแล้วเข้าไปสู่ตำแหน่งนี้ ๒ คน ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอ ไม่ว่าจะเป็นปลัดอำเภอ ไม่สามารถที่จะมาชี้นำบุคลากรเหล่านี้ได้ เพราะเขามาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นในส่วนนี้กระผมขอแก้เป็น สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ของทุกหมู่บ้านและตำบล และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละสองคน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม รู้สึกไม่ได้แปรญัตตินะครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย มาตรา ๗ มีการแก้ไขครับ ผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมาธิการว่า คณะกรรมาธิการมีเหตุผลอะไรที่ไปตัด แพทย์ประจำตำบล ออก ในเมื่อร่างนี้เป็นร่างของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ใช้กฎหมายฉบับนี้

ในมาตรา ๗ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำตำบล ตัดคำว่า และแพทย์ประจำตำบล ออก อันนี้ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าแพทย์ประจำตำบลต้องทำงานร่วมกับทางกำนัน ซึ่งกำนันเป็นผู้แต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล เมื่อตัดเขาไปแล้ว เขาก็ไม่สามารถจะมารับรู้ปัญหาใด ๆ ในการประชุมสภาตำบล เพราะการประชุมสภาตำบลนั้นเป็นการกำหนดนโยบายในการบริหารตำบลนั้น แพทย์ประจำตำบลจะต้องมีส่วนร่วมในการประชุมพิจารณาปัญหาต่าง ๆ และก็ต้องดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการสภาตำบล ซึ่งมีทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เลือกจากประชาชน ผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเพราะโยงใยไปอีกหลายแห่งที่ตัดออกนี้ หลายมาตราที่ตัด แม้กระทั่งมาตรา ๙ ก็มีการตัดออก เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้กรรมาธิการชี้แจงว่าด้วยเหตุผลกลใดที่คณะกรรมาธิการไปตัดจากร่างเดิมของรัฐบาลที่มีแพทย์ประจำตำบลอยู่ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีกคนหนึ่งครับ คุณโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติอีสานพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมเห็นคล้อยด้วยกับท่าน ส.ส. ทรงธรรม ปัญญาดี ในปัจจุบันนี้กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ประกาศใช้ ท่านประธานครับ ผู้ทรงคุณวุฒิก็เป็นส่วนหนึ่งของกรรมการสภาตำบล แพทย์ประจำตำบลก็มีอยู่แล้ว ซึ่งผมขอกราบเรียนว่าแพทย์ประจำตำบลนั้นก็มีความจำเป็น มีความสำคัญอย่างน้อยที่สุดแพทย์ประจำตำบลนั้นก็มีความรู้ที่จะให้คำปรึกษาแก่สภาตำบลในเรื่องของสาธารณสุข ถ้ามีความคิดมากก็ดี ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงตัด อย่างขณะนี้เรามีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่หมู่บ้านละคน--------

ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยร่างเดิมดีอยู่แล้ว เป็นแต่เพียงผมห่วงว่า กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองจะมีเบี้ยประชุมให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือสภาตำบลที่จะเกิดขึ้นใหม่หรือไม่เพียงไร หมู่บ้านละ ๑ คนกระผมว่า สมควรแล้ว แต่ไม่ควรตัด แพทย์ประจำตำบล ออก เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ เงินหมื่น ประธานกรรมาธิการช่วยตอบว่า กรรมาธิการมีความเห็นอย่างไร ทุกคนมีความเห็นตัดออกใช่หรือไม่ หรือกรรมาธิการเสียงข้างมากตัดออก เพราะเราจะได้ไปชี้แจงกับแพทย์ประจำตำบลได้ว่า ทำไมจะต้องถูกตัดออก ผมไปประชุมกับสภาตำบลมาทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ผมถึงได้รู้ว่าลำปะเทียเชื่อนมันรั่วมันอันตราย จึงได้กราบเรียนผ่านท่านรัฐมนตรีเกษตรไปแก้ไขเสียจะเกิดการเสียหาย เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าร่างเดิมดีอยู่แล้ว ผมเห็นด้วยในมาตรานี้ ส่วนมาตราอื่นก็ค่อยว่ากัน ก็ขอกราบเหตุผลอย่างที่ท่านทรงธรรม ปัญญาดี ท่านถามละครับว่า ไปตัดแพทย์ประจำตำบลออกทำไม ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญผู้แปรญัตติ คุณมานะ เชิญ

นายมานะ คูสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล พรรคชาติพัฒนา จากจังหวัดนครพนม ผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๗ เนื่องจากผมเห็นว่าร่างเดิมนั้นมันไม่ให้ความเป็นธรรมกับประชาชน ผมขอกราบเรียนอ่านส่วนที่ผมขอแปรญัตติ มาตรา ๗ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น ให้คำนวณตามเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละหมู่บ้านตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนมีการเลือกตั้ง หมู่บ้านใดมีราษฎรไม่ถึงห้าร้อยคนให้มีการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละหนึ่งคน ถ้าหมู่บ้านใดมีราษฎรเกินห้าร้อยคนก็ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลในหมู่บ้านนั้นเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนต่อจำนวนราษฎรทุกห้าร้อยคน เศษของห้าร้อยคน ถ้าถึงสองร้อยห้าสิบคน หรือกว่านั้นให้นับเป็นห้าร้อยคน

ผมขอกราบเรียนว่า ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขที่คณะกรรมาธิการได้พิจารณาอยู่ปัจจุบันนี้ ได้มีการแก้ไขจำนวนของจำนวนประชากรว่า ถ้ามีประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน ก็ให้มีผู้แทนราษฎรเพิ่มได้ ๑ คน ตรงนี้ถ้าต่อไปมีการผ่านสภาเราก็จะมีผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นจาก

จำนวนของประชากรเป็นเกณฑ์ ไม่ได้มีกำหนดกฎเกณฑ์ว่า ๓๖๐ คนเท่านั้น แต่ขณะเดียวกันหมู่บ้าน ๗๖,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านนี้ กฎหมายฉบับนี้จะบังคับให้มีอยู่แค่ ๗๖,๐๐๐ คนแค่นั้นเอง ผมขอกราบเรียนว่าไม่เป็นธรรม เพราะปัจจุบันนี้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกสภาตำบลมีการประชุมกันอยู่ตลอดเวลา มีการลงมติให้แยกหมู่บ้าน ให้แยกตำบล แต่ขณะเดียวกันสำนักงบประมาณไม่อนุมัติงบประมาณให้ ทำให้การแยกตำบลเกิดขึ้นไม่ได้ ขัดข้องในระบบงบประมาณการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิด ผมขอกราบเรียนว่า ปัจจุบันนี้บางหมู่บ้านมีถึง ๓๐๐ หลังคาเรือน ๔,๐๐๐ กว่าคน เกือบเท่าตำบล ๆ หนึ่งแล้ว แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้มีการแยกออกมาเป็นหมู่บ้าน ตรงนี้ละครับทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งเสียเปรียบ เราเคยอภิปรายในสภานี้ว่า ทำไมคนจังหวัดระนองซึ่งมีสิทธิเลือก ส.ส. ได้คนเดียว เขาจะต้องใช้ วันแมน วันโหวต (One man one vote) แต่ทำไมในจังหวัดอื่นซึ่งมี ส.ส. ถึง ๑๔ คน ๑๒ คน ทำไมถึงไม่ให้เลือกเป็นวันแมน วันโหวต เหมือนจังหวัดระนอง ตรงนี้สมาชิกส่วนใหญ่คัดค้าน แต่พอมาถึงกฎหมายฉบับนี้ เราจะคัดค้านอีกหรือ เรายอมรับแล้วว่ารากฐานประชาธิปไตยนั้นมาจากเบื้องล่างที่สุดก็คือหมู่บ้านและตำบล ทำไมเราไม่ให้ความเป็นประชาธิปไตยกับประชาชนตรงนี้เสียก่อน เราพูดกันถึงการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เราพูดกันถึงการเลือกตั้งเทศบาล สุขาภิบาล ที่จะกระจายออกไปให้ทั่วทุกหมู่บ้านทุกตำบล กระผมกราบเรียนถามว่า ถ้าเขียนกฎหมายไว้แล้วยังขยักขย่อนไว้อยู่แบบนี้ การที่จะแก้ไขวาระ จะต้องผ่านวุฒิสภา กว่าจะประกาศใช้ได้เป็น ๒ - ๓ ปี ถ้าเราจะเขียนกฎหมายออกมาฉบับหนึ่งเพื่อประชาชนคนไทยทั้ง ๕๘ ล้านคนแล้ว น่าที่จะดำเนินการให้จบพร้อมกัน เพราะฉะนั้นผมถึงขอสงวนความเห็นว่าเราจะต้องกระจายโดยถือเกณฑ์ประชากรเป็นหลัก ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๗ ซึ่งกระผมใคร่ที่จะขอกราบเรียนต่อท่านประธานในโอกาสตรงนี้เสียเลยว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ได้ทราบกันดีอยู่ว่า มีความสำคัญ และผมก็ขอกราบเรียนต่อท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มาสังเกตการณ์กันอยู่ในห้องประชุมในวันนี้ ท่านอย่าได้ไปตกใจว่าท่านนี้มีจำนวนมากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในห้องนี้ ว่าความจริงแล้วท่านก็กำลังอยู่ตามห้องกรรมาธิการและอยู่ข้างนอก แต่ว่าท่านให้ความสนใจในกรณีนี้เป็นพิเศษ เพราะเรื่องของสภาตำบลนี้ มันจะมีเหตุและมีปรากฏการณ์ประหลาดเกิดขึ้น นั่นก็คือหมายความว่า เสียงที่เป็นเอกฉันท์ของคณะกรรมาธิการนั้นจะเป็นเสียงที่จะมีการเปลี่ยนแปลง จะมีเสียงที่มีการเปลี่ยนแปลง อีกสักครู่ก็คงจะถึง แต่ตอนนี้กระผมใคร่จะขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในมาตรา ๗ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง กระผมขอกราบเรียนว่า ในการแปรญัตติซึ่งผมสงวนไว้นั้น ผมยังคงให้มีแพทย์ประจำตำบลอยู่ นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ยังคงมีแพทย์ประจำตำบลอยู่ เพราะผมไม่เห็นด้วยกับการแปรญัตติของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากที่ให้ตัดแพทย์ประจำตำบลออก นี่เป็นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ในกรณีที่เลือกสมาชิกจากทุกหมู่บ้าน ๆ ละ ๑ คนนั้น กระผมมีความเห็นแตกต่างไปจากเพื่อนกรรมาธิการ แตกต่างตรงที่ว่า อันสภาตำบลนั้นเป็นสภาที่เป็นองค์กรขั้นพื้นฐานและเป็นรากฐานของประชาชนจากทุกหมู่บ้านที่รวมกันเป็น ๑ ตำบล เราได้พูดกันมาตลอดเวลาครับว่า สภานี้รัฐบาลนี้จำเป็นที่จะต้องดำเนินการให้เห็นเป็นรูปธรรมว่าได้เข้ามาแล้วดำเนินการแก้ไข และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาธิปไตย สภาตำบลเป็นสภาที่เป็นรากฐานของประชาชนในชนบท สภาตำบลถ้าหากว่าได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขพระราชบัญญัติอย่างถูกต้องมีหลักการที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแน่ชัดแล้ว ก็สามารถที่จะเกื้อกูลต่อระบบและการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับต่อ ๆ มาได้ จนกระทั่งถึงระดับชาติ

คือสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ ในการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่องของที่มาของวุฒิสมาชิกสภานั้น เรามักจะมีการถกเถียงและให้ความคิดความเห็นกันอยู่ตลอดเวลาว่า เมื่อมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งแล้ว วุฒิสมาชิกนั้นควรจะเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อที่วุฒิสมาชิกอันเสมือนหนึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ นั้น จะได้พิจารณากลั่นกรองพระราชบัญญัติต่าง ๆ ของสภาผู้แทนราษฎร โดยคำนึงถึงข้อมูลและเหตุผลต่าง ๆ ของกลุ่มอาชีพหรือของผู้ประกอบอาชีพของแต่ละกลุ่มนั้น ๆ วุฒิสมาชิกหรือวุฒิสภานั้นเป็นองค์กรทางการเมือง เป็นองค์กรในรูปของสภาในระดับสูง แต่สภาตำบลนั้น กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่า เป็นองค์กรทางการเมืองเป็นองค์กรของประชาชนในระดับล่างสุด คือระดับหมู่บ้าน ระดับชนบท ระดับบ้านนอก ระดับที่คนในตำบลนั้นเขามีอำนาจในการที่จะพิจารณาด้วยตัวของเขาเองว่า เขาจะทำอะไร เขาต้องการอะไร เขาจะแก้ไขปัญหาของเขาอย่างไร เขาจะมองสิ่งต่าง ๆ ที่จะต้องเข้ามาแผ้วพานและมาเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของพวกเขาได้อย่างไร เรามีความมุ่งมั่น มีความมุ่งหมายว่า เราต้องการที่จะให้ระบบของสภาตำบลมีการเปลี่ยนแปลง เราต้องให้การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เมื่อเราคิดว่าวุฒิสภาหรือวุฒิสมาชิกนั้นควรจะมาจากตัวแทนกลุ่มอำนาจต่าง ๆ กระผมมีความเห็นว่าสมาชิกที่จะมีการเลือกตั้งมาจากแต่ละหมู่บ้าน ก็ควรจะเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพ เพราะว่ากลุ่มอาชีพของคนส่วนใหญ่ของประเทศแน่นอนที่สุดก็คือประชาชนที่กระจัดกระจายกันอยู่ในตำบลแต่ละตำบล ในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน ในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน ในตำบลแต่ละตำบลนั้นมีกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เขามีความรู้และสัมผัสกับสิ่งที่เป็นปัญหาของเขาอย่างชัดเจนในการดำรงชีวิต ในการดำรงอาชีพ ----------

การประกอบธุรกิจการทำมาหารายได้ ในการขายผลผลิตทางด้านการเกษตร เพราะฉะนั้นกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้เขารู้ข้อมูล เขารู้ปัญหาที่เป็นรากฐานของปัญหาอย่างแท้จริง เราต้องการให้วุฒิสภาเป็นสภาตัวแทนของกลุ่มอาชีพ แล้วทำไมเราจึงจะไม่ยอมให้สภาตำบลนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพ ตัวแทนของกลุ่มอาชีพในแต่ละหมู่บ้านในแต่ละตำบลนั้นชัดเจนครับ ท่านประธานที่เคารพ ชัดเจนตรงที่ว่าเขาสามารถที่จะรู้ ไม่ใช่รู้โดยการประเมินของนักวิชาการ ไม่ใช่เป็นการประเมินของคนที่นั่งอยู่บนหอคอยงาช้าง แล้วเที่ยวไปบอกว่าชาวบ้านต้องการอย่างนี้ ชาวบ้านต้องการอย่างนั้น ประเมินกันเอาเอง งุบงิบกันเอาเอง เอาออกันเอาเองมาอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่เป็นประเทศไทยมาแล้ว ให้โอกาสเขาตรงนี้เมื่อเขาเป็นสภาตำบล ให้กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่ฝังตัวอยู่ในตำบลนั้น ๆ ได้มีตัวแทนขึ้นมาเป็นสมาชิกของสภา ให้เขาได้เอาปัญหาต่าง ๆ ในอาชีพของเขานั้นออกมาพูดออกมาจากัน เขามีปัญหาอย่างนี้ เขามีปัญหาอย่างนี้ ก็มาว่ากันตรงนั้น เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงได้ขอแปรญัตติในตอนนั้นว่า สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และของทุกหมู่บ้านในตำบลและแพทย์ประจำตำบล และสมาชิก ผมเพิ่มเติมมาอย่างนี้ ผู้เป็นตัวแทนของกลุ่ม เช่น หัวหน้าเหมืองฝาย ราษฎรกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละกลุ่มดังกล่าวในตำบลนั้น ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่กระผมได้เขียนเพิ่มเติมว่า หัวหน้าเหมืองฝายชลประทาน ในภูมิภาคหนึ่งอาจจะมี ในภูมิภาคหนึ่งอาจจะไม่มี ในพื้นที่หนึ่งอาจจะมี ในพื้นที่หนึ่งอาจจะไม่มี ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องมาใส่ แต่ว่าในเรื่องชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนนั้น หัวหน้าเหมืองฝายหรือหัวหน้าผู้จัดระบบชลประทานในเรื่องด้านการเกษตรซึ่งเป็นราษฎร และเป็นเอกชนนั้น มีความสำคัญมาก เพราะเขาเหล่านี้จะต้องทำหน้าที่ในการที่จะต้องหาน้ำ จัดสรรน้ำ ดูแลน้ำในการใช้น้ำ เพื่อประกอบอาชีพส่วนใหญ่ของประเทศ อาชีพส่วนใหญ่ของประเทศของพลเมืองไทยคืออะไร คือการเกษตร คน ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์มีอาชีพทางด้านนี้ คนที่จัดสรรน้ำซึ่งเป็นตัวแทนของราษฎรนั้น จึงควรที่จะเป็นคนที่มีบทบาทสำคัญ เป็นคนที่จะต้องเข้ามานั่งอยู่ในสภาตำบลได้ ให้เขามานั่งอยู่ในสภาตำบลอย่างชัดเจนว่า เขาเป็นคนที่ดูแลในเรื่องการจัดสรรน้ำ แบ่งปันน้ำ และหาน้ำมาให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ กระผมจึงขอแปรญัตติไปว่าขอให้มีหัวหน้าเหมืองฝายชลประทานอยู่

และอีกกลุ่มหนึ่งก็คือกลุ่มแม่บ้าน ตรงนี้ท่านประธานครับ เรื่องแม่บ้านหรือสตรีนี้นพูดกันมาก ได้มีการขอแปรญัตติในมาตรา ๗ นี้เป็นจำนวนมาก และส่วนใหญ่ก็ได้เน้นถึงกลุ่มแม่บ้านหรือกลุ่มสตรี ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้เขามามีบทบาทและมีส่วนที่จะเป็นตัวแทนของสตรีในตำบลนั้น แล้วก็มานั่งอยู่ในสภาตำบล ตรงนี้ก็มีการแก้ต่างกันบอกว่า ถ้าจะเอากันอย่างนี้เหมือนกับว่าสตรีนี้นไม่ได้มีความทัดเทียมกับสุภาพบุรุษ ----------

ความไม่ทัดเทียมกันระหว่างสตรีกับบุรุษนั้น เราถือว่าขณะนี้ทัดเทียมกันแล้ว สตรีที่มีความสามารถก็สามารถที่จะไต่เต้าไปจนกระทั่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นอธิบดีได้ แล้วก็เป็นรัฐมนตรีได้ แล้วทำไมไม่ปล่อยอิสระในเรื่องสิทธิและอำนาจของสตรีเอาไว้ตรงนั้น ถ้าเขามีความสามารถ เขาก็จะเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับเอง กระผมขอกราบเรียนว่าพระราชบัญญัติสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้มีการปรับปรุง ได้มีการเปลี่ยนแปลง ได้มีการแก้ไข ได้มีการยกร่างกันมา ได้มีแนวความคิดในการพัฒนาและจะแก้ไขมานี่หลายรูป หลายแบบ หลายประการ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งมีความหมายในทางสร้างสรรค์ของสังคมประชาธิปไตยอยู่ในขณะนี้ ปัญหาของสตรีถูกแล้วครับ ปัญหาของสตรีนั้นมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชาย แต่ในการที่จะให้เขามานั่งในฐานะเป็นตัวแทนของสตรีและผู้หญิงมันเป็นเรื่องที่จำเป็นที่คณะกรรมาธิการหรือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะต้องยอมรับกันว่าในระดับการที่จะเริ่มให้มีการพัฒนา และให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องประชาธิปไตยนั้น เราก็ต้องยอมรับว่า สตรีมีบทบาทในการที่จะดำเนินการ ในการที่จะให้ความรู้ แลกเปลี่ยนข่าวสารในการพัฒนาประชาธิปไตยกันเป็นส่วนสำคัญ กระผมคิดว่าวันนี้ ฉบับนี้เราจำเป็นที่จะต้องระบุหรือกำหนดตัวแทนของกลุ่มแม่บ้านหรือกลุ่มสตรีลงไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่วันหนึ่งข้างหน้าถ้าเราเห็นว่า ความรู้และการพัฒนาทางระบอบประชาธิปไตย ประชาชนของเราที่อยู่ในชนบทมีเพียงพอแล้ว วันหนึ่งเราก็คงจะยกเลิกตรงนี้ ถ้าหากว่าข้อความที่กระผมได้แปรญัตติเข้ามานี้ จะเป็นส่วนหนึ่งจะกลายเป็นว่าเราไปลดอำนาจและสิทธิของสตรีลง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนว่าในการที่จะให้มีการเลือกตั้งตัวแทนของประชาชนจากทุกหมู่บ้าน ๑ คน หรือ ๒ คนนั้น กระผมมีความเห็นและมีความจำเป็นว่า น่าที่จะได้ใช้ตัวแทนของกลุ่มอาชีพ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ตัวแทนของกลุ่มหัวหน้าเหมืองฝายหรือผู้นำในผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดสรรในเรื่องน้ำ ในระบบชลประทานราษฎร์จะต้องเอาเข้ามาอยู่ในสภาตำบล เพราะว่าได้เกี่ยวข้องกับชีวิตเกือบจะทุกชีวิต หรือเรียกได้ว่าทุกชีวิตในทุกตำบลและในทุกหมู่บ้าน

ข้อที่ ๓ กระผมมีความเห็นและขอยืนยันจากความพยายามของกลุ่มสตรีต่าง ๆ ตัวแทนขององค์กรสตรีต่าง ๆ ที่พยายามที่จะให้ความคิดความเห็นทั้งในหน้าบทความของสื่อสารมวลชน และเดินทางมาให้คำชี้แจงและอธิบาย

ต่อคณะกรรมาธิการ ความพยายามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ขอแปรญัตติ ในเรื่องของกลุ่มสตรีก็มีมาก กรรมาธิการก็มีมาก แต่เมื่อตกเป็นเสียง กรรมาธิการเสียงข้างน้อยอย่างนี้ กระผมใคร่ที่จะขอวิงวอนต่อท่านสมาชิก ของสภาผู้มีเกียรติแห่งนี้ ได้โปรดให้ความสนใจต่อประเด็นที่กระผมได้เสนอ คำแปรญัตติออกมา เพราะว่าต่อไปอีกไม่นานท่านประธานก็คงจะต้องขอเสียง ว่าจะเห็นด้วยกับเสียงกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือเสียงข้างน้อย ถ้าหาก ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้พิจารณาถึงปัญหาที่กระผมได้กราบเรียนอย่างถ่องแท้ แล้ว ก็คงจะเห็นด้วยกับกระผม แต่ขอให้ท่านได้มีการพิจารณาว่า การที่เรา จะพิจารณาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในทางการเมืองและใน ระบอบประชาธิปไตยลงไปสู่องค์กรสภาตำบลนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญ กระผม ให้ความสำคัญต่อกฎหมายสภาตำบล มากกว่าให้ความสำคัญในเรื่องรัฐธรรมนูญ ที่ทะเลาะกันทั้งบ้านทั้งเมืองอยู่ในขณะนี้ กระผมเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของสภานี้ การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลนี้ จะให้คุณค่าแก่การพัฒนาประชาธิปไตย ได้มากน้อยแค่ไหนนั้นอยู่กับร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่ที่ตรงนี้ กระผมจึงกราบวิงวอนขอท่านสมาชิกทั้งหลาย เมื่อถึงตอนนั้นแล้วขอได้โปรด ให้การสนับสนุน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพรพิชญ์ครับ

- ๑๐/๑

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะของกรรมาธิการ เสียงข้างน้อย ท่านประธาน ดิฉันเองได้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ในมาตรา ๗ ด้วย ในกรณีที่มาตรา ๗ ดิฉันได้แปรไว้ว่า สภาตำบล ประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้าน ในตำบล แล้วก็เพิ่มเติมคำว่า ผู้แทนคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายกิจการสตรี จำนวนสองคน นายแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎร ในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละหนึ่งคน ท่านประธาน ดิฉันคงต้องการที่จะให้เหตุผลอยู่ตรงส่วนหนึ่งว่า ทำไม ดิฉันถึงต้องการให้มีผู้แทนคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายกิจการสตรีเข้ามา มีส่วนร่วมตรงนี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วมันก็เป็นการเลือกตั้งโดยอ้อม เพราะ โดยสภาพข้อเท็จจริงของสภาตำบลที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้ แต่ละตำบล ก็คงประกอบด้วยหลายหมู่บ้าน และจะมีองค์กรหนึ่งซึ่งอยู่ในส่วนของ การปกครองท้องถิ่นก็คือ กรรมการหมู่บ้านฝ่ายกิจการสตรี ถ้าเรามองว่า ตำบลหนึ่งนี้หมู่บ้านสัก ๕ - ๖ หมู่บ้าน ท่านประธานจะมีสตรีซึ่งอยู่ใน กรรมการหมู่บ้านฝ่ายกิจการสตรีนี้ประมาณ ๑๐ - ๑๒ คน ตรงส่วนนี้ ดิฉันต้องการให้คล้าย ๆ กับเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม ที่เอาผู้หญิง หรือสตรีที่อยู่ในคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายกิจการสตรีนั้นเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในสภาตำบลตรงนี้ด้วย หลายคนอาจจะติติงว่า ในขณะนี้ ถ้าเราติดตามการแก้ไขของคณะกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ได้มีการพิจารณาถึงสิทธิของสตรี ที่จะให้เท่าเทียมกับบุรุษหรือจะให้หญิง เท่าเทียมชายนั้น ทราบว่าทางคณะกรรมาธิการวิสามัญก็ได้แปรญัตติ ที่จะให้สิทธิหญิงเท่ากับชาย แต่ท่านประธาน ก่อนที่ดิฉันจะพูดถึงว่า ทำไมดิฉันถึงต้องการให้ผู้หญิงเข้ามาอยู่ตรงนี้ ดิฉันต้องการให้ ท่านประธานได้ทราบข้อมูลล่าสุด ซึ่งเป็นข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทย ที่บอกว่าประชากรของประเทศไทยเรานั้น ตอนนี้มีประมาณ ๕๘ ล้านคน ๒๙ ล้านคน ก็เป็นผู้ชาย อีก ๒๙ ล้านคน เป็นผู้หญิง เป็นตัวเลข ที่หยาบ ๆ แต่ก็คงพอสะท้อนได้ว่า ครึ่งหนึ่งของประเทศนั้นมีผู้หญิง เป็นสมาชิกอยู่ แต่จากข้อมูลที่เรามีผู้หญิงเป็นครึ่งหนึ่งของประเทศนั้น เรามาดูข้อมูลของการที่ผู้หญิงจะเข้ามามีบทบาทที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง

ให้เป็นไปตามวิถีของประชาธิปไตยนั้น ดิฉันได้ข้อมูลจากกองการเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งระดับประเทศเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๔ นั้น มีผู้หญิงที่หาญกล้าที่จะสมัครรับเลือกตั้งเข้ามาสู้กับผู้ชายนั้น มีเพียง ๑๖๒ คน จากผู้สมัครทั้งสิ้น ๒,๔๑๗ คน ถ้าเทียบเปอร์เซ็นต์ของผู้หญิงที่ลงสมัครรับเลือกตั้งที่จะเป็น ส.ส. หรือจะเป็นสมาชิกก็เพียงแค่ ๖.๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เท่านั้นยังไม่พอท่านประธาน ในระดับจังหวัดผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกสภาจังหวัดนั้น มีทั้งสิ้น ๗,๐๖๓ คน แต่มีผู้หญิงที่อาสาลงรับสมัครที่จะเป็นสมาชิกสภาจังหวัดนั้นเพียง ๒๖๒ คน ซึ่งถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วมันก็ค่อนข้างที่จะน้อยมาก เพียงแค่ ๓.๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นท่านประธาน นอกจากนี้ในเรื่องของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตอนนี้เราอาจจะยังไม่มีการเลือกตั้ง เพราะยังมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ยังอยู่ในวาระที่ยังไม่ได้ผ่านการเลือกตั้งจนอายุครบ ๖๐ ปี จำนวนกำนันที่มีอยู่ในประเทศเราปัจจุบันนี้ ๗,๐๓๒ แห่งนั้น กำนันที่เป็นผู้หญิงมีเพียง ๘๓ คน ถ้าเทียบก็ ๑.๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง และในจำนวนที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน ๕๙,๒๗๔ คนนั้น มีผู้หญิงเป็นเพียง ๘๓๕ คน หรือเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ก็ ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน ทำไมตรงนี้จุดนี้ทั้ง ๆ ที่มีผู้หญิงอยู่ในประเทศค่อนข้างที่จะมาก แต่ผู้หญิงไม่กล้าที่จะมาลงสมัครรับเลือกตั้ง มีผู้หญิงจำนวนน้อยเท่านั้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ในการที่จะลงรับสมัครรับเลือกตั้ง แต่ส่วนใหญ่เขามามีบทบาทมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการมาลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่าน ซึ่งเป็นผู้ชายที่นั่งอยู่ในที่นี้ขณะนี้ก็คงมีผู้หญิงเลือกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งแล้วก็เป็นส่วนมากด้วย----------

ท่านประธาน ดิฉันอยากจะเน้นตรงจุดว่า ถึงแม้จะมีกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ว่า สิทธิผู้หญิงนั้นเท่าเทียมผู้ชาย แต่ความด้อยโอกาสของผู้หญิงนั้นยังมีอีกมาก เราเริ่มต้นมาไม่เท่ากัน เราเกิดมานั้นการเลี้ยงดูของพ่อของแม่นั้นเห็นผู้ชายสำคัญกว่าผู้หญิง เด็กผู้หญิงจะได้รับการเลี้ยงดู พร้อมที่จะเป็นผู้บริการมากกว่า ที่จะมาอยู่ในระดับผู้บริหาร เด็กผู้ชายได้เข้าโรงเรียนดี ๆ แล้วยังมีโอกาสมาก สมัยโบราณนั้น เด็กผู้ชายได้เข้าโรงเรียนวัด เด็กผู้หญิงถึงแม้จะมีสิทธิจะไปโรงเรียนวัด แต่คงไม่ได้เรียนทางอื่น นอกจากการเย็บปักถักร้อย เพราะฉะนั้นโอกาสทางสังคมนั้น ประเทศไทยเรานั้นได้ให้กับผู้หญิงค่อนข้างที่จะน้อย การฟูมฟักเลี้ยงดูเด็กผู้ชาย เพราะเด็กผู้ชายเป็นผู้ที่มีหน้าที่สืบสกุล มีหน้าที่เป็นผู้นำ เพราะฉะนั้นผู้หญิงแพ้ตั้งแต่จุดเริ่มต้น เพราะฉะนั้นจะให้ผู้หญิงมาอาสาสมัครลงสมัครรับเลือกตั้งตามวิถีทางประชาธิปไตยนั้นต้องให้โอกาสเขา ปัจจุบันนี้เราคงต้องยอมรับว่า ผู้หญิงยังถูกมองเป็นวัตถุทางเพศ ยังถูกมองเป็นผู้ที่ใช้แรงงานในราคาถูก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องการโอกาสที่จะให้กับผู้หญิง ก็คือว่าต้องการให้แม้ว่าคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นว่าหลักการของสภาตำบลควรจะมีการเลือกตั้ง ตัดแม้กระทั่งแพทย์ประจำตำบล เพราะอ้างถึงว่า แพทย์ประจำตำบลไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ดิฉันยอมรับในหลักการเรื่องนั้น แต่เราควรจะต้องให้โอกาสให้ผู้หญิงกล้าเข้ามาตรงจุดนั้นก่อน เพราะถ้าเราไม่ให้โอกาสเขา โอกาสที่เขาจะมาลงสมัครรับเลือกตั้งนั้นแทบจะไม่มีเลยน้อยมาก เหมือนกับที่ดิฉันได้กราบเรียนข้อมูลเบื้องต้นให้ท่านประธานทราบแล้ว ตรงจุดนี้ท่านประธาน มีผู้หญิงหรือองค์กรสตรีหลาย ๆ คน กำลังรอรับฟังรอความเห็นที่จะดูว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เขาเลือกไปนั้น ซึ่งมีทั้งชายและหญิง และมีหญิงเป็นจำนวนน้อยนั้น ผู้ชายในสภานี้จะให้โอกาสเขาหรือเปล่า จะให้โอกาสให้เขาเข้าไปมีบทบาทมีส่วนร่วมในการที่จะตัดสินว่า เขาจะจัดการกับทรัพยากรท้องถิ่นเขาได้อย่างไร มีหลาย ๆ เรื่อง เราต้องยอมรับว่า ผู้ชายทำได้ดี แต่หลาย ๆ เรื่อง ผู้หญิงก็ดูดีกว่า ผู้หญิงดูละเอียดกว่า ท่านประธานคงทราบดีว่า ปัญหาของประเทศนั้น นอกจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจแล้ว สิ่งที่เป็นเงาตามตัวติดคู่กับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ก็คือปัญหาทางด้านสังคม ไม่ว่าปัญหายาเสพย์ติด ไม่ว่าปัญหาโสเภณี หรือปัญหาอื่น ๆ ผู้หญิงจะมีความละเอียดรอบคอบ ในแง่ของการเงินการคลังก็ตาม

การที่สภาตำบลเป็นนิติบุคคล ก็เหมือนกับเป็นบริษัท ๆ หนึ่ง คนที่จะดูแลเรื่องการเงินการคลัง ผู้หญิงน่าจะดูได้ดีกว่า เราจะมามองในตัวเลขของสถาบันการเงินต่าง ๆ ปัจจุบันนี้ผู้หญิงเข้าทำงานในส่วนนั้นได้มาก เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นอกจากคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่แล้ว ดิฉันขอวอนเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีโอกาสเข้ามานั่งในที่นี้ เพราะเสียงส่วนหนึ่งนั้นมาจากผู้หญิง องค์กรสตรีกำลังฟังเสียง กำลังคอยดูว่า พวกท่านจะคิดอย่างไร จากทางที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุ เพราะฉะนั้นดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คณะกรรมาธิการขอให้โอกาสกับผู้หญิง อย่างน้อยสัก ๔ ปีก็ยังดี เป็นวาระหนึ่ง เมื่อดิฉันเห็นว่าผู้หญิงกล้าแข็ง กล้าพอที่จะเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมทางการเมือง เราในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรามีสิทธิที่จะแก้ไข เราสามารถที่จะปรับเปลี่ยนไปได้ เมื่อผู้หญิงกล้าแข็งพอที่จะเข้ามามีบทบาทตรงนี้ ให้เวลาสัก ๔ ปีก็ยังดี ขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประวิช แล้วต่อด้วยคุณอัญชลี แล้วคุณเอกภาพ

นายประวิช นิลวัชรมณี (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประวิช นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้ขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๗ เหมือนกับที่คุณหมอพรพิชญ์ได้แปรไว้ คือขอเพิ่มให้ผู้แทนกลุ่มฝ่ายกิจการสตรีของคณะกรรมการหมู่บ้าน ๒ คน และกระผมจะไม่แตะต้องเรื่องผู้ชายเลย เพียงแต่ว่าขอผู้หญิงเข้ามา ๒ คน ด้วยเหตุผล ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่า ในแง่ของความไม่เป็นธรรมระหว่างชายกับหญิงนั้นต้องยอมรับว่า มันมีอดีตมาเป็น ๑๐๐ ปีแล้ว ----------

ยอมรับว่าในทางสังคม หรือการเมืองนั้นไม่ยอมรับ แม้แต่กฎหมายเอง ซึ่งได้เขียนกฎหมาย ก็ได้ห้ามไม่ให้ผู้หญิงเป็นกำนัน หรือเป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้นำท้องถิ่นมาเป็นเวลานาน จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๒๕ ทางกระทรวงมหาดไทย ยังเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเป็นกำนัน เป็นผู้ใหญ่บ้าน ทีนี้จะเห็นว่าพื้นฐานที่สร้างความเป็นมนุษย์นั้น ให้ผู้หญิงด้อยโอกาสมาตั้งแต่แรกแล้ว เพราะฉะนั้นในฐานะที่พวกเราเองซึ่งอยู่ในสังคมไทย อยู่ในสังคมที่มีผู้ชายกึ่งหนึ่ง ผู้หญิงกึ่งหนึ่งของประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มชุมชนของหมู่บ้าน ตำบล นั้นก็ย่อมมีทั้งผู้หญิง ผู้ชายเท่ากันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากโครงสร้างของสภาตำบล ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ยอมรับว่า ให้เกียรติแก่ผู้ชายมากมายเหลือเกินแล้วนั้น ซึ่งกระผมเองก็พูดแล้วว่าไม่แตะต้อง ก็ขอยอมรับว่าโครงสร้างสภาตำบลนั้น หากจะให้ผู้ชายทั้งหมด ซึ่งคุณหมอพรพิชญ์ได้กล่าวตัวเลขไว้ มีตั้ง ๕๐,๐๐๐ กว่าคน แล้วผู้หญิงไม่กี่ร้อยคนนั้น ผมเข้าใจว่าคงจะไม่เป็นพื้นฐานที่เท่าเทียมกันนัก เพราะฉะนั้นถ้าหากเราได้ให้ผู้หญิง ซึ่งเป็นองค์กรสตรีซึ่งอยู่ในหมู่บ้านแล้ว ในขณะนี้ต้องยอมรับ ไม่ว่ากระทรวงมหาดไทยก็ดี กระทรวงเกษตรก็ดี กระทรวงสาธารณสุขก็ดี ให้ความสำคัญแก่ผู้หญิงมากเหลือเกิน พอจะแต่งตั้งผู้หญิงเข้ามาพัฒนาหมู่บ้าน เป็นกำลังของหมู่บ้านแล้ว ก็มักจะให้ผู้หญิงเป็นผู้ทำงาน ผู้ดำเนินการ แต่เวลาจะตั้งมาเป็นสภาตำบลโดยตำแหน่ง โดยเขามีสิทธิเสรีภาพในการที่จะเข้ามาเป็นกรรมการสภาตำบล กลับไม่ตั้งเขา กระผมคิดว่าเป็นการที่ไม่ให้บทบาทสตรี ไม่พัฒนาสตรีอย่างที่สภาเห็นชอบ แม้แต่สภาผู้แทนราษฎรก็ยังเห็นด้วยให้มีกรรมาธิการกิจการเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ นั่นก็เห็นความสำคัญแล้วว่าการด้อยโอกาสของเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุก็ดีนั้น ถูกละโอกาสจากรัฐบาล หรือถูกละโอกาสจากการผลักดันของสภาผู้แทนราษฎร ขณะนี้เรามีคณะกรรมาธิการชุดนี้ก็ชี้ให้เห็นแล้วว่า ควรที่จะมีการพัฒนาส่งเสริมเปิดโอกาสให้แก่สตรีมากขึ้นในการที่จะแก้ปัญหาสังคม กระผมอยากกราบเรียนว่า สิ่งหนึ่งที่กระผมมีความจำเป็นจะต้องแปรญัตติข้อนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่า กระผมเองในชั้นแรก ๆ นั้น ยอมรับว่าก็มีความรู้สึกเหมือนกับท่านสุชาติเหมือนกัน ที่ได้กล่าวว่าเวลานี้สตรีก็ดี บุรุษก็ดีมีโอกาสเท่าเทียมกัน กระผมอยากกราบเรียนว่า แม้จะเท่าเทียมกันทางกฎหมาย แต่เราไปย้อนหลังที่แล้วมา กฎหมายเพิ่งเปิดโอกาส

ให้สตรีเพิ่งสมัครกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ เมื่อโครงสร้างให้กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านมาเป็นคณะกรรมการโดยตำแหน่ง กระผมก็ไม่มั่นใจว่า
สตรีนี้จะมีโอกาสเข้ามาเป็นกรรมการสภาตำบลได้หรือไม่อย่างไร
เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการสมดุลกัน ให้มีความคิดความอ่านหลากหลาย
ระหว่างผู้หญิง ผู้ชาย ผมว่าน่าที่จะทำให้สภาตำบลนั้นมีแผนพัฒนา
มีโครงการที่สามารถแก้ปัญหาให้ท้องถิ่นได้ใกล้ตัวมากที่สุด กระผม
ไม่มองไกลว่าจะต้องการพัฒนาผู้หญิงนั้นเข้ามามีบทบาทสภาจังหวัด
หรือสภาผู้แทนราษฎร กระผมรู้ธรรมชาติผู้หญิง ผู้ชายดี แต่กระผม
พอเข้าใจว่าสภาตำบลนั้นมีอำนาจหน้าที่แค่ไหน มันไม่ไกลหรอกครับ
ไม่มีอำนาจล้นฟ้าถึงขนาดจะไม่ให้ผู้หญิงเข้ามาร่วมสังฆกรรมได้
กระผมมีความเห็นว่าสภาตำบลหากเปรียบก็เหมือนกับบ้าน ถ้าเราคิดว่า
เราอยากจะเฝ้าบ้าน เรานึกถึงผู้หญิง ถ้าเราคิดว่าจะให้ใครออกไป
นอกบ้าน เราคิดถึงผู้ชาย เพราะฉะนั้นสภาตำบลผมเปรียบเหมือนกับบ้าน
เปรียบเหมือนเหย้าเรือนของเรา เพราะฉะนั้นการที่จะพัฒนาพื้นฐาน
ทางสังคมได้ กระผมคิดว่าควรจะให้ความคิด ควรจะให้ผู้หญิงเข้ามา
มีบทบาท ทำไมกระผมจึงคิดว่าต้องให้ผู้หญิงมามีบทบาท ก็ไม่ใช่หมายความ
ถึงว่าผู้หญิงเก่งกว่าผู้ชาย ไม่ใช่อย่างนั้น แต่โดยข้อเท็จจริงโครงสร้าง
ของสภาตำบลนั้น ในข้อเท็จจริงนั่นจะเป็นผู้ชายเกือบทั้งนั้นโดยการแต่งตั้ง
แม้แต่กฎหมายจะให้ผู้หญิงหรือผู้ชาย เข้ามารับการเลือกตั้ง โดยสิทธิ
เท่าเทียมกันก็ได้หมู่บ้านละ ๑ คน ก็ไม่สามารถจะให้ผู้หญิงนั้นเข้ามา
มีความสมดุล มาเป็นกรรมการบริหารสภาตำบลเท่ากับผู้ชาย เพราะฉะนั้น
กระผมจึงมีความเห็นว่า ควรที่จะให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนเสริมในสภาตำบล
โดยการแต่งตั้งเข้ามาในสภาตำบลละ ๒ คนเท่านั้นเอง ท่านผู้เป็นประธาน
กระผมคิดว่าการนำสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการพัฒนาชุมชน
และท้องถิ่นนั้น ว่าจะมีประโยชน์อย่างไร จากการศึกษาเรื่องศักยภาพสตรี
ในการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ในการพัฒนาหมู่บ้านของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา
ประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ถึงปัจจุบัน พบข้อมูลที่น่าสนใจว่า เมื่อให้บุรุษและ
สตรีในหมู่บ้านช่วยกันคิดว่าจะพัฒนาชุมชนอย่างไร ----------

บุรุษและสตรีจะมีมุมมองและจุดเน้นที่แตกต่างกันตามประสบการณ์และปัญหาประจำวันของแต่ละเพศ กล่าวคือบุรุษส่วนใหญ่จะเน้นการทำมาหากิน การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้าน การเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร กล่าวคือฝ่ายบุรุษจะคิดถึงโครงการประเภทถนน สะพาน การขุดคลอง ไฟฟ้า การส่งเสริมการเกษตรเป็นโครงการหลัก ในขณะที่ฝ่ายสตรีจะให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัย สังคม อาชีพเสริม การศึกษาและจริยธรรม โครงการสำหรับเด็กและเยาวชนและการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมในหมู่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นโครงการที่กลุ่มสตรีต้องการคือโครงการประเภทการฝึกอาชีพเสริมให้แก่กลุ่มสตรี โครงการรณรงค์รักษาความสะอาดและกำจัดขยะภายในหมู่บ้าน โครงการหมู่บ้านปลอดอบายมุข โครงการศูนย์พัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นต้น นี่คือสภาพในความคิดพื้นฐานข้อเท็จจริงของชุมชนหมู่บ้าน เพราะฉะนั้นถ้าหากเรามีผู้ชายเป็นคณะกรรมการตำบลมากกว่า เพราะฉะนั้นความคิดอันนี้จะไม่มาหลากหลายจากกลุ่มสตรี เราก็มาคิดในด้านพัฒนาวัตถุอย่างเดียว ในขณะที่ขณะนี้ตามแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ หรือนโยบายของรัฐบาลมุ่งเน้นในการที่พัฒนาการเมืองในการมุ่งเน้นพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นขณะนี้เรายอมรับว่าคือปัญหาเด็ก ปัญหาสตรี ปัญหาเยาวชน ปัญหาผู้ชรา และปัญหาผู้พิการต่าง ๆ เหล่านี้ ผมเข้าใจว่าความละเอียดอ่อนอย่างนี้น่าจะเป็นความคิดของผู้หญิงที่น่าจะดีกว่าผู้ชาย กระผมจึงขอแปรญัตติว่า ถ้าหากทางรัฐบาลพิจเห็นความสำคัญในบทบาท หรือเห็นความละเอียดลออของผู้หญิงแล้ว กระผมคิดว่าแค่สภาตำบล ซึ่งเป็นสภาเล็ก ๆ เป็นองค์กรเป็นพื้นฐานในการที่จะพัฒนาในการแก้ปัญหาชุมชนแล้ว กระผมคิดว่าควรที่จะให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมโดยการแต่งตั้งในสภาตำบล ๒ คน กระผมขอกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัญชลี

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (ภูเก็ต) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน อัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ สำหรับมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล ซึ่งดิฉันได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมมีข้อความคือ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล แพทย์ประจำตำบล และประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับการ

เลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละ ๑ คน ก็ด้วยเหตุผลที่ว่ามาตรา ๗ ดังกล่าวนั้นได้กำหนดประเภทของสมาชิกสภาตำบลไว้ ๒ ประเภทด้วยกัน ก็คือสมาชิกสภาตำบลซึ่งมาจากการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง และสมาชิกสภาตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง สำหรับสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งนั้นก็ได้กำหนดให้กำนันและผู้ใหญ่บ้าน พร้อม ๆ กันนั้นก็ตามร่างของพระราชบัญญัติสภาตำบลในวาระแรกที่เรารับหลักการไปนั้นก็ได้กำหนดให้มีตำแหน่งของแพทย์ประจำตำบลเป็นสมาชิกสภาตำบลอยู่ด้วย ตรงจุดนี้เองที่ดิฉันถือว่าน่าจะเปิดโอกาสให้กับประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับตำบลได้เข้ามาเป็นสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งด้วย ด้วยเหตุผลที่ว่าที่มาของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบลนั้น แม้ว่าจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงเช่นเดียวกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านก็ตาม ซึ่งมีกฎหมายรองรับไว้อย่างชัดเจน แต่ที่มาหรือโครงสร้างของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับตำบลนั้นก็ได้มีระเบียบสำนักนายกฯ ว่าด้วยเรื่องของการบริหารพัฒนาชนบทและการกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาคได้กำหนดไว้อย่างมีระเบียบแบบแผนพอสมควร ----------

ยกตัวอย่างเช่นโดยทั่วประเทศไทยนั้น ทุกหมู่บ้านจะทำการคัดเลือกองค์กรสตรีขึ้นมาอย่างน้อย ๙ - ๑๕ คน เพื่อรวบรวมกันแล้วก็คัดเลือกประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับหมู่บ้านขึ้นมา เลือกรองประธาน เลือกเลขานุการ และหลังจากนั้นเมื่อเรารวบรวมสมาชิกได้ทุกหมู่บ้านแล้ว สมาชิกเหล่านั้นจะทำการคัดเลือกตัวแทนขึ้นมาเป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบลขึ้นมาเช่นกัน โดยมีสมาชิกของแต่ละหมู่บ้าน ๒ คน เพื่อรวมตัวกันเป็นคณะกรรมการพัฒนาสตรี ในระดับตำบล นอกจากนั้นทางระเบียบสำนักนายกฯ ว่าด้วยการบริหารพัฒนาชุมชนนั้นเอง ก็ได้ตั้งโครงสร้างขึ้นมาอีกโครงสร้างหนึ่ง คือ คพจ. ที่เราเรียกกันว่าคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มี กพอ. มี คพต. และก็ พม. ต่อไป ซึ่งตรงจุดนี้ ๒ โครงสร้างนี้เอง ที่จะรับลูกกัน ในการที่จะรู้ถึงปัญหาของหมู่บ้าน รู้ปัญหาของตำบล โดยมีสตรี คือคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบลและหมู่บ้านนี้เป็นคนคอยส่งข้อมูลโดยตลอด ตรงจุดนี้ดิฉันถือว่าประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับตำบลนั้น ก็ได้ผ่านการคัดเลือก การเลือกตั้งโดยทางอ้อมจากส่วนท้องถิ่นมา กระบวนการที่ค่อนข้างชัดเจนแล้วด้วย นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ ก็เกี่ยวกับเรื่องของบทบาทและหน้าที่ขององค์กรสตรีที่มีต่อส่วนรวมมาโดยตลอดนั้น หากเราสังเกตกันให้ดีก็จะทราบว่าองค์กรสตรีกลุ่มนี้ที่เราเรียกกันว่ากลุ่มแม่บ้านนั้น ได้ช่วยเหลืองานสังคมมาโดยตลอด ได้ช่วยเหลืองานส่วนรวมมาตลอด ตั้งแต่อดีต และเขาเหล่านั้นทำงานมา โดยไม่เคยได้รับค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่เคยได้รับสวัสดิการใด ๆ เลย ตรงจุดนี้ดิฉันคิดว่าเราควรจะเปิดโอกาสให้เขาเมื่อช่องจังหวะอำนวยแล้ว และเราต้องยอมรับความเป็นจริง เพราะว่าองค์กรสตรีของเรานั้น มีโอกาสด้อยกว่าบุรุษจริง ๆ ในอดีต เพราะฉะนั้นการแข่งขันการเลือกตั้งก็ตาม ของกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน เมื่ออดีตนั้นร้อยละ ๑๐๐ จะเป็นผู้ชายเสียทั้งสิ้น จนกระทั่งปัจจุบันนี้เมื่อเปิดโอกาสให้มีการลงสมัครรับเลือกตั้ง หลังจากที่กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านเกษียณอายุไปแล้ว ก็จะมีผู้หญิงลงรับสมัครบ้าง แต่จนปัจจุบันนี้ อย่างที่ท่าน ส.ส. พรพิชญ์ ได้กล่าวไปแล้วว่า มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่เพียงประมาณ ๘๓ คนเท่านั้นเอง ทั่วประเทศไทย เพราะฉะนั้นตรงนี้ซึ่งดิฉันถือว่าน่าจะเปิดโอกาสทางลัด

ให้กับทางกลุ่มสตรีหรือองค์กรสตรี ซึ่งเขาได้ช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด และได้แสดงบทบาทหน้าที่และความสามารถของเขาด้วยดีมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปฏิญาณของสตรีไทย ข้อ ๒ ซึ่งได้ร่างกันเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๓๗ นั้น ดิฉันคงต้องขอกล่าวอ้างว่าได้บัญญัติไว้โดยชัดเจนว่า สตรีควรได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจเช่นเดียวกับบุรุษและร่วมกับบุรุษในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง นี่คือเหตุผลประการที่ ๒ ซึ่งดิฉันคิดว่าประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีควรจะได้รับแต่งตั้งโดยตำแหน่ง

ประการสุดท้าย ก็คือเรื่องของคุณวุฒิทางด้านการศึกษา จากการสำรวจข้อมูลทั้งหมดของการศึกษาของคณะกรรมการสตรีระดับหมู่บ้านนั้น รวมทั้งหมด ๗๑ จังหวัดด้วยกัน ไม่ได้นับจังหวัดนนทบุรี จังหวัดพะเยา จังหวัดสระแก้วและจังหวัดชุมพรแล้ว ปรากฏว่าสถิติของการศึกษาของคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับหมู่บ้านนั้น จบประถมการศึกษา ๔ ๗๙ เปอร์เซ็นต์ จบประถมการศึกษา ๖ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นที่เหลือก็จะจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีที่ ๕ จบ ปวช. ปวส. จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้มีการจบปริญญาตรีแล้วด้วย เพราะฉะนั้นในด้านของคุณวุฒิ ในด้านของการศึกษา ดิฉันถือว่าสตรีในขณะนี้ก็ไม่ได้ด้อยคุณวุฒิไปกว่าบุรุษเท่าไรเลย ด้วยเหตุผลดังกล่าวทั้งหมดนี้ ดิฉันจึงเห็นสมควรว่าจะขอแปรญัตติเพิ่มเติม ให้ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับตำบลนั้นได้เป็นสมาชิกของสภาตำบลโดยตำแหน่งด้วย เพราะดิฉันเชื่อมั่นว่าด้วยการผ่านกระบวนการคัดเลือกมาอย่างเป็นขั้นตอนแล้ว ด้วยคุณวุฒิของเขา ด้วยใจที่มีความเสียสละโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานภาพของความเป็นสตรีนั้น คงจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สภาตำบลมากพอสมควรในระดับหนึ่ง หากได้พวกเขาเหล่านั้นเข้าไปทำงานร่วมด้วย ดิฉันจึงขอแปรญัตติ และก็ขอสงวนคำแปรญัตติเพื่อให้ทางที่ประชุมแห่งนี้ได้ร่วมกันพิจารณาอีกครั้งหนึ่งค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลชื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลชื่อ พรรคเอกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมฟังท่านสมาชิกอภิปรายมาหลายท่านนะครับ

ก็เหมือนกับว่ากฎหมายฉบับนี้ไปกีดกั้นสิทธิสตรี ที่จริงแล้วกฎหมายฉบับนี้เปิดกว้างให้คนทุกสาขาอาชีพ ที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายเขียนไว้นะครับ ที่จริงแล้วเมืองไทยของเรานั้นให้สิทธิเสรีภาพทั้งสตรีและผู้ชายเท่าเทียมกันมานานแล้ว เราได้มีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้แต่กฎหมายการเลือกตั้ง ตั้งแต่ระดับชาติลงไป การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราก็ไม่ได้ไปกั้นผู้หญิง เราก็สามารถที่จะเปิดทางให้ทั้งหญิงและชายสามารถสมัครรับเลือกตั้งได้ ถ้ามีความสามารถพอ ในสภาแห่งนี้ก็มีผู้หญิงเป็น ส.ส. อยู่หลายท่าน แม้แต่เป็นถึงรัฐมนตรีก็ยังมีเลยนะครับ นอกจากนั้น ในการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ก็ไม่เห็นมีมาตราไหน ห้ามสตรีสมัคร จะเห็นว่าสตรีนั้นสามารถเป็นกำนัน เป็นผู้ใหญ่บ้านได้หลายตำบลแล้ว อยู่ที่ความสามารถของแต่ละบุคคล แม้แต่การแต่งตั้งข้าราชการ ซึ่งมาจากการแต่งตั้ง ก็ยังมีการแต่งตั้งให้ผู้หญิงนั้นได้รับผิดชอบงานที่สูงขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพครับ คืออย่างนี้ ตามข้อบังคับมีร่างเดิมอยู่ด้วยและแก้ไข ถ้าไม่ได้แปรญัตติก็ชอบที่จะกลับไปสู่ร่างเดิม

นายเอกภาพ พลชื่อ (ร้อยเอ็ด) : มาตรา ๗ มีการแก้ไขครับ ผมพูดเห็นด้วยกับร่างเดิม กำลังอภิปรายเหตุผลอยู่ ท่านฟังหน่อยนะครับ ข้าราชการที่มาจากการแต่งตั้งก็ยังแต่งตั้งผู้ที่เป็นผู้หญิงรับผิดชอบงานสูงขึ้น แม้แต่รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นผู้หญิง ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก รองผู้ว่าฯ แม้แต่อดีตอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ก็เป็นผู้หญิง การที่พวกเราจะไประบุว่าให้มีผู้หญิงด้วยในสภาตำบลนั้น ผมว่าเป็นการลดศักดิ์ศรีของผู้หญิงเพราะกฎหมายให้สิทธิอยู่แล้ว ถ้าเราไประบุก็แสดงว่าสิทธิของสตรีนั้นด้อยกว่าผู้ชาย การที่เราเปิดกว้างนั้นจะดีกว่า และการที่จะให้ระบุในกฎหมาย พ.ร.บ. ของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในมาตรา ๗ นั้นให้มีตัวแทนกลุ่มองค์กรต่าง ๆ อยู่ด้วยนั้น ผมว่ายิ่งจะไปกันใหญ่ เพราะกฎหมาย พ.ร.บ. นี้เป็นกฎหมายหลักที่จะต้องใช้ ถ้าเราไประบุว่าต้องมีผู้นำของหัวหน้าเหมืองฝายต่อไปอาจจะมีผู้นำศาสนาล่ะมีไหม ทุกหมู่บ้านมีศาสนา เกิดผู้นำศาสนาอยากเป็นด้วยล่ะ แล้วก็ทุกหมู่บ้านมีหนี้ ธ.ก.ส. ถ้าเกิดตัวแทนหนี้ ธ.ก.ส. อยากเป็นด้วยล่ะจะไปนั่งที่ไหน หรือว่าหลายคนก็ไปซื้อปุ๋ยรัฐบาลเงินผ่อนจะขอตั้งตัวแทนหนี้ปุ๋ยได้ไหม ผมว่าจะไปกันใหญ่ ผมเห็นว่าร่างเดิมของคณะกรรมาธิการที่พิจารณาเสียงส่วนมากนั้นเหมาะสมแล้ว เพราะว่าให้รายละเอียด ให้เปิดกว้างไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง ผู้ชายถ้ามีความสามารถยิ่งท่านเป็นตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ แล้วยิ่งได้เปรียบ ถ้าในหมู่บ้านหนึ่ง ที่จริงแล้วสังคมหมู่บ้านนั้นมีไม่กี่หลังคาเรือนเป็นสังคมเล็ก ๆ รู้แม้แต่ว่าใครไปไหนมาไหน ใครคลอดลูกเมื่อไร คนนี้ไปเรียนที่ไหนรู้กันหมด สามารถรู้ว่าใครมีความดีความชอบอย่างไร ยิ่งถ้าใครที่เป็นตัวแทนกลุ่ม กลุ่มเหมืองฝายกลุ่มต่าง ๆ ยิ่งได้เปรียบเพื่อนเพราะมีคะแนนจัดตั้งอยู่แล้ว ให้กลุ่มเลือกเข้ามา แล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ใช่ว่าจะเป็นตัวเกษียณ กฎหมายใหม่กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ได้แก้ไขใหม่แล้ว ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เลือกตั้งใหม่ในปี ๒๕๓๕ มานี้อยู่แค่ ๕ ปี ๕ ปีก็ออกไป ผู้หญิงเก่งก็สมัครเข้ามาก็เป็นได้ ดีกว่าที่เราจะระบุชัดว่าต้องมีผู้หญิงด้วย เป็นการลดสิทธิสตรีโดยทางอ้อม ฉะนั้นผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ แล้วก็คุณจักรพันธุ์ คุณสุวโรช ทีหลัง

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล ประชาธิปัตย์ ตามที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลสู่การพิจารณาของสภาในวาระที่ ๒ นั้น หลังจากที่สภาได้รับหลักการมาเป็นเวลาเกือบ ๑ ปี ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นจะมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะการปกครองท้องถิ่นและลักษณะการปกครองท้องที่ของประเทศในระดับล่าง นั่นก็คือจำนวนตำบลซึ่งมีอยู่ ๗,๑๕๘ ตำบล แต่เรามีสภาตำบลซึ่งจัดตั้งตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ๒๔๕๗ เป็นจำนวน ๖,๗๘๑ สภาตำบล ตรงนี้เองคือพื้นฐานของการปกครอง เป็นไปตามนโยบายในการกระจายอำนาจและการพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามในขั้นของการพิจารณาเรียงตามมาตราในวาระที่ ๒ นี้ กระผมเห็นว่าในมาตรา ๗ อันเกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับโครงสร้างของสภาตำบล ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากร่างเดิม โดยที่กำหนดไว้แตกต่างไปจากที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้ตัดทอนแพทย์ประจำตำบลออกไป ตรงนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงไปจากร่างเดิม ซึ่งกระผมใคร่ขออภิปรายสนับสนุนในร่างเดิมว่า ในโครงสร้างของสภาตำบลเดิมนั้นมีแพทย์ประจำตำบลอยู่ด้วย ถึงแม้ว่าโดยตำแหน่งนี้จะมิได้มาจากการเลือกตั้ง แต่เป็นตำแหน่งที่มาโดยต้องมีคุณลักษณะพิเศษซึ่งบัญญัติไว้ตาม พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ จะต้องมีความรู้ความชำนาญในด้านเกี่ยวกับการแพทย์ เคยเป็นเสนารักษ์ เคยผ่านการอบรม อสม. ของกระทรวงสาธารณสุข ----------

ท่านประธานครับ การพัฒนาการปกครองในระดับของสภาตำบลนั้น เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายกำลังรอคอย แต่การพัฒนาการดังกล่าวนั้นจะต้องเข้าใจว่า ตั้งแต่ปี ๒๔๕๗ เป็นต้นมา หรือแม้แต่การใช้ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ เมื่อเดือนธันวาคม ปี ๒๕๑๕ จะเห็นว่าเป็นระยะเวลาหลายสิบปีที่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งแพทย์ประจำตำบลนั้น ได้ร่วมทำงานเป็นส่วนหนึ่งในองค์กรที่เรียกว่าสภาตำบล แต่ ณ วันนี้เรากำลังจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะก่อให้เกิดสถานะที่เปลี่ยนแปลงไปของสภาตำบล ๖,๗๘๑ สภาตำบล ส่วนหนึ่งจะเป็นนิติบุคคล อีกส่วนหนึ่งประมาณ ๕๑๓ สภาตำบล จะยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย ตรงนี้เองที่กระผมเห็นถึงความผิดแปลกที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้นำเสนอ เมื่อตัดแพทย์ประจำตำบลออกไปในมาตรา ๗ แต่ปรากฏว่าในมาตรา ๘ (๖) นั้นกลับไปจำกัดสิทธิไม่ให้แพทย์ประจำตำบลนั้นมีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบล กระผมเข้าใจว่า ตรงนี้คงต้องขอคำอธิบายจากคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ถ้าตามร่างเดิมกำหนดให้แพทย์ประจำตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลแล้วในมาตรา ๘ (๖) จึงได้จำกัดข้อห้ามตรงนี้ไว้ คือเมื่อเป็นสมาชิกแล้วก็ไม่ต้องมีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลตามกฎหมายใหม่เหมือนอย่างผู้ใหญ่บ้าน ตรงนี้เองที่กระผมคิดว่าอาจจะเป็นข้อผิดพลาดหรือไม่ ที่ผ่านคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากมา นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเกี่ยวกับที่มีสมาชิกขอแปรญัตติแก้ไขหรือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนของสมาชิกสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คน กระผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า เป้าหมายของร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่เรารับหลักการไปในวาระที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๓๖ นั้น เรามุ่งที่จะยกฐานะให้ทุกสภาตำบลนั้นได้ขึ้นไปเป็นส่วนราชการท้องถิ่นเหมือนอย่างเทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา และ กทม. ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่น แต่เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ ข้อจำกัดในเรื่องของรายได้ของตำบลต่าง ๆ ที่จะเลี้ยงตัวเองในการปกครองตนเองนั้น จึงได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ว่า สภาตำบลใดที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท

ติดต่อกัน ๓ ปีต่อเนื่องนั้น ก็จะให้ยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนสภาตำบลอื่น ๆ ที่เหลือนั้น ให้ยกฐานะขึ้นเป็นนิติบุคคล สามารถที่จะทำนิติกรรมสัญญาใด ๆ จัดซื้อจัดจ้างได้ด้วยตัวเอง คืออิสระอีกระดับหนึ่งและเป็นการกระจายอำนาจอีกระดับหนึ่งจากการปกครองส่วนภูมิภาค ก็คือจังหวัดและอำเภอ ตรงนี้เอง ถ้าหากว่าดูตามร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๗ แล้วก็ไปดูมาตรา ๔๕ ซึ่งว่าด้วยองค์ประกอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะเห็นว่าตรงนี้ตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง จากแต่ละหมู่บ้านนั้นแตกต่างกัน ถ้าเป็นสภาตำบลที่จะยกฐานะเป็นนิติบุคคลนั้น หมู่บ้านละ ๑ คน ซึ่งเป็นไปตามร่างเดิมมิได้มีการแก้ไข แต่ในมาตรา ๔๕ นั้น ในเรื่องของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จะเห็นว่ามาจากการเลือกตั้ง ๒ คน ต่อ ๑ หมู่บ้าน กระผมได้มีโอกาสเรียนถามทั้งส่วนของกรมการปกครองก็ดี และกรรมาธิการหลายท่านว่า ตรงส่วนนี้เป้าหมายที่แท้จริงก็คือ การยกระดับของสภาตำบลให้ขึ้นสู่การเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล แต่โครงสร้างในระยะเริ่มต้นของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนที่เป็นสมาชิกสภานั้น ตรงนี้ทำไมถึงเกิดความแตกต่างกัน หากว่าต้องการที่จะมีการปรับสภาพขึ้นไปสู่การเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตรงนี้ต้องขอคำชี้แจงจากกรรมาธิการเสียงข้างมาก

ท่านประธานครับ ในประเด็นสุดท้ายก็คือ ในเรื่องของสิทธิสตรีนั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีการแก้ไขไปจากร่างเดิม แต่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้ขอแปรญัตติแก้ไขโดยการให้บรรจุผู้แทนสตรีโดยเฉพาะประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบล หลายท่านบอกว่าการบัญญัติดังกล่าวนั้นที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งนั้นคงจะขาดความชอบธรรม ก็อาจจะจริงในบางส่วนในบางประเด็น แต่เรากำลังดูบทบาทต่อการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพราะฉะนั้นตำแหน่งใดก็ตามที่มีส่วนอย่างสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ต่อการปกครองตนเองนั้นควรจะมีโอกาส เพราะฉะนั้นโดยตำแหน่งอย่างนี้ ถ้ายึดหลักการอย่างนี้ก็คงจะต้องยืนไว้ตามร่างเดิม แต่ถ้าเรายอมรับว่า บทบาทผู้นำสตรีนั้นมีความสำคัญ เราต้องหาคำอธิบายตรงนี้ได้ แล้วผมอยากจะเรียนว่าขณะนี้สุขาภิบาลที่เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ในอำเภอเป็นประธานสุขาภิบาล ที่เหลืออีกประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์มาจากการเลือกตั้ง แล้วหลักการอย่างนี้จะอธิบายได้อย่างไร ในเมื่อสุขาภิบาลนั้นได้จัดตั้งมานานแล้ว แล้วขณะเดียวกันเราก็ยังยอมรับบางส่วนว่าให้นายอำเภอซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่เป็นโดยตำแหน่งนั้นยังเป็นประธานสุขาภิบาล แล้วก็เป็นการปกครองในระดับราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่สมบูรณ์แบบแล้วด้วย เพราะฉะนั้นประเด็นนี้กระผมคิดว่าพอที่จะเป็นประเด็นสนับสนุน และในฐานะที่เป็นกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขอยืนยันท่าน ส.ส. อัญชลี วานิช เทพบุตร ท่าน ส.ส. พรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ผู้ที่แปรญัตติในเรื่องนี้ว่า คณะกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๔ ของรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยบัญญัติเพิ่มเติมว่าสิทธิของชายและหญิงนั้นต้องเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ปริวรรตตามมาตรา ๖๘ ซึ่งบัญญัติไว้ชัดเจน และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ควรที่จะสนับสนุนนั่นก็คือมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า รัฐพึงรักษาส่งเสริมและพัฒนาความเสมอภาคของชายและหญิง จึงประทานกราบเรียนท่านประธานสู่การพิจารณาของสภา ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจักรพันธุ์ครับ

นายจักรพันธุ์ ยมจินดา (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จักรพันธุ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ผมคงจะใช้เวลาสั้น ๆ ในการที่จะกราบเรียนต่อ

ท่านประธานถึงมาตรา ๗ ที่จริงแล้วผมไม่สบายใจนักที่ผมลุกขึ้นมาแสดงความคิดเห็นที่ไม่ค่อยจะตรงกันนักกับเพื่อนสมาชิกในพรรคของผมที่เป็นสุภาพสตรีและเพื่อนสมาชิกที่เพิ่งนั่งลงไป ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากในมาตรา ๗ ที่ตัดในเรื่องของแพทย์ประจำตำบลออกไป ผมเห็นด้วยในหลักการว่าโดยหลักการแล้วตามมาตรา ๗ นี้สมาชิกสภาตำบลที่มาจากกำนัน และผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านนั้น ตามกฎหมายต่อไปกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็จะต้องเลือกตั้งกัน ๕ ปี อันนั้นถูกต้องแล้ว สมาชิกแพทย์ประจำตำบลนี้ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาจากการเลือกตั้ง แล้วก็ยังกำหนดต่อไปอีกว่า สมาชิกสภาตำบลนั้นมาจากการเลือกตั้งอีกหมู่บ้านละ ๑ คน อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องเช่นเดียวกัน เฉกเช่นเดียวกันกับสภาผู้แทนราษฎร เหมือนกับสภาจังหวัด เหมือนกับสภาอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป นั่นเป็นหลักการที่ถูกต้อง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปอีกนิดหนึ่งถึงเรื่องของสิทธิสตรี จริง ๆ แล้วผมไม่สบายใจเลยที่ผมจะต้องพูดแล้วก็อภิปรายชี้แจงให้ท่านประธานให้เข้าใจ เพราะว่าผมเองผมก็เกิดมาจากสตรี ผมเองเป็นผู้แทนราษฎรมาก็มีกลุ่มสตรีมากมายที่เลือกตั้งผมขึ้นมา แต่โดยหลักการผมมีความจำเป็นที่จะต้องแสดงความเห็นคัดค้านในส่วนเหล่านี้ เพราะในหลักของกฎหมายในการออกกฎหมายนั้น เราจะเอาเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ได้ ----------

ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปถ้าหากว่ามีการตั้งกลุ่มกะเทยขึ้นมาในหมู่บ้าน มิต้องเอากะเทยเข้ามาเป็นกรรมการสภาตำบลหรือครับ มีคนพิการขึ้นมาในหมู่บ้านจำนวนมาก มิจำเป็นต้องเอากลุ่มคนพิการขึ้นมาเป็นกรรมการสภาตำบลหรือครับ ยังมีอีกหลายกลุ่ม ยังมีคนอีกหลายอาชีพ ยังมีคนอีกหลายประเภทในบ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นในหลักการตรงนี้ น่าจะเป็นหลักการที่ถูกต้อง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช เดี๋ยวกรรมาธิการจะได้ตอบ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ต่อกรณีที่ทางคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ลงมติแปรตัดหรือปรับแพทย์ประจำตำบลในมาตรา ๗ นี้ออกไป กระผมเองออกจะมีความคิดเห็นที่จำเป็นจะต้องเรียนถามท่านคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากว่า ไม่ทราบว่าเพราะเหตุผลกลใดท่านถึงตัดแพทย์ประจำตำบลออกไป แพทย์ประจำตำบลนี้ไม่ใช่เป็นตำแหน่งที่เพิ่งก่อกำเนิดหรือเกิดขึ้นมาในปีหรือ ๒ ปี แต่จากประวัติอันยาวนาน แพทย์ประจำตำบลนี้เกิดขึ้นมาจากพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ ก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า สภาตำบลได้ร่วมกันพิจารณาเลือกผู้ที่มีความรู้ทางด้านแพทย์ มีคุณสมบัติที่จะได้รับเลือกให้เป็นแพทย์ประจำตำบลตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดขึ้น ดังมีหลักการเหตุผลของผู้ที่จะเป็นแพทย์ประจำตำบลดังต่อไปนี้ คือ ๑. จะต้องเป็นผู้ได้รับการประกอบโรคศิลปศาสตร์เวชกรรมทั้งปัจจุบันและแผนโบราณ ๒. จะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมทางทหารเสนารักษ์ ๓. จะต้องเป็นผู้ที่สำเร็จพยาบาลผู้ช่วยหรือจ่าพยาบาล และ ๔. ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อสม. และเมื่อปี ๒๕๓๖ ยังมีความจำเป็นที่จะต้องคงแพทย์ประจำตำบลไว้เพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บของราษฎรในตำบล เพื่อช่วยเหลือผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ในการที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และมีหน่าซ้ำเมื่อวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ กรมการปกครองยังได้จัดให้มีการฝึกอบรมแพทย์ประจำตำบลทั่วประเทศ เพื่อเน้นบทบาทหน้าที่ความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และสาธารณสุขมูลฐานเพื่อป้องกันโรคติดต่ออีกด้วย

ท่านประธานที่เคารพครับ กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า ตำแหน่งแพทย์ประจำตำบลนั้นเป็นตำแหน่งที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถเป็นพิเศษ เพื่อที่จะช่วยเหลือทางด้านการรักษาทางด้านอนามัยให้กับพี่น้องประชาชนในตำบล

ซึ่งกล้าเรียนได้ว่าน่าที่จะเป็นหน่วยงานหน่วยแรกที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนในละแวกตำบลมากที่สุด เพราะฉะนั้นการที่ให้เขาเหล่านั้นได้มีตำแหน่งพิเศษเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสภาตำบล ซึ่งตามร่างเดิมซึ่งรัฐบาลได้เสนอร่างเข้ามาว่า แพทย์ประจำตำบลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสภาตำบลอยู่แล้ว น่าจะเป็นหลักการและเหตุผลที่ชอบด้วยกฎหมาย

อีกประการหนึ่ง ไม่ทราบว่าทางคณะกรรมาธิการวิสามัญได้คลาดเคลื่อนไปบ้างหรือไม่ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิของแพทย์ประจำตำบล เมื่อท่านจำกัดสิทธิตัดแพทย์ประจำตำบลออกจากสภาตำบลแล้ว เหตุไฉนถึงจำกัดสิทธิไม่ให้เขาลงสมัครเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ ลองไปเปิดดูมาตรา ๙ มาตรา ๙ ใน (๖) ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า คุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๖) บอกว่าจะต้องไม่เป็นผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือสารวัตรกำนัน เมื่อเขาไม่ได้เป็นหนึ่งในสมาชิกสภาตำบลแล้ว เหตุไฉนถึงต้องไปจำกัดสิทธิไม่ให้เขาลงสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าตัดมาตรา ๗ ก็น่าที่จะให้สิทธิเขาในมาตรา ๙ (๖) ผมเข้าใจว่าทางกรรมาธิการตัดตัวหนังสือผิดหรือเปล่าครับ เพราะของท่านที่ปรากฏใน (๘) ท่านตัดออกไปจากข้อความเดิมที่บอกว่า ไม่เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าน่าที่จะเป็นข้อความที่คงอยู่ ข้อความที่จะถูกตัดไป น่าจะเป็นข้อความใน (๖) คือไม่เป็นผู้ใหญ่บ้าน แล้วตัดคำว่า แพทย์ประจำตำบล ออกไป ซึ่งทั้งสาเหตุ ๒ ประการดังกล่าวนี้ ผมก็ขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากว่า มีเหตุผลดังที่ผมได้กราบเรียนใช่หรือไม่ และมีเหตุผลอะไรที่ตัดแพทย์ประจำตำบลออกไป ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการชี้แจง เชิญครับ

คุณมานะครับ

นายมานะ คูสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ส.ส. พรรคชาติพัฒนา
จังหวัดนครพนม ในฐานะกรรมาธิการ ผมกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ ในกรณีที่เราตัดแพทย์ประจำตำบลออกไปนั้น เนื่องจากว่า
องค์ประกอบของสภาตำบลนั้นมาจากการเลือกตั้งโดยตรง คือกำนันกับ
ผู้ใหญ่บ้าน และก็จากราษฎรหมู่บ้านละ ๑ คน ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
แต่ขณะเดียวกันจะเห็นว่าบุคคลซึ่งเป็นองค์ประกอบสภาตำบลเดิมนั้นไม่ได้
มาจากการเลือกตั้ง แต่มาจากการแต่งตั้ง ก็คือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบล เพราะฉะนั้นเราถึงคัดเอาเฉพาะ
บุคคลที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้นมาเป็นองค์ประกอบของสภาตำบลอันนี้
ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ขณะเดียวกัน แพทย์และก็ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านก็ยังมี
ตำแหน่งเดิมอยู่ตามกฎหมายลักษณะปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้ตัดไปไหนเลย
ตรงนี้ต่างหาก คือเราต้องการที่จะให้คนที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น
จะเห็นว่ากำนันเป็นผู้แต่งตั้งแพทย์ประจำตำบล เพราะฉะนั้นเราถึงตัด
อันนี้ออก และที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งอภิปรายลงไปเมื่อสักครู่นี้ว่า
ในกรณี (๖) ของมาตรา ๙ ที่ว่า ทำไมถึงจำกัดแพทย์ประจำตำบล
ไม่ให้สมัครเป็นสมาชิกผู้รับเลือกตั้ง เราจำเป็นต้องให้ลาออกก่อน
เพราะว่าแพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านมีเงินค่าตอบแทน ได้รับเงิน
ค่าตอบแทนจากกระทรวงมหาดไทยลักษณะเดียวกัน และก็มีอำนาจตาม
กฎหมายลักษณะปกครองส่วนท้องที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่คนคนเดียว
จะมาทำหน้าที่หลายอย่างเป็นไปไม่ได้ ถ้าท่านได้ศึกษาต่อไป ในกฎหมาย
ฉบับนี้ในมาตราหลัง ๆ จะเห็นว่ามีการจำกัดอำนาจของแต่ละฝ่ายให้
แยกออกจากกันโดยเด็ดขาด เพื่อให้เป็นลักษณะแบบประชาธิปไตย
โดยสมบูรณ์แบบ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ด้วยความสุขุมและรอบคอบ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และก็
เพื่อให้เกิดเป็นนิมิตหมายอันใหม่เกิดในวงการกฎหมายของบ้านเรา
เพื่อจะเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณากฎหมายที่จะตามมาก็คือ
พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมาย
เทศบาลและสุขาภิบาล กราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยความเคารพในกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงในรายละเอียดทั้งหมด ผมขอขอบพระคุณที่ท่านได้ให้ความกรุณา แต่ผมเองยังมีข้อข้องใจ เพราะว่าเมื่อแพทย์ประจำตำบลไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสภาตำบลแล้ว สถานะต่อไปของแพทย์ประจำตำบล เขาจะมีสิทธิมีสถานะอย่างไร มีกฎหมายใดรองรับในสิทธิประโยชน์ที่เขาจะได้รับอีก เพราะว่ากฎหมายสภาตำบลฉบับดังกล่าวนี้ เมื่อมีผลตามกฎหมายแล้ว ที่อยู่ต่อไปของแพทย์ประจำตำบลเขาจะอยู่ในฐานะอย่างไร มีกฎหมายใดเป็นที่รองรับในเบื้องต้น

ส่วนอีกประการหนึ่ง คือมาตรา ๙ (๖) ผมก็คิดว่าไม่ทราบว่าผมเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่ เพราะคำว่า แพทย์ประจำตำบลดังกล่าวนั้น ท่านก็ตอบมาแล้วว่ามีค่าตอบแทน นั่นก็แสดงให้เห็นถึงที่มาของแพทย์ประจำตำบล คล้าย ๆ กับว่ากำนันตั้งมา แต่ความจริงแล้วตามพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ ๒๔๕๗ ผมคิดว่าไม่ทราบว่าผมคลาดเคลื่อนหรือทางคณะกรรมาธิการคลาดเคลื่อน เพราะว่าที่ผมมีอยู่ในมือนี้เป็นเรื่องที่สภาตำบลได้ร่วมกันพิจารณา แล้วเลือกขึ้นมา ไม่ใช่เป็นอำนาจสิทธิเฉพาะตัวของกำนัน เพราะฉะนั้นขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่ง ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพิษณุครับ

นายพิษณุ พลไวย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พิษณุ พลไวย์ พิษณุโลก ประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาสนใจและได้ถาม โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับแพทย์ประจำตำบลนั้น ซึ่งมีท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วว่า แพทย์ประจำตำบลที่เราได้ตัดออก เพราะว่าไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่ว่าสถานะของแพทย์ประจำตำบลนั้นก็ยังอยู่ มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ----------

ซึ่งได้ระบุอำนาจหน้าที่ของแพทย์ประจำตำบลอยู่แล้ว เพียงแต่ว่า แพทย์ประจำตำบลตามกฎหมายสภาตำบลใหม่นั้น ไม่ได้อยู่ในคณะสมาชิกสภาตำบลด้วย จึงเรียนไปยังท่านสมาชิกได้ทราบ

ส่วนในประเด็นอื่นที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้ให้ความสำคัญและถาม ซึ่งกระผมขออนุญาตกราบเรียนดังนี้ว่า ท่านที่ได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมสมาชิกของสภาที่มาจากการเลือกตั้งเป็นหมู่บ้านละ ๒ คนนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการได้มีการพูดคุยในเรื่องนี้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง แต่ว่าเราได้มาคิดถึงหลักความเป็นจริงว่า ในสภาตำบลหนึ่งนั้นมีประชากรอยู่เพียง ๑,๐๐๐ คน ๒,๐๐๐ คน ๓,๐๐๐ คนนั้น เราจะมีสมาชิกของสภาตำบลถ้ามี ๒ คนแล้ว ผมยกตัวอย่างว่า สภาตำบลหนึ่งสมมุติว่ามี ๑๐ หมู่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็ ๑๐ คนแล้ว แต่ว่าถ้าเรามีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นมาอีกหมู่บ้านละ ๒ คนนั้น จะทำให้ลักษณะองค์กรของสภาตำบลมีขนาดใหญ่มากเกินความเป็นจริงที่จะมีขนาดเหมาะสมที่จะบริหารราชการได้ ผมยกตัวอย่างว่า อย่างสภาจังหวัดขณะนี้ทั้งจังหวัดเรามีสมาชิกอยู่ ๓๐ คน ในจังหวัดเล็กแล้วถึง ๓๖ คน แม้แต่ในสภาเทศบาลซึ่งมีประชากรนับแสน ๆ คน เรามีสมาชิกสภาเทศบาลประมาณ ๑๘ คน แต่ว่าในสมาชิกสภาตำบลซึ่งเป็นตำบลขนาดเล็ก ๆ นั้น เรากลับจะมีสมาชิกเป็นจำนวนถึง ๓๐ กว่าคนนั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นองค์กรที่มีลักษณะใหญ่เทอะทะเกินไปที่จะใช้ในการบริหารท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายมากยิ่งขึ้น จึงได้มีมติว่า เราควรจะมีสมาชิกเพียงจากหมู่บ้านละ ๑ คนเท่านั้น

อีกเรื่องหนึ่ง ในเรื่องของสมาชิกที่มาจากสตรี ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ให้ความคิดเห็น และก็คงจะเป็นแนวทางที่ตรงกับความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการ คือถ้าเราไปเขียนว่า ให้สิทธิของสตรีในการเข้ามาเป็นสมาชิกของสภาตำบลไว้แล้ว เราเหมือนกับเราไปตอกย้ำความต่ำต้อยของสตรี ซึ่งในขณะนี้เราได้ผ่านตอนนั้นมาแล้ว เราได้มีการแก้ไขให้ผู้หญิงมาสมัครเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนในทุกระดับชั้นได้ ไม่ว่าผู้ใหญ่บ้าน กำนัน จนขึ้นถึงมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นแล้วถ้าเราไปเขียนว่า ให้ผู้หญิงเข้ามาเหมือนกับว่าเป็นการตอกย้ำว่าผู้หญิงนั้นไม่มีสิทธิ เราจะต้องให้สิทธิพิเศษของสตรีเขาไป ซึ่งเรื่องนี้ผมว่าในหลักการของกฎหมายแล้ว เราไม่ได้ระบุว่าผู้ที่จะมาเป็นสมาชิกสภาตำบลนั้น

คุณสมบัติต่าง ๆ นั้น เราไม่ได้ระบุว่าเป็นผู้หญิงไม่ได้ เราได้ให้สิทธิทัดเทียมกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นการตัดสินใจในการจะเลือกผู้หญิงหรือผู้ชายนั้น อยู่ที่วิจารณญาณ อยู่ที่การตัดสินใจของประชาชนในท้องที่นั้น ๆ ที่จะเลือกตัวแทนของเขาเข้ามา

อีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องแพทย์ประจำตำบล แล้วก็ที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบุรี ท่านอลงกรณ์ได้พูดเมื่อสักครู่ โยงไปถึงมาตรา ๙ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมเห็นด้วยว่า เมื่อเราไม่ให้แพทย์ประจำตำบลเข้ามาเป็นสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งแล้ว เราน่าจะให้สิทธิเขาเหล่านั้นในการที่จะมาลงเลือกตั้งเป็นสมาชิกได้ ซึ่งกระผมก็ได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๙ (๖) ไว้ด้วย แต่เนื่องจากว่าสมาชิกของคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ได้มีความคิดเห็นเหมือนที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่แล้วว่า การที่จะให้แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหรือสารวัตรกำนันนั้นมีสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งได้นั้น ควรจะต้องลาออกจากตำแหน่งเสียก่อน เพราะว่าการเป็นแพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหรือสารวัตรกำนันนั้น ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างหนึ่ง ซึ่งน่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องการที่จะมาสมัครรับเลือกตั้ง คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าเมื่อจะสมัครรับเลือกตั้งจึงควรต้องลาออกจากตำแหน่งก่อน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล ประชาธิปัตย์ ยิ่งกรรมาธิการชี้แจง ผมยิ่งเกิดความรู้สึกว่า เราจะเอาอย่างไรกันแน่ในเรื่องการปกครองในระดับตำบล เพราะเมื่อมาดูบทเฉพาะกาลตั้งแต่มาตรา ๗๙ เป็นต้นไปแล้ว ถึงได้เห็นแล้วก็ถึงมีคำตอบจากท่านกรรมาธิการ เพราะผมอ่านทีแรกว่าทำไมถึงมีการอ้างกันถึงเฉพาะประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ซึ่งออกในปี ๒๕๑๕ ----------

แต่ตัวพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ปี ๒๔๕๗ นั้น ทำไมถึงไม่อ้างถึง ก็เพิ่งได้คำตอบตรงนี้เองว่า ยังมีพระราชบัญญัติดังกล่าวว่าด้วยสถานภาพของแพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ก็ต้องถามกรรมาธิการว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะออกมาในปีพุทธศักราช ๒๕๓๗ ว่าด้วยการปกครองสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ทำไมไม่บัญญัติไว้โดยร่างนี้ร่างเดียว ทำไมยังจะต้องมีพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี ๒๔๕๗ ตรงนี้เองที่กรรมาธิการคงจะต้องตอบคำถามสภาด้วยว่า เราจะไปในทิศทางใดสำหรับการพัฒนาการปกครองในระดับตำบล เพราะฉะนั้นจึงฝากผ่านท่านประธานไปสู่กรรมาธิการได้โปรดชี้แจงว่า เราจะอยู่ใต้กฎหมายฉบับเดียวไม่ได้หรือในด้านของการปกครอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการประสพครับ

นายประสพ บุษราคัม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพกระผม ประสพ บุษราคัม ในฐานะกรรมาธิการ ผมใคร่ขอกราบเรียนว่าร่างกฎหมายของสภาตำบลนั้น เรารับหลักการมาเฉพาะว่าเราจะร่างกฎหมายสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคลและเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น สภานี้ไม่ได้รับหลักการในการที่จะยกเลิกกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ มันเป็นกฎหมายคนละฉบับ ฉะนี้ถ้ากฎหมายสภาตำบลฉบับนี้ออกไปแล้ว กำนันผู้ใหญ่บ้านท่านก็อยู่ ๒ กฎหมาย กฎหมายแรกก็คือกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ กฎหมายที่ ๒ คือกฎหมายสภาตำบล เราไม่ยกเลิกกฎหมายนั้น เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนที่ประชุมให้เข้าใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ก็คงจะต้องขอมติ ผมจะเรียนทำความเข้าใจ เนื่องจากมีร่างเดิมอยู่ แล้วแก้ไขและก็มีผู้ติดใจในร่างเดิม เพราะฉะนั้นการถามมติก็ต้องเป็นไปตามลำดับ โดยผมจะถามอย่างนี้ว่า เห็นควรเป็นไปตามร่างเดิมหรือควรจะแก้ไข ถ้าที่ประชุมเห็นควรแก้ไข ผมก็จะถามต่อไปว่า เห็นควรแก้ไขตามคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือตามผู้แปรญัตติ ถ้าเห็นควรว่าเป็นไปตามผู้แปรญัตติ ก็ต้องถามว่าแปรญัตติฉบับไหน เพื่อไม่ให้สับสน ขอทำความเข้าใจอย่างนี้ก่อน

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ผู้ใดเห็นควรมีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทุกคนเห็นควรแก้ไข ทีนี้ผมจะเรียนถามต่อไปนะครับ ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามที่มีผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนน้อยนะครับ

คุณเสกสรร เชิญ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน และด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ กระผมใคร่ขอความกรุณานิดหนึ่ง อยากให้แก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๗ กระผมใคร่ขอให้พิจารณาคำนี้ ท่านประธานกรรมาธิการหรือท่านกรรมาธิการกรุณาดูถ้อยคำตรงนี้ด้วย กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานอ่านมาตรา ๗ มาตรา ๗ สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบลนั้น และสมาชิก ตรงนี้กระผมคิดว่าใช้ภาษาไทยผิด แต่ผมเคารพต่อกรรมาธิการหลายท่านก็เป็นนักกฎหมาย แต่ว่าเราจะใช้ผิดอย่างไร ผมว่าน่าจะใช้คำว่า และบุคคลซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละหนึ่งคน คำว่า บุคคล กับ สมาชิก นี้ต่างกัน หมายความว่าบุคคลนั้นยังไม่ได้รับเลือก แต่สมาชิกคือได้รับเลือกแล้ว ตรงนี้ไม่ใช่เอาชนะคะคานกัน ด้วยความเคารพต่อท่านประธานและด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการ

ทุกท่าน อาจจะใช้ข้อความนี้ผิดไป ผมขอเรียนว่า ให้แก้ไขเป็น
และบุคคล กรุณาได้พิจารณาด้วย เพราะว่าคำนี้มีความหมาย อาจจะ
อายนักเรียนที่มาฟังด้วยก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กรรมาธิการขอยืนยันตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการจากกฤษฎีกาจะชี้แจงอีกไหม เชิญครับ

นางสุกัญญา นาชีเวียง (กรรมาธิการ : ท่านประธานคะ มาตรา ๗ เป็นบทนิยามคำว่าด้วยเรื่ององค์ประกอบของสภาตำบล ที่นี้พอเป็นองค์ประกอบของสภาตำบลแล้วคงจะเป็นบุคคลที่ยังไม่ได้รับเลือกไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะใช้ ท่านกรุณาดูในหรรทัดแรก เราถึงบอกว่าสภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นถ้าไม่เป็นสมาชิกทั้ง ๒ อันจะเป็นองค์ประกอบของสภาตำบลไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านไป มาตรา ๘

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกรรมาธิการทั้ง ๓ ท่านไม่ตอยู่นะครับ ผ่านไปมาตรา ๙

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพกระผม นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในมาตรา ๘ ซึ่งกระผมขออนุญาตด่าน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ ตรงนี้ตรงที่เพิ่มเติมของกรรมาธิการผมไม่อ่าน เดี๋ยวค่อยอ่าน มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำในหมู่บ้าน ในตำบลนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง นี่ของเดิม ที่นี้กรรมาธิการก็มาเพิ่มว่า มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ผมก็มีความสงสัย ก็อยากจะเรียนถามว่าความจริง

ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ ซึ่งจริง ๆ แล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ทำอยู่แล้ว ก็ถือว่าถูกต้องตามกฎหมายในช่วงก่อนใช่ไหม และมาตรงนี้มาเติมว่า มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมาย แสดงว่าครั้งที่แล้วไม่ถูกต้องตามกฎหมายใช่ไหม และมาถึงวันนี้ในทะเบียนบ้านทุกตำบล ทุกหมู่บ้านถูกต้องตามกฎหมายแล้วหรือยัง

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุนนาค ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการตอบ

นางสุกัญญา นาชัยเวียง (กรรมาธิการ) : ในมาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติที่เรากำหนดคุณสมบัติของตัวผู้ที่เป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเราไม่ได้กำหนดเอาไว้ เพราะว่ามาตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่แล้ว ขอความกรุณาท่านดูในบรรทัดแรกในมาตรา ๘ ผู้ที่มีสิทธิสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ กระผมยังไม่เข้าใจที่ชี้แจง คือท่านลองชี้แจงใหม่สิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวเชิญให้กรรมาธิการชี้แจงอีกครั้งครับ ขอให้ชัดเจนเลย

นางสุกัญญา นาชัยเวียง (กรรมาธิการ) : เมื่อสักครู่ที่ท่านติดใจเข้าใจว่าคงจะติดใจว่าตัวกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เดิมทีตอนที่มาตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ น่าจะถือได้แล้วว่าตัวเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายอยู่แล้วนั้น ท่านก็สงสัยว่าทำไม ในมาตรา ๘ (๒) ว่ามีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่อีกครั้งหนึ่ง ก็กราบเรียนท่านว่า มาตรา ๘ นี้เป็นบทบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ไม่ใช่สมาชิกโดยตำแหน่งคือกำนันและผู้ใหญ่บ้าน หมายความว่าเราไม่ได้ใช้กับสมาชิกโดยตำแหน่ง เราใช้กับสมาชิกที่จะมาจากการเลือกตั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรรครับ เดี๋ยวให้คุณเสกสรรก่อนนะครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ แต่กระผมไม่ได้ติดใจตรงประเด็นที่ถามกันนะครับ ขออนุญาตเอาประเด็นที่กระผมสงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานที่เคารพ กราบขอบพระคุณท่านประธานที่อนุญาตให้กระผมได้ชี้แจง ได้ให้เหตุผลในกรณีที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้เอาไว้ร่วมกับเพื่อนสมาชิก เช่น คุณณรงค์เลิศ สุรพล จากขอนแก่น คุณยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล จากนครราชสีมา เกี่ยวกับกรณีที่กระผมสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๙ เพราะว่ากระผมมีความห่วงใยอย่างนี้ครับท่านประธาน กระผมใคร่ขอกราบเรียนในข้อความที่กระผมได้สงวน คือให้เพิ่ม (๑๒) กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานอ่านอีกครั้งหนึ่งใน (๑๒) ต่อท้ายจาก (๑๑) นะครับ กระผมได้เพิ่มว่า สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวครับ พอดีผมมาแทนท่านประธาน ท่านเลขาธิการได้แจ้งให้ทราบว่าขณะนี้กำลังพิจารณาอยู่ในมาตรา ๘

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขออนุญาตท่านประธาน ผมไวก่อนเสียงอีกครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็เชิญคุณเรวัต ต่อในมาตรา ๘

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมก็ยังสงสัยอยู่นั่นแหละครับว่าทะเบียนราษฎรซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนทำนั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เสร็จแล้วมาบอกว่า ต่อไปนี้ผู้ที่จะรับเลือกตั้งต้องเป็นไปตามกฎหมาย ทะเบียนราษฎรต้องเป็นไปตามกฎหมาย อยู่ตรงนี้นะครับที่สงสัยใช่ไหมครับ อธิบายหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางสุกัญญา นาชัยเวียง (กรรมาธิการ) : ในมาตรา ๘ (๒) ที่เราบอกว่าจะต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้าน

ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร อธิบายคำว่า ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตัวกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรนี่ถ้ามีชื่อเต็ม ๆ ของพระราชบัญญัติก็คือ พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร ๒๔๙๙ หากจำ พ.ศ. ไม่ผิด ทีนี้ถ้าเราเลี่ยงคือถ้าเราใช้คำว่า พระราชบัญญัติมันก็จะไม่ครอบคลุมถึงตัวกฎกระทรวง หรือตัวอนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ ทีนี้ในกรณีนี้เมื่อใดที่เราต้องการจะพูดถึงกฎหมายฉบับนั้นทั้งฉบับ เราจะใช้ชื่อว่า กฎหมายว่าด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คือแทนชื่อของกฎหมายนั่นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดข้องใจ เชิญท่านเลขาธิการต่อมาตรา ๙

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ในมาตรา ๙ นี้กระผมร่วมกับเพื่อนสมาชิก เช่น คุณณรงค์เลิศ สุรพล จากขอนแก่น คุณยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล จากนครราชสีมา ได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ เนื่องจากกระผมเองเห็นว่าในส่วนที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้นั้นน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานเพิ่ม (๑๒) ในข้อความดังต่อไปนี้ สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามที่กระทรวงศึกษาได้กำหนด หรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาเทียบเท่าหรือรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น ส่วนบุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งบิดาหรือมารดาเป็นคนต่างด้าวต้องเป็นผู้ได้เข้าเรียนอยู่ในโรงเรียนตามกำหนดเวลาและสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามแผนการศึกษาของชาติ หรือได้เข้าเรียนอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาอื่นในประเทศตามกำหนดเวลามาโดยตลอด ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกระบบโรงเรียน จนมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าหรือรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามแผนการศึกษาของชาติ

ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธาน
อธิบายข้อความที่กระผมได้สงวนคำแปรไว้ว่ามีเหตุผลอย่างไร
จากการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
คือการปกครองแบบประเทศของเรานี้ ----------

- ๒๔/๑

เขาเรียกว่าการปกครองโดยใช้ระบบแทนตน ในปัจจุบันนี้สภาตำบลก็มีการใช้การปกครองระบบแทนตน หมายความว่า ได้เลือกเอาสมาชิกบุคคลธรรมดาจากหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ คนเข้ามา เรียกกันว่าผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาประชุมกับสภาตำบล ทำไมกระผมถึงได้กำหนดความรู้เข้าไปให้มันชัดเจนก็เพราะว่า เดี๋ยวนี้มักจะมีคำถามอยู่ตลอดว่า ทำไมระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยของเราไม่เจริญก้าวหน้าสักครั้งหนึ่ง หลายวงการมักจะใช้คำพูดสั้น ๆ ว่า เพราะว่าผู้คนไม่มีการศึกษา ผู้คนไม่มีคุณภาพ ผู้แทนไม่มีการศึกษาไม่มีคุณภาพ คำนี้เป็นคำตอกย้ำเกินไปท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าพื้นฐานของประชาธิปไตยที่จะมีความเจริญสมบูรณ์น่าจะมาจากพื้นฐานชั้นต้น คือ สภาตำบล ข้อความที่กระผมสงวนคำแปรนั้นไม่ใช่ข้อความที่การศึกษาสูงจนมากมาย หมายถึงการศึกษาในตอนนั้น ซึ่งหมายความว่าบุคคลที่มาสมัครตอนนั้นภาคบังคับอาจจะเป็น ป. ๔ เพราะต้องเอา ป. ๔ ตอนนั้นภาคบังคับเป็น ป. ๖ ก็เป็น ป. ๖ ตอนนั้นภาคบังคับเป็น ม. ๑ หรือ ม. ๓ อะไร ก็เป็นในสัดส่วนของการศึกษาของชาติในตอนนั้น กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานเพิ่มเติมว่า ผู้ทรงคุณวุฒิปัจจุบันนี้ยังไม่ทราบเบี้ยเลี้ยงการประชุมของตนเอง ผมไม่อยากจะเอ่ยมันเป็นเรื่องจริง บางทีมาพบผู้แทนยังถามว่าผู้แทน เบี้ยประชุมของพวกผมสภาตำบลมันครั้งละเท่าไร ผมบอกว่าครั้งละ ๑๐๐ บาท แกบอกไม่ใช่ นี่กำนันยังไม่ให้ผมมาตั้งครึ่งปีแล้ว นี่แหละครับผมกราบเรียนให้ทราบผมไม่ได้ประจาน แกไม่ทราบแม้กระทั่งว่าเงินเบี้ยประชุมคือไม่มีเงินเดือน เป็นเบี้ยประชุมแต่ละครั้งเท่าไร และการเบิกจ่ายต่าง ๆ ใช้การดำเนินงานระยะกี่สัปดาห์ กระผมขออนุญาตต้องเปรียบเทียบยกตัวอย่างอย่างนี้เพราะฉะนั้นถ้ากำหนดความรู้เข้าไป ผู้ทรงคุณวุฒิหรือตัวแทนระดับตำบลเหล่านี้จะมีความรู้ความชัดเจนหรือแม้กระทั่งไปประชุมอะไรจะกลับมาเล่าให้กับประชาชนฟังว่า เดี๋ยวนี้สภาตำบลเขามีใหม่ กฎหมายใหม่เขาออกแล้ว เดี๋ยวนี้เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณทั่วประเทศเราจะได้ตำบลไม่ต่ำกว่า ๒ ล้านบาท ฉะนั้นไปอธิบายให้ประชาชนทราบว่าตำบลเรามีรายได้ถึง ๒ ล้านบาท และประชาชนเขาจะบอกตัวแทนของเขาต่อไปว่า ๒ ล้านบาท ต้องทำให้เกิดประโยชน์ต่อตำบลของเรา นั่นเป็นความหวังที่กระผมได้ตั้งเอาไว้ว่าจะทำ ๑ ๒ ๓ ที่เป็นประโยชน์ต่อสภาตำบลหรือไม่ ท่านประธานเอาอย่างนี้ดีกว่า ผมใคร่ขอยกตัวอย่างใกล้ตัว การประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีประชาชนหลายคนไม่เข้าใจว่า เมื่อครู่นี้

ท่านประธานคนก่อนได้มีการโหวตว่าใครเห็นด้วย ใครไม่เห็นด้วย และมีการยกมือ ยังมีคนระดับท้องถิ่นว่ายกมือแต่ละครั้งได้เป็นแสน เพราะเขาไม่เข้าใจระบบ ระบบที่เราไปประชุม เวลาเราตกลงกันไม่ได้ เรามีการโหวตว่าใครเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ซึ่งยกมือแล้วก็นับ บางท่านอาจจะมองประเด็นที่กระผมหยิบยกมาเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่กระผมกราบเรียนว่า เมื่อประชาชนไม่รู้ว่าการโหวตยกมือเป็นการโหวตเพื่ออะไร หรือว่ายกมือเพื่อตัดสินอะไร และประชาธิปไตยจะงอกงามไปได้อย่างไร

ประการสุดท้าย กระผมอยากกราบเรียนว่า ที่เขาประณามและก็ตราหน้าสภาผู้แทนราษฎรผู้มีความรู้ทั้งหลายมักจะไม่ยอมรับว่า ระบบการปกครองแบบแทนตัว เอาคนที่แทนตัวเข้ามาเป็นคนที่ซื้อสิทธิซื้อเสียงให้ผลประโยชน์อะไรต่าง ๆ กับประชาชน ตรงนี้กระผมถือว่าเป็นการประณามเหยียด เหยียบย่ำสถาบันสภาผู้แทนราษฎรอย่างยิ่ง กระผมเองคนหนึ่งที่ยอมไม่ได้ กระผมเกิดความรู้สึกว่าเราเสื่อมเสียมาก ท่านประธาน ถ้าไม่เอาตัวแทนของชาวบ้านระดับที่มีความรู้เข้าไปบ้าง เพื่อจะได้อธิบายประชาชนว่าเลือกเขาเข้ามา เขามาทำอะไรในสภาตำบลเกิดประโยชน์อะไร เดี๋ยวนี้ส่วนหนึ่งที่มีการซื้อสิทธิซื้อเสียงได้กระผมไม่เถียง บางส่วนนั้นเพราะเขาไม่เข้าใจหน้าที่ และผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า สภาตำบลนั้นเป็นแหล่งเพาะเชื้อในการซื้อสิทธิซื้อเสียง เพราะมีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือการเลือกตั้งระดับสภาตำบลนี้เหมือนกัน บางคนถ้ามีการโหวตจะต้องมีการเลี้ยงฆ่าวัว ฆ่าหมูให้เขากิน ผมว่าเป็นการชักนำหรือว่าเป็นการให้ข้อปฏิบัติที่ผิด ๆ ต่อพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมต้องใคร่ขอเพิ่มวุฒิความรู้ของผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกสภาตำบลนั้น กระผมเห็นว่ามีประโยชน์และไม่ใช่เรื่องที่จะเป็นการกีดกันฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเลย เดี๋ยวนี้ผมขอเรียนให้ทราบว่าสภาตำบลบางตำบลนั้น ไม่ได้ทำหน้าที่ ไม่ได้เอาเงินงบพัฒนาที่เราให้ไปสู่ตำบลนั้น ทำให้เกิดประโยชน์ต่อสภาตำบล--------

ผมขอหยิบยกอย่างกรณีตำบลหนึ่งซึ่งอยู่ในจังหวัดของกระผม ประชาชนจะร้องเรียนสภาตำบลหรือผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ตลอดว่า ทำไมสภาตำบลถึงไม่โหวตเอาเงินนี้ไปทำเป็นถนนเข้าหมู่บ้านซึ่งมันเละตุ้มเป๊ะกันในหน้าฝน ทำไมไปขุดคลองอยู่อย่างเดียว เพราะประธานสภาตำบลตรงนั้นมีแบคโฮ (Backhoe) อยู่ตัวเดียว คนที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมเขาถึงไม่ทำตามความต้องการของประชาชนในตำบลนั้น ผมใคร่ขอกราบเรียนให้ทราบว่าตำบลต่าง ๆ นั้น ถ้าหากว่าการบริหารของตัวแทนของหมู่บ้านในระดับสมาชิกสภาตำบลยังไม่รู้จักหน้าที่ ยังไม่กระจายการประชุม หรือว่าผลการประชุม หรือพูดง่าย ๆ ว่าสภาตำบลมีหน้าที่อย่างไรต่อตัวเองนั้น เป็นภัยอันใหญ่หลวง ท่านอย่าวาดหวังว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะได้คะแนนเสียงต่อสภาตำบล ไม่จริงครับ กฎหมายนี้เมื่อได้ออกไปแล้ว ถ้าหากว่าใช้กันไม่เป็นก็ยิ่งจะเป็นผลร้ายต่อระบอบประชาธิปไตย กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไปว่า เรื่องที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้นี้เป็นเรื่องที่น่ารับฟัง จึงขอฝากถึงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานด้วยความเคารพอีกครั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล พรรคชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา กระผมกับคุณณรงค์เลิศ สุรพล และคุณเสกสรร แสนภูมิ ได้ขอสงวนแปรญัตติเพิ่มเป็น (๑๒) ของมาตรา ๙ ในมาตรา ๙ นี้ ในร่างนั้น ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และมีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ แล้วก็ว่ากันไปเป็น ๑. มีสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ก็ว่าไล่เป็นข้อ ๆ ไปจนกระทั่งทั้งหมด

ที่นี้ในส่วนที่ขอแปรญัตติเพิ่มเติมใน (๑๒) ของมาตรา ๙ นั้น กระผมก็ได้ขอสงวนไว้ว่า สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด หรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า หรือรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น

ส่วนบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งบิดาหรือมารดาเป็นคนต่างด้าวต้องเป็นผู้ที่ได้เข้าเรียนอยู่ในโรงเรียนตามกำหนดเวลา และสอบไล่ได้

ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามแผนการศึกษาของชาติ หรือได้เข้าเรียนอยู่ในโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นในประเทศตามกำหนดเวลามาโดยตลอด ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกระบบโรงเรียน จนมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า หรือรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามแผนการศึกษาของชาติ สภาตำบลนั้นก็ประกอบไปด้วยลักษณะหลาย ๆ อย่างเช่น เวลามีการประชุมเขาจะมีประธานซึ่งเป็นกำนันอยู่ ตามกฎหมายฉบับที่จะออกไปใหม่นี้ก็มีผู้ใหญ่บ้าน และก็ผู้ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นผมมั่นใจเหลือเกินว่าการทำงานทุกอย่างทุกประการนั้นถ้าหากไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถ ก ไก่ ก กา เขียนไม่ได้ จะไปกันรอดหรือครับ ดังนั้นอย่างที่ผมไปเห็นมาการประชุมแต่ละครั้ง ๆ ท่านทราบไหมครับ การจะพัฒนาท้องถิ่นแต่ละครั้งนี้ในสภาตำบลเขาก็แบ่งพวกกัน ใครยกมือได้มาก สมมุติว่าจะเอางบประมาณสัก ๓๐๐,๐๐๐ บาทไปลงขุดสระแห่งหนึ่ง พวกที่ยกมือได้มากก็ไปทางโน้นเอาไปลงหมู่บ้านนั้น แล้วหมู่บ้านอื่นซึ่งไม่ได้ก็คือส่วนที่ยกมือได้น้อยกว่า ดังนั้นคนที่จะเข้าไปสู่สภาตำบลนี้ ไม่ว่าจะมาจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งก็ตาม จะต้องเป็นบุคลากร หรือบุคคลที่มีความรู้ จะต้องให้เหตุให้ผลในสภาตำบลได้ ไม่ใช่เอาแต่ยกมือพวกมากลากไปเหมือนบางครั้งบางคราวที่เกิดขึ้น มันไม่ถูกไม่ควร เราต้องรับฟังเหตุผล ดังนั้นในส่วนนี้ผลสุดท้ายก็จะโทษครูบาอาจารย์อีกแล้วว่า สอนหนังสืออย่างไรมาไม่รู้เรื่องรู้ราว และบางครั้งบางคราวรัฐบาลก็ประกาศว่าขณะนี้ประชาชนชาวไทยรู้หนังสือกันหมดแล้ว เหมือนการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติครั้งหนึ่ง ท่านคงจะจำได้ว่าใช้งบประมาณกันเท่าไรแล้วประกาศออกมาแล้วว่า รู้หนังสือกันหมดประเทศไทยแล้ว อ่านหนังสือกันออกได้หมดแล้ว ทุกวันนี้ลองไปถามดูสิครับเขารู้ไหม----------

ดังนั้นในส่วนนี้ การทำงานทุกอย่าง ท่านประธานที่เคารพ กระผม ก็เคยพูดหลายครั้งแล้วว่า ประเทศไทยเราจะไปในทิศทางใด เรื่องการศึกษานี้เป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นในเรื่องของมาตรา ๙ นี้จะต้องกำหนดไว้ให้ชัดแจ้งว่า บุคลากรนั้นจะมีความรู้ระดับใดบ้าง ตามที่ผมและคณะขอเพิ่มความใน (๑๒) นี้ แม้แต่ของคณะปฏิวัติ ฉบับ ๓๒๖ ท่านประธานที่เคารพ ข้อ ๑๑ เขายังระบุไว้ คณะปฏิวัติคือเผด็จการในสมัยโบราณ ในสมัยเก่าก่อนที่ผ่านมา ที่เราจะเลิกกันไป ยังระบุไว้ชัดแจ้งว่า ข้อ ๑๑ ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ ไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑)(๒)(๓) ว่าไป (๑) มีสัญชาติไทย (๒)(๓) ว่าไป พอมาถึง (๑๑) เขาระบุว่า มีความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตอนต้น หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตอนต้น เว้นแต่ในท้องถิ่นซึ่งไม่อาจเลือกผู้มีความรู้ดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาตามที่เห็นสมควรได้ เขายังระบุไว้เช่นนี้ แต่ที่นี้มาในฉบับนี้ของเราที่จะออกมาไม่กี่วันข้างหน้านี้ ไม่ระบุไว้ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนขอความเห็นใจกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากเถอะครับ ในเรื่องความรู้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด จะมีความรู้จากไหน จะมีความรู้จากเอกชนก็ตาม จะมีความรู้จากการศึกษาเทียบเท่าจากระบบในโรงเรียนนอกโรงเรียนก็ตาม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่ามานั้นควรจะให้เขา ซึ่งขณะนี้ผมมั่นใจเหลือเกินว่า ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษานอกระบบโรงเรียน หรือ กศน. นั้น หรือโรงเรียนสถาบันการศึกษาเอกชนนั้นพร้อมเสมอที่จะทำในเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว ดังนั้นคนที่เป็นคนไทยทุกคนเกิดมา จะต้องได้รับการศึกษาทุกผู้ทุกนาม ท่านเชื่อผมไหมครับว่าขณะนี้ที่การศึกษาภาคบังคับบอกว่าให้ทุกคนเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๖ ซึ่งต่อไปนี้อนาคตต่อไปก็ถึง ๙ ปีแล้ว ๙ ปีนั้นอาจจะเรียกประถม ๗ ประถม ๘ ประถม ๙ อะไรก็แล้วแต่ก็ว่าไป หรืออาจจะเรียกเป็น ม. ๑ ม. ๒ ม. ๓ ก็แล้วแต่ นั่นคือการเรียกชื่อ ไม่สำคัญเท่าไร สำคัญว่าจะมีความรู้ความสามารถแค่ไหนเท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพ ดังนั้นในพื้นฐานของการศึกษาอย่างต่ำที่สุดควรจะระบุว่า ดังกล่าวใน (๑๒) นี้ เมื่อก่อนนั้นการศึกษาภาคบังคับ ป. ๑ ถึง ป. ๔ ท่านก็ทราบแล้วว่า เมื่อสมัยก่อน ป. ๑ ถึง

ป. ๔ เป็นอย่างไร คุณค่าของการศึกษา ต่อมาก็เปลี่ยนเป็น ป. ๑ ถึง ป. ๖ ต่อมาก็เปลี่ยนเป็น ป. ๑ ถึง ป. ๗ มันก็เปลี่ยนกันไปกันมาตามการเปลี่ยนแปลงการปกครอง หรือการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาของประเทศชาติบ้านเมืองให้มันเจริญก้าวหน้าขึ้นไป ต่อไปในอนาคตก็จะต้องแก้ไขต่อไปอีก ก็จะเป็นตั้งแต่ระดับ ป. ๑ ถึง ม. ๓ อีก ท่านดูสิครับการศึกษา และที่นี้ในสภาตำบลซึ่งจะต้องบริหารงบประมาณของประเทศชาติบ้านเมือง จากส่วนกลางก็จะต้องดูแล ส่วนภูมิภาคก็จะต้องดูแลส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ท่านจะปล่อยให้เขาทำกันโดยที่ไม่มีความรู้เช่นนั้นหรือ จะว่าเรื่องโครงการหรือ จะเขียนโครงการเป็นหรือครับ ชื่อโครงการ ระยะเวลา จำนวนงบประมาณ จะอาศัยแต่เลขานุการเท่านั้นหรือครับ ดังนั้นผู้นำจะต้องมีความรู้ ความสามารถอย่างรอบด้านทุกอย่างทุกประการ ท่านเห็นไหมครับในการจัดการของบริษัทเขา โรงแรมใหญ่ ๆ เขาทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยของเรานั้น เขาจัดการของเขาเป็นระบบครบวงจรทั้งหมด เขามีความรู้ มีความสามารถ ดังนั้นในเรื่องเหล่านี้ขอความกรุณาเถอะครับ ท่านกรวมาธิการเสียงข้างมากที่เคารพ ฟังเสียงนก ๆ ฟังเสียงกา ๆ ของพวกเราบ้างซึ่งเป็นเสียงเล็กเสียงน้อย จิ้งจกตกลงมา โบราณเขายังบอกว่าต้องคิดนะครับ ไม่ใช่ตกลงมาใส่แล้วท่านยังเฉยเมยอยู่อีก นั่นละครับจะเกิดความที่อัปยศอดสูขึ้นมาในบ้านในเมือง ท่านประธานที่เคารพ ในงบประมาณของสภาตำบลซึ่งเราจะจัดสรรลงไปในอนาคตนั้น มันไม่ใช่เป็นสิ่งที่น้อย ๆ เป็นเงินที่เป็นจำนวนมากมายมหาศาลทั่วประเทศไทย และจุดสำคัญที่จะพัฒนาหมู่บ้านของเรา จะพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองของเราขึ้นมา เมื่อตำบลเกิดขึ้นมา ตำบลเจริญขึ้นมา ทุก ๆ ตำบลรวมกันแล้ว อำเภอมันจะเป็นอย่างไร อำเภอก็ต้องเจริญ อำเภอทุกอำเภอเจริญรวมกันหมด ผมถามว่าจังหวัดจะไปไหน จังหวัดก็ต้องเจริญ เมื่อจังหวัดทุกจังหวัดเจริญแล้วประเทศชาติไปไหนครับ ประเทศชาติมันก็จะต้องเจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ----------

แต่ถ้าหากว่าทราบรู้แล้ว ไปไหนรถติดครับ ไปไม่รถติด โบราณเขาบอกว่า
คนโง่เป็นเหยื่อของคนฉลาด ดังนั้นเราจะต้องสร้างสภาตำบลให้ฉลาดกัน
ไม่ใช่ว่าให้สภาตำบลไปตกเป็นเหยื่อล่างของปลัดอำเภอบ้าง นายอำเภอบ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดบ้าง โดยการชี้แนะชี้นำ เรื่องนี้ต้องเคารพอย่างนี้
ท่านประธาน งบประมาณต้องเคารพลงไปตรงนี้ เคารพจุดนี้นะ ไม่ได้นะครับ
ท่านประธานที่เคารพ เสียหายประชาธิปไตย เป้าหมายที่สำคัญส่วนหนึ่ง
ก็คือ ต้องการที่จะให้มีระบบประชาธิปไตยเกิดขึ้นในส่วนท้องถิ่น
ท่านประธานที่เคารพ อย่างไรก็ขอฝากกันนี้ ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น
ที่ท่านเป็นประธานกรรมาธิการอยู่ ในที่ประชุมทั้ง ๓ ท่าน ขอแปรญัตติ
เพิ่มเติมความใน (๑๒) นี้ ก็เพื่อประโยชน์ของชาติ ของบ้าน ของเมือง
ของสภาตำบล ซึ่งขณะนี้ทางสภาตำบลทุกตำบลทั่วประเทศไทย
ก็รอคอยความหวังอยู่ กระผมก็คงจะขอกราบขอบคุณท่านประธานเพียงเท่านี้
ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย
มาตรา ๙ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล กระผมได้แปรญัตติใน (๑)
ขอเปลี่ยนจากอายุ ๓๐ ปี เป็น ๒๕ ปี และก็เพิ่มเติม (๑๓) และ (๑๓)
โดย (๑๓) นั้นขอให้สอบ เปลี่ยนเป็นถ้อยคำว่า ขอให้สอบไล่ได้
ไม่ต่ำกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น
หรืออยู่ในขณะที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (๑๓) เกี่ยวกับเรื่อง
คนต่างด้าว คนที่มีบิดาเป็นคนต่างด้าวจะต้องมีการศึกษาอย่างน้อย
ก็ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื้อความสรุปเป็นอย่างนั้น ท่านประธาน
กระผมจะลำดับความแสดงเหตุผล เพื่อที่จะให้กรรมาธิการได้รับทราบ
ให้เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้รู้ได้เห็นว่า ทำไม
ถึงมีความห่วงใยในประเด็นอย่างนี้ ประเด็นแรกตาม (๑)
ร่างเป็น ๓๐ บริบูรณ์ กระผมขอแปรญัตติเป็น ๒๕ บริบูรณ์
แต่ว่ากรรมาธิการไม่เห็นด้วย กระผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้
ที่กระผมนำประเด็นนี้ขึ้นมาแปรญัตติ ก็เพราะเหตุว่า ถ้าโบราณเขาว่า
ดาบน้ำรัดนก่อนเจ้า ท้าเท้าใจ แปลว่า ผ่านรัดน ผ่านหนาวมามาก
มีประสบการณ์มาก การที่จะใช้ประสบการณ์ของตัวในการกลั่นกรอง

การงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ให้สมประโยชน์
ตั้งที่มุ่งมาดปรารถนาหวังไว้นั้น อายุก็เป็นสิ่งที่สำคัญ นั่นหมายความว่าเป็นวัยวุฒิ
อย่าคิดว่าแก่เพราะเกิดนาน แล้วไม่มีค่า ไร้ค่า ท่านประธานที่เคารพ
กฎหมายอื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็บอกว่า ๒๕ ปี ท่านประธาน นั่นเป็นแนวทาง
ในการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คนที่จะเข้าสู่อำนาจ
ตามแนวทางของการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น จะต้องมีวัยวุฒิ
ที่พอสมควร ๒๐ ปี เขาให้เลือกตั้งได้ ใช้สิทธิเลือกตั้ง ๒๕ ปีบริบูรณ์
เขาให้สมัครรับเลือกตั้งได้ ไฉนตัวนี้เป็นแม่บทแรก ถ้าเป็นบทเรียน
ก็เป็นบทเรียนบทแรกที่จะเข้าสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตย
การที่จะพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชน ทำไมพัฒนาให้ผิดแปลก
แตกต่างกันไป ท่านประธาน เมื่อสมัครอันอื่น ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
๒๕ ปี แล้วทำไมสมาชิกสภาตำบล ทำไมถึงกำหนดไว้ ๒๐ ปี
ท่านประธานครับ ๒๐ ปี ยังเด็กเกินไป ถ้าผมบอกว่า ๒๕ ปี
เข้าสู่เบญจเพศครบถ้วนบริบูรณ์ น่าจะมีประสบการณ์เพียงพอ
ในการที่จะเข้ามาทำงานอย่างนี้ได้ แต่ ๒๐ ปี อ่อนเยาว์เกินไป
อย่างที่เขาว่ากันว่า ถ้าเด็กพูด ผู้ใหญ่ก็มักจะพูดว่า ปากยังไม่สิ้น
กลิ่นน้ำนม นี่ก็หมายความว่าคนเรานั้นประสบการณ์เป็นเรื่องที่สำคัญ
วัยวุฒิเท่านั้นที่จะเป็นเครื่องกำหนดประสบการณ์ได้ ถ้าหากเราคิดได้
ใคร่ดีในการจะกระจายอำนาจลงสู่ประชาชน โดยการนำสภาตำบล
ให้เป็นนิติบุคคลแล้ว ----------

การที่กำหนดคุณสมบัติของคนสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลไว้ ๒๐ ปีนั้น ผมว่าเป็นเรื่องที่น่าหัวเราะ ท่านประธานครับ เลยผ่านมาถึง (๑๒) เกี่ยวกับเรื่องการศึกษา ถ้าหากตั้งคำถามขึ้นมาคำถามแรกบอกว่า ทำไมถึงต้องทำอย่างนี้ ทำไมถึงไม่มีร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลจึงไม่กำหนดคุณวุฒิเอาไว้ ทำไมไม่กำหนดเรื่องพื้นฐานทางการศึกษาเอาไว้ คำตอบคงจะไม่หนีไปจากร่องรอยอย่างนี้คือว่า เพราะว่ากฎหมายฉบับอื่นก็ไม่ทำกัน สั้นแล้วก็ง่าย คำถามนี้ถ้าตอบอย่างนั้น คำตอบผมก็ทราบมาแต่แรก ท่านประธานครับ กระผมจะเรียนให้ท่านประธานฟังว่า ความรู้มันสำคัญหรือไม่สำคัญ ถ้าหากเราไม่เขียนไว้อย่างนี้ โดยไปเลียนเยี่ยงกฎหมายฉบับอื่น ท่านประธานครับ ความรู้ความเข้าใจจะมีได้หรือไม่ ยากง่ายอย่างไร คนเราถ้าไม่มีพื้นฐานของความรู้ ถ้าไม่รู้หนังสือ สมมุติว่า มีคนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษามาจะสมัครรับเลือกตั้งได้ไหม ผมถามว่ามีข้อห้ามหรือไม่ ไม่มี ท่านประธานครับ นี่จึงเป็นเรื่องความห่วงใยที่จะต้องนำเรื่องนี้เข้ามากำกับ เพราะว่าความรู้มันเป็นกุญแจดอกสำคัญในการที่จะเปิดประตูไปสู่ความรู้อื่น ๆ ความรู้หนังสือเป็นกุญแจดอกสำคัญในการที่จะก้าวไปสู่ความรู้อื่น ๆ ก้าวไปสู่การพัฒนาชาติบ้านเมือง ท่านประธานที่เคารพ โบราณเขาบอกว่า ความรู้เป็นทรัพย์ มีความรู้อยู่กับตัวกลัวอะไร นี่ก็หมายความว่าความรู้นั้นสามารถที่จะเป็นที่มาของทรัพย์สินหรือว่าเป็นที่มาของผลประโยชน์อื่นใดก็ได้ แต่ว่ามันก็แปลก ปรากฏว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่เขียนกำกับเรื่องความรู้เอาไว้ เลยผ่านมาถึง (๑๓) ท่านประธานครับ ก็คงมีคำบรรยาย คำอธิบายแสดงเหตุผลในทำนองเดียวกัน ทำไมถึงจะให้รู้มากขึ้น ก็เพราะว่าคนที่มีบิดาเป็นคนต่างด้าวนั้นบิดาเขาไม่ใช่คนไทย มาถือต่างด้าวในประเทศไทย เข้ามาอยู่เกิดและได้สัญชาติไทยโดยอาศัยหลักดินแดน ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราไม่เอาเงื่อนไขอย่างนี้เข้ามากำกับเอาไว้ อีกหน่อยผู้คนที่จะเข้ามาทำงานทุกระดับ เข้ามาสู่กลไกการเลือกตั้ง เข้ามาสู่การสถาปนาอำนาจตามแนวทางระบอบประชาธิปไตย มันจะเกลื่อนมากไปด้วยผู้คนที่มีบิดาเป็นคนต่างด้าว ถามว่าที่กระผมอภิปรายอย่างนี้ผมตั้งข้อสังเกตเขาไหม บอกไม่หรอกครับ อย่างน้อยที่สุดสำนึกของไทย สำนึกในความเป็นไทยเราก็น่าจะมี ถ้าเราไม่เขียนเงื่อนไขอย่างนี้กำกับเอาไว้

ผู้คนที่จะเข้ามาสู่สนามเลือกตั้ง ในการรณรงค์ต่อสู้ที่สนามเลือกตั้ง การสมัครเป็นสมาชิกสภาตำบลก็จะเต็มไปด้วยผู้คนที่มีสตางค์ มีกำลังเศรษฐกิจดี โดยเฉพาะเป็นลูกต่างด้าว ถ้าหากไม่จำกัดวุฒิ ความรู้ คุณวุฒิเอาไว้ ปัญหาก็จะตามมา กระผมขอเรียนย้ำอีกนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ การศึกษามันเป็นแนวทางที่สำคัญในการที่จะพัฒนาผู้คน พัฒนาชาติบ้านเมือง ถ้าเราปฏิเสธพื้นฐานนี้โดยไม่ได้นำมาสอดใส่ไว้ในกฎหมายฉบับสำคัญ ๆ อย่างนี้ นั่นเท่ากับละเว้นปล่อยให้เป็นช่องว่าง เป็นแนวทางที่จะให้ผู้คนเข้ามากอบโกยผลประโยชน์จากตรงนี้ ท่านประธานครับ การศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชาติบ้านเมือง อย่างที่จะเห็นในการอภิปรายงบประมาณ หรือการแสดงเหตุผล ณ ที่ใด ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มักจะพูดเสมอ ๆ ว่า ถ้าจะพัฒนาชาติบ้านเมืองจะต้องพัฒนาที่การศึกษา กฎหมายฉบับนี้ไม่ส่งเสริมแม้กระทั่งในการพัฒนาบุคลากรของชาติ ใครก็ได้ที่จะเข้ามาตามแนวทางการเลือกตั้ง ก็จะเอาเข้ามาหมด แน่นอนที่สุดความเสียหายแก่ชาติบ้านเมือง ก็จะเกิดขึ้นได้โดยง่าย กระผมจะไม่บอกว่าความเสียจะเกิดขึ้นร้อยเปอร์เซ็นต์แน่ ผมบอกว่าความเสียหายมันจะเกิดขึ้นโดยง่าย ผมว่ากรรมาธิการน่าจะรับฟังความคิดเห็นของผู้คนที่จะแสดงความคิดเห็นต่อไป หรือแม้กระทั่งตัวผมเองเอาไว้บ้าง อย่างน้อยที่สุดคำถามของคำตอบที่ว่า ถ้าถามว่าทำไมถึงไม่เขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ อย่าให้มีเฉพาะคำตอบที่ว่า เพราะกฎหมายฉบับอื่นก็ทำอย่างนี้ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายโภคิน พลกุล (กรรมาธิการ) : ผม โภคิน พลกุล กรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติดังนี้นะครับ คำตอบคงไม่ใช่เป็นเพราะว่ากฎหมายฉบับอื่นเขียนอย่างนี้ คงเป็นเพราะว่า ประการแรก กรรมาธิการเห็นความสำคัญของเรื่องการศึกษา แต่ขณะเดียวกันมันมีปัญหาในเรื่องของสิทธิของประชาชน เราจะพบว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในมาตรา ๑๐๔ ผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องการศึกษาไว้เลย ไม่ได้มีกำหนดว่าจะต้องจบการศึกษาภาคบังคับ ไม่ว่าระดับประถมศึกษาหรือไม่ -----

แต่อย่างไรก็ตามในกฎหมายเลือกตั้งนั้น กำหนดในเรื่องของคนต่างด้าวไว้ว่า ถ้าเป็นคนต่างด้าวต้องจบมัธยมศึกษาตอนปลาย ทีนี้ปัญหาก็คือว่า ในกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งกำหนดถึงผู้ที่จะมีสิทธิสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้าน จะกำหนดไว้ว่าต้องจบการศึกษาภาคบังคับ ยกเว้นในพื้นที่ ซึ่งอาจจะไม่มีคนเช่นนั้น ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะยกเว้นได้ เช่นเดียวกับที่ท่านพูดถึง ปว. ๓๓๖ ในเรื่องของสภาตำบล เหตุที่กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่กำหนดในเรื่องคุณสมบัติตรงนี้ไว้ เพราะว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น แม้จะมาจากการเลือกตั้ง แต่ถือเป็นตัวแทนของรัฐบาล ในการปฏิบัติหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ที่สัมพันธ์ต่อประชาชนโดยตรง โดยอำนาจของรัฐ เช่นเดียวกับ ปว. ๓๓๖ ในกรณีผู้ทรงคุณวุฒินั้นที่กำหนดคุณสมบัติไว้ ก็เพราะว่าสภาตำบลตาม ปว. ๓๓๖ ปัจจุบันนี้ ถือว่าเป็นการปกครองส่วนภูมิภาค เป็นองค์กรหนึ่งของรัฐเช่นเดียวกัน เพราะเป็นองค์กรที่มาแทนกรรมการตำบล ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่เดิม ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงกรณีสภาตำบลใหม่ที่เรากำลังพิจารณา หรือไปจนถึงองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลใหม่นั้นก็คือ การเตรียมการไปสู่เป็นการปกครองท้องถิ่นที่สมบูรณ์ ในรูปของดงค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากการเลือกตั้ง จึงถือเป็นตัวแทนของประชาชน กรรมาธิการจึงมองในแง่ที่ว่า ที่จำกัดสิทธิของคนในเรื่องลาภุก็ดี เรื่องการศึกษาก็ดี หรือว่าในต่างประเทศหลายประเทศที่เราเคยพบเห็น เรื่องเพศ เรื่องอาชีพ เราควรจะมีที่จำกัดให้น้อยที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้เลือกตั้งก็มีสิทธิจะเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติสูงกว่าอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย มีประเด็นปัญหาอยู่นิดหนึ่งที่ยังไม่ตอบให้ชัดเจนไปเลยทีเดียว คือว่า ถ้าคนที่เป็นสมาชิกประเภทสมัครรับเลือกตั้งที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้าไม่ได้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับจะทำอย่างไรนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายโภคิน พลกุล (กรรมาธิการ) : โดยหลักก็หมายความว่า แม้ไม่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับก็สมัครได้ ผลของเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง

เรื่องคนต่างด้าวนะครับ ที่เพียนเช่นนี้ตั้งแต่ร่างแรก ก็เพราะว่าในกฎหมายท้องถิ่นทั้งหมด จะเป็นเทศบาล สุขาภิบาล ไม่ได้มีการจำกัดสิทธิของคนต่างด้าว ยกเว้นตามกฎหมายเลือกตั้งเท่านั้นเอง ที่มีการจำกัดสิทธิคนต่างด้าว โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องการศึกษา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่ามีการชี้แจงได้ตามสมควรแล้ว ก็ไม่มีสมาชิกอภิปรายต่อ ก็ถือว่าปิดอภิปราย มาตรา ๙ มีการแก้ไข มีสมาชิกขอแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับการแก้ไขตามคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือจะเห็นด้วยกับที่สมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติที่สมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติไว้ กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๑๐ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวนคำแปรญัตติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุรศักดิ์

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา ตามที่กระผม

ได้สงวนคำแปรญัตติ ในมาตรา ๑๓ นั้น ก็เนื่องจากว่าตามมาตรา ๑๓ (๖) ที่ให้ตัด (๖) ออกนั้น ก็เนื่องจากว่า การหมดสมาชิกภาพของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งดังต่อไปนี้ของสมาชิกสภาตำบลนั้นนะครับ

- ๓๐/๑

การตาย การลาออก และก็ (๓) มีการยุบสภาตำบล (๔) สภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งนั้น ก็น่าจะเพียงพอกับความหมายของการที่จะให้ออก แต่ (๖) นั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนแล้ว ปรากฏว่า บกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ตรงนี้เองผมเห็นว่ามันกว้างเกินไปในการที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งในกรณี (๖) สืบเนื่องหากว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล หรือว่ากฎหมายการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดจากพรรคการเมืองเข้าไปสู่ท้องถิ่นแล้ว ยิ่งจะทำให้ปัญหาของการบริหารของพรรคการเมืองเข้าไปบังคับให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากสภาตำบล โดยที่ผู้ว่าฯ นั้นได้รับเลือกตั้งเข้าไปแล้วจะเป็นผลให้ทางสภาท้องถิ่น หรือสภาตำบลนั้นได้รับการบีบบังคับจากทางส่วนผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมถึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มี (๖) ขึ้นมา คือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ตรงนี้ผมขอตัดทิ้งหมดเลยใน (๖) ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณล่าพองครับ

นายล่าพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายล่าพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ขอตัดใน (๖) มาตรา ๑๒ นี้ออก เนื่องจากเหตุผลซึ่งกระผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ดังต่อไปนี้

ท่านประธานที่เคารพ อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาตำบลตามมาตรา ๒๒ ตามมาตรา ๒๓ ในพระราชบัญญัตินี้มีมากมาย เกี่ยวข้องกับบุคคลนับตั้งแต่เกิดจนตายในทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าการศึกษา สาธารณสุข ความสะอาดเรียบร้อย ศิลปะ วัฒนธรรม และการศาสนา ความสงบของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นในทุกเรื่องจะต้องเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะที่สำคัญที่สุดคือ ในเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดิน ท่านประธานครับ หน้าที่ดังกล่าวนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่ามันเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ และทำให้มีผู้ได้ประโยชน์ และเสียประโยชน์อย่างมากมาย เพราะฉะนั้นเพื่อความมั่นคง เพื่อที่จะไม่ให้สมาชิกในสภาตำบลถูกกลั่นแกล้งให้ออกจากราชการ ใน (๖) นั้นชอบที่ผู้มีอำนาจซึ่งไม่พอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาตำบลท่านใดท่านหนึ่ง ก็จะหาวิธีการกลั่นแกล้งให้ออกจากหน้าที่ได้อย่างง่ายดาย ซึ่งจริง ๆ แล้วการเข้ามาทั้ง ๒ ประเภท คือ

ประเภทซึ่งเราเรียกว่า โดยตำแหน่งและมาจากการเลือกตั้งนั้น ล้วนแต่มาจากประชาชนทั้งสิ้น ประการแรกที่สุดประชาชนก็ตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาแล้ว

ประการที่ ๒ ผมอยากจะกราบเรียนว่า การออกจากหน้าที่นั้น ในกลุ่มเดียวกันคือสมาชิกสภาตำบล ๒ ใน ๓ ก็สามารถที่จะให้ออกอยู่แล้ว และนอกจากนี้ถ้านายอำเภอ (๕) เห็นว่าขาดคุณสมบัติก็ดี ออกจากพื้นที่ ออกจากหมู่บ้านของตนเกินกว่า ๖ เดือนก็ดี หรือขาดประชุมแม้แต่ ๓ ครั้งก็สามารถจะให้ออกจากราชการได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วการทำงานของสมาชิกสภาตำบลนี้น่าจะมีกฎหมายคุ้มครองเหมือนผู้แทนราษฎร ----------

คืออย่างน้อยที่สุด เขาจะได้มีความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเขา เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่จะให้ออกจากราชการ โดย (๖) นี้ มันมีวิธีการกลั่นแกล้งอย่างมากมาย ผมอยากจะกราบเรียนว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น การให้ออกจากราชการนั้น ถือวินัยเหมือนข้าราชการ เพราะฉะนั้นโทษที่จะต้องให้ออก ไม่ว่าสมาชิกสภาตำบล หรือผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือกรรมการสภาตำบลนี้ ออกได้หลายวิธี จำคุก ล้มละลาย ทุจริตต่อหน้าที่ ยักยอกสิ่งของผู้บังคับบัญชา เปิดเผยความลับของทางราชการ ประมาทเลินเล่อจนทำให้เป็นที่เสียหาย ดูหมิ่นเหยียดหยามประชาชน หรือชั้นชื่อว่าประพฤติชั่ว ท่านประธานครับ มันครอบจักรวาล เพราะฉะนั้นจะหาเรื่องใด ๆ ก็ตาม มาฟ้องมาร้องที่จะทำให้ผู้ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง โดยเฉพาะเขาก็อยู่ในตำแหน่งตามวาระอยู่แล้ว น่าจะให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน เหมือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เหมือนสมาชิกสภาจังหวัด เขามีวาระอยู่แล้ว ไม่น่าที่จะต้องให้ผู้มีอำนาจในบ้านเมืองจะต้องมากลั่นแกล้งให้เขาเองจะต้องออก เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะไปข้างซ้าย ข้างขวา ข้างบน ข้างล่าง ล้วนแต่ทำคุกคามต่อเสถียรภาพในตำแหน่งหน้าที่ของสมาชิกสภาตำบลทั้งสิ้น ไม่ว่าประชาชน ไม่ว่าพวกเดียวกัน ไม่ว่านายอำเภอ ไม่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ล้วนแต่จะทำให้สมาชิกสภาตำบลออกได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเพื่อความเป็นธรรม เพื่อประชาธิปไตย เพื่อที่จะให้สมาชิกสภาตำบลนี้สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้ จึงขอตัดมาตรา ๑๒ ใน (๖) ออก ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกุเทพ และก็คุณจิรมิตร

ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ท่านประธานครับ กระผมได้มอบหมายให้กรรมาธิการได้ไปทำหน้าที่ ก็หวังว่าท่านคงจะได้ใช้ความรอบคอบในการที่จะแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับวิถีทางประชาธิปไตย แต่กระผมดูในมาตรา ๑๒ แล้ว กระผมเห็นจะต้องบอกว่า ผมผิดหวังกับการทำงานของกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ดูโครงสร้างของสภาตำบล ถ้าท่านมองไปตรงกลางก็จะเห็นท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านนายอำเภอ เหนือขึ้นไปก็จะเป็นท่านรัฐมนตรี สภาตำบลมาจาก

การเลือกตั้ง ท่านรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ตรงกลางมาจาก
การแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องมีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาตำบล ประเด็นมาตรา ๑๒
(๕) (๖) กระผมเห็นด้วยกับท่านที่แปรญัตติให้ตัดออก เพราะว่านั่น
เป็นการเอาคนที่มาจากแต่งตั้ง ไปถอดถอนคนที่มาจากเลือกตั้ง
ทั้ง ๆ ที่มาตรา ๑๑ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า วาระอยู่ในตำแหน่งเพียง ๔ ปี
ราษฎรจะตัดสิทธิเขา แต่ก็ยังใช้อำนาจตรงนั้นไปทำให้เกิดความสับสน
ท่านประธานครับ กระผมเห็นจะต้องกราบเรียนอนุญาตกล่าวถึงบทบาท
ของนายอำเภอ ตามบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ กระผมดีใจที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านอธิบดีกรมการปกครอง
รองอธิบดีกรมการปกครอง นั่งอยู่ตรงนี้ทั้งหมด กระผมขอกราบเรียน
ท่านประธานว่า หัวใจสำคัญของสภาตำบล แม้จะเป็นนิติบุคคล
ถ้าเผื่อว่าบทบาทของนายอำเภอ ไม่ได้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับ
เจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว ----------

เราก็คงหวังที่จะเห็นสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคลนั้นมีประสิทธิภาพไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๓๗ ได้บอกว่า ท่านนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแล กระผมกราบเรียนท่านว่า ผมร้องทุกข์ตรงนี้ว่า นายอำเภอซึ่งถ้ากระผมจะบอกว่า ทั้งหมดก็คงจะเป็นการไม่เป็นธรรมสำหรับท่านที่ดี ๆ แต่ผมบอกว่ารัฐมนตรีสั่งงานลงไปยังนายอำเภอในโครงการบางอย่าง ท่านนายอำเภอไม่ปฏิบัติ อย่างกรณีที่ไปให้ราษฎรทำเรื่องกู้เงิน กชก. นายอำเภอชุชันธ์ได้บอกราษฎรว่า ถ้าเผื่อว่าไม่ฟ้องร้องถึงศาลแล้วไม่ต้องมาขอกู้ ราษฎรมาปรึกษาผู้แทน เราถามรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ให้คำตอบว่า นโยบายคือให้ทำเรื่องกู้ได้โดยไม่จำเป็นต้องรอคำฟ้องร้องของศาล แต่ท่านนายอำเภอได้ให้นโยบายกับราษฎรอย่างนั้นหมายความว่าอย่างไร ตรงไปเกี่ยวกับเรื่องสภาตำบล ท่านประธานที่เคารพ นายอำเภอแห่งหนึ่ง นายอำเภอวังหิน ผมขอให้ท่านอธิบดีกรมการปกครองลองถามดูว่า งบ ส.ส. ที่พวกเราจัดลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการจัดซื้อวัสดุ ที่จังหวัดศรีสะเกษนั้น ไม่มีร้านขายแล้วใช่ไหม จึงต้องไปซื้อถึงจังหวัดบุรีรัมย์ เพียงแค่โทรทัศน์และวิดีโอเท่านั้นเอง เขาฝากถามมา แล้วมีหลายแห่งที่หน่วงเหนี่ยวไม่ดำเนินการทำงบประมาณจัดซื้อจัดจ้าง เพราะเมื่อมีข่าวว่าจะยุบสภาที ท่านก็จะเงี่ยหูฟังทีไม่รับดำเนินการ มีเจตนาอะไรอยู่ในใจไหม พฤติกรรมอย่างนี้ ถ้ามีอำนาจสั่งการสภาตำบลอย่างที่เป็นอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ผู้ใหญ่บ้าน กำนันที่นั่งฟังอยู่ตรงนี้ ท่านจะเกิดความอบอุ่นมั่นใจได้อย่างไร ในเมื่อสายการบังคับบัญชาเรายังไม่ได้ตัด เราไม่ได้ให้อิสระกับสภาตำบล แต่ยังอยู่กับการกำกับดูแลควบคุมของนายอำเภอ และนายอำเภออย่างที่กระผมกราบเรียนนั้น เขาเรียกว่านายอำเภอที่จะหากินทุกเรื่อง ขอให้ท่านอธิบดีกรมการปกครองได้สั่งให้เขาไปสอบดูสิว่า ขุดสระใหญ่ที่ป่าสงวนแห่งชาติหน้าอำเภอวังหินนั้น ซึ่งอยู่เคียงข้างกับทดวังหินซึ่งเป็นแหล่งน้ำใหญ่ขุดเข้าไปทำไม ในขณะที่ประชาชนอยู่ห่างออกไปไม่มีน้ำจะบริโภค แล้วไปขุดไว้ทำไมตรงนั้น ส.ตง. ไปตรวจดูว่างบตรงนั้นมาจากไหน แล้วเขาบอกว่าปัญหาที่ดินป่าสงวนแห่งชาติตรงนั้น กระผมได้เข้าไปหาทางแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยว ๆ เอาเรื่องพระราชบัญญัติสภาตำบล เรื่องความบกพร่องค่อยว่าอีกทีครับ

ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมกำลังกราบเรียนว่า ถ้าพฤติกรรมของนายอำเภอ

ซึ่งมีบทบาทสำคัญเหลือเกินในสภาตำบลนั้นไม่ได้โปร่งใส แล้วผู้บังคับบัญชาของท่านไม่ได้รู้ แล้วจะมีความหวังอะไรกับกฎหมายที่ท่านกรรมาธิการได้ร่างมา ผมจึงบอกว่า ผมผิดหวังว่าท่านไม่ได้ไปแก้ไขโครงสร้างตรงนี้ให้กับกระผมเลย ยังออกมาตุ้น ๆ อย่างนี้ แล้วผมเอาพฤติกรรมบางอย่างมาสะท้อนเพื่อให้เห็นว่า สภาพที่ปรากฏอยู่เป็นอย่างนั้น กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๒ (๕) (๖) กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติตัด แล้วผมขอสนับสนุนตรงนี้ เพราะผมไม่เชื่อว่า ถ้าเผื่อว่าให้ผู้ที่มาจากการแต่งตั้งไปมีอำนาจถอดถอนผู้มาจากการเลือกตั้ง มันจะสอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยหรือ ผมเข้าใจท่านประธานมองหน้าผม ผมเข้าใจว่าสิ่งที่ผมกำลังกราบเรียนนั้น คงจะไม่สอดคล้องกับกาลเทศะ แต่ว่ากระผมกราบเรียนท่านว่า สิ่งที่ผมได้พูดไปนั้นถ้าจะพึงเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนกับท่านผู้ใหญ่บ้าน กำนันที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ กระผมก็ยินดีที่จะสะท้อน แต่ถ้าท่านประธานเห็นว่า ผมได้ใช้เวลาของสภานี้อย่างไม่ถูกต้อง กระผมเองก็ต้องกราบขอบคุณและก็เสียดายเสียใจด้วย ที่กระผมได้เรียนในสิ่งเหล่านี้ แต่ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า สิ่งที่ผมกราบเรียนมานั้น อยากให้ท่านรัฐมนตรีและท่านอธิบดีที่เกี่ยวข้องได้ลองสอบดู เพราะว่าเป็นเรื่องที่ตาตาต่ำใจและไม่อยากจะให้เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี เราอยากให้สภาตำบลนี้เป็นที่พึ่งของประชาชนได้ เราจะต้องควบคุม และผู้ที่ควบคุมนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็คือท่านที่นั่งอยู่ข้างบนเท่านั้น เพราะเราไม่มีสิทธิจะเลือกตั้งท่าน แต่ถ้ามีโอกาสเลือกตั้งเมื่อไร แล้วผมจะเปลี่ยนคำพูดนี้ ขอกราบขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญผู้สงวนคำแปรญัตติอีกท่านหนึ่ง คุณจีรมิตรครับ

นายจีรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จีรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา กระผมได้ขอสงวนคำแปรก็เนื่องจากเห็นว่า ในมาตรา ๑๒ (๖) ในคำที่ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกสภาตำบลพ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่า บกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ----------

ก็ด้วยจากเห็นว่า สมาชิกสภาตำบลมาจากการเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑ แล้วก็มีวาระอยู่ถึง ๔ ปี และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและสภาวะปัจจุบันว่า สภาตำบลในปัจจุบันนี้นอยู่ภายใต้กำกับดูแลของนายอำเภอ และในพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๑๒ ก็ได้กำหนดให้สมาชิกสภาตำบลนั้น จะต้องพ้นจากตำแหน่งใน (๔) ก็คือว่า สภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้ หากเห็นว่าสมาชิกสภาตำบลนั้นมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบล และอีกประการหนึ่งใน (๕) นายอำเภอซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับสภาตำบลนั้น ใน (๕) นั้นนายอำเภอยังมีอำนาจตามร่างแบบฉบับนี้ที่สั่งให้สมาชิกสภาตำบลนั้นพ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๙ หรือมิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านเกินกว่า ๖ เดือน หรือขาดการประชุมสภาตำบลเกิน ๓ ครั้ง ซึ่งในมาตรา ๑๒ ตั้งแต่ (๑) จนถึง (๕) นั้นก็มีความสามารถที่จะทำให้สมาชิกสภาตำบลนั้น พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว เพราะฉะนั้นในสาเหตุที่ต้องตัด (๖) ก็เนื่องจากว่า ท่านประธานครับในสภาพึงสภาตำบลอยู่ในกำกับดูแลของนายอำเภอ และหากให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะสั่งให้สมาชิกสภาตำบลนั้นพ้นจากตำแหน่งก็จะทำให้สมาชิกสภาตำบลจะมีที่พึ่งที่ไหน นอกจากว่า สมมุติว่าท่านนายอำเภอนั้นไม่ชอบขี้หน้าสมาชิกสภาตำบลนั้น แล้วก็สั่งให้พ้นจากตำแหน่ง และถ้าสมาชิกสภาตำบลนั้นไม่เป็นที่ชอบหน้าของผู้ว่าราชการจังหวัดอีกละครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะสั่งให้พ้นจากตำแหน่งอีก ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานและสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภานี้ว่า พวกเรานั้นก็มาจากการเลือกตั้ง การที่จะพ้นจากตำแหน่งไปนั้น ก็มีข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ การที่พ้นจากตำแหน่งมาจากการเลือกตั้ง ก็พ้นไปโดยการโหวตในที่ประชุมซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่มาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นใน (๖) ผมขอตัดออก เนื่องจากว่าถ้าปล่อยให้เป็นเช่นนี้ กระแสความกดดัน ซึ่งเราจะหวังว่าสมาชิกสภาตำบลหรือสภาตำบลที่จะเป็นนิติบุคคลต่อไปข้างหน้านั้นจะมีความกดดัน และจะมีความขัดแย้งกับฝ่ายปกครอง ไม่ว่าจังหวัด อำเภอ และกระทรวงมหาดไทยข้างหน้า ความเสียหายต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้น

ท่านประธานครับ อย่าให้มีการแยกแผ่นดินระดับต่ำลงไปว่า ตำบลจะถูกแบ่งแยก อย่างเช่นซึ่งในอดีตนั้น จังหวัดต่าง ๆ หรือภาคต่าง ๆ ของประเทศเราก็มีคนพยายามจะแยกแผ่นดินอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่าให้สิ่งเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นกับบ้านเมืองของเราอีกต่อไป ผมจึงเห็นว่า ใน (๖) นี้ ขอให้ตัดออกเสียหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านประธานคณะกรรมาธิการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกที่ได้มีการแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติ ๓ ท่าน คือท่านสุรศักดิ์ ท่านล่าพอง ท่านจีรมิตร ส่วนท่านกุเทพนั้น ขออนุญาตรับข้อมูลที่ท่านบอกเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติมิชอบในตำแหน่งซึ่งท่านระบุไว้ไปดำเนินการตามหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยต่อไป ในมาตรา ๑๒ นั้น เป็นการเขียนเกี่ยวกับเรื่องการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของสมาชิกสภาตำบล ซึ่งได้รับการเลือกตั้ง ใน (๔) (๕) และ (๖) นั้น เหตุที่ทางผู้เสนอกฎหมายได้เขียนไว้เช่นนี้ เพราะต้องการที่จะแบ่งแยกการลงโทษและแบ่งแยกฐานความผิด รวมทั้งแบ่งแยกสาเหตุของการพ้นจากตำแหน่ง กล่าวคือใน (๔) นั้น เป็นเรื่องที่สภาตำบลพิจารณากันเองในระหว่างที่สมาชิกของสภาตำบลนั้นกระทำความผิด จึงใช้มติของสภาตำบลเป็นฐานความผิด เกี่ยวกับเรื่องมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบล จึงต้องใช้มติและคะแนนเสียงของสภาตำบลเพื่อให้สมาชิกพ้นสภาพไป ----------

ส่วนใน (๕) เป็นความประพฤติที่จะให้นายอำเภอมีอำนาจในการให้พ้นจากตำแหน่ง โดยให้มีการสอบสวนก่อน ซึ่งฐานความผิดในส่วนนี้จะระบุว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๙ กล่าวคือ หากปรากฏภายหลัง หลังจากที่สมัครรับเลือกตั้งหรือได้เป็นสมาชิกสภาตำบลแล้ว หากปรากฏภายหลังว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ก็ให้สิทธิให้อำนาจของนายอำเภอที่จะทำการสอบสวน และทำการลงโทษตามมาตรานี้

อีกประการหนึ่ง ซึ่งเราให้อำนาจกับนายอำเภอก็คือ หรือมิได้เป็นผู้ที่อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันเกิน ๖ เดือน รวมทั้งขาดประชุมสภาตำบลติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร กรณีที่สมาชิกดำเนินการกระทำความผิดดังกล่าวนั้น เราให้อำนาจนายอำเภอ เพราะถือว่านายอำเภอเป็นผู้ที่กำกับดูแลในระดับล่าง แต่ขณะเดียวกันหากปรากฏว่าสมาชิกสภาตำบลได้มีการกระทำความผิดตาม (๖) กล่าวคือ เมื่อมีการกระทำความผิดเป็นการบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ในตรงนี้เองเราจะให้อำนาจของใครเป็นผู้ที่ทำให้เขาพ้นจากสภาพของการเป็นสมาชิกสภาตำบล เราก็เห็นว่า ผู้ว่าการจังหวัดเป็นผู้ที่กำกับดูแลในส่วนนั้น ตัวผู้ว่าการจังหวัดนั้น เปรียบเสมือนอำนาจรัฐไม่ใช่เป็นอำนาจของตัวผู้ว่าการจังหวัด แต่เป็นการใช้อำนาจรัฐแทนรัฐบาลกลาง ถึงอย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านสมาชิกเกรงว่าจะมีการกลั่นแกล้งจากผู้ว่าการจังหวัดนั้น กระผมคาดว่าในส่วนนี้ ผู้ว่าการจังหวัดเองก็เป็นเจ้าพนักงานของรัฐหากดำเนินการกระบวนการในการปลดหรือให้พ้นจากสภาพของการเป็นสมาชิกสภาตำบลโดยมิชอบแล้ว ผู้ที่ได้รับความเสียหายก็ย่อมจะใช้สิทธิดำเนินคดีในทางศาล ตามกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ได้อยู่เช่นกัน รวมทั้งจะต้องมีการสอบสวนชัดเจนแล้ว จึงจะสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๖ นี้ได้ จึงขอกราบเรียนท่านสมาชิกเพื่อทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรศักดิ์ครับ รอบนี้กรุณาสั้น ๆ นะครับ

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา ตามที่ ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แสดงข้อคิดเห็นแล้วก็ตอบข้อซักถามของผู้ที่ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้นั้น จริง ๆ แล้วตามมาตรา ๑๒ (๔) นั้น น่าจะเพียงพอแก่การลงโทษของ

สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้าอย่างนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกหน่อยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจจะสั่งสอบสวนและลงโทษ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่าต่อไปนี้สภานิติบัญญัติซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน จะใช้อำนาจการบริหารไปบังคับแล้วก็ถอดถอนสิทธิของประชาชนโดยมิชอบเลย ผมถึงอยากจะกราบเรียนว่าเหตุผลอันใดที่ (๖) ที่ทางกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัตินี้ได้สงวน (๖) ไว้ ผมอยากจะให้ทางท่านกรรมาธิการซึ่งสงวน (๖) นี้ไว้ได้แสดงข้อคิดเห็นว่า ทำไมถึงต้องเอา (๖) นี้ไว้ให้ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ อยากจะขอให้ทางท่านกรรมาธิการ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสัก ๒ ท่าน โดยให้เหตุผลว่า ทำไมต้องยืนยัน (๖) ตรงนี้ไว้ เพื่อที่จะเอาอำนาจของข้าราชการประจำมาบังคับอำนาจของนิติบัญญัติในสภาตำบล ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณล่าพองก่อนครับ

นายล่าพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ล่าพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากนครราชสีมา ชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า โทษกรณีใดบ้างอย่างที่กระผมกราบเรียนว่า โทษที่ถูกไล่ออกตามมาตรา ๘๔ ว่าด้วยวินัยของข้าราชการ มีจำคุก ล้มละลาย ทุจริตต่อหน้าที่ ขัดคำสั่ง เปิดเผยความลับ ประมาท หมิ่น ชั่ว ประพฤติชั่ว ดูหมิ่นเหยียดหยามราษฎร เหล่านี้ท่านประธานผมอยากจะกราบเรียนว่า นอกจากนี้ยังมีอีกมากมาย ท่านประธานคณะกรรมาธิการขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือท่านสุทัศน์ก็เคยเจอมาแล้ว กฎหมายคอมมิวนิสต์ท่านเคยหนีกับผมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เคยเดือดร้อนมาอย่างมากมาย ก็ถูกกลั่นแกล้งมาทั้งสิ้น ท่านน่าจะคิดถึงปัญหาอย่างนี้ ผมแน่นอนที่สุดท่านประธานงบประมาณเมื่อเข้าไปแล้วระบบทุกวันนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า เขาเรียกว่าระบบคอมมิสชั่น (Commission) นิยม เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกสภาตำบลคนใดกล่าวเรื่องนี้ หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดในอำเภอนั้นจะไม่พอใจ พยายามหาเรื่อง เพราะมันมีเรื่องที่จะเอาออกง่ายเหลือเกิน หาเรื่องใส่ ไม่ว่าจะเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น ๕ - ๖ - ๗ - ๘ อย่างที่ผมกราบเรียนมานี้ ชอบที่จะทำให้เกิดสอบสวนได้----------

เมื่อสอบถูกประชาชนธรรมดา ๆ ราษฎรที่เข้ามาเป็นสมาชิกสภาตำบล อาจจะมีการศึกษาน้อย แล้วก็ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินก็ไม่มี ผมอยากจะกราบเรียนว่าจะเกิดหวั่นไหว เสียขวัญ เสียกำลังใจที่จะต้องทำงาน แล้วข้อนี้ละครับจะทำให้ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ที่สนิทสนมกับหัวหน้าส่วนราชการ ได้แก่ผู้รับเหมาต่าง ๆ แล้วก็ข้าราชการที่กินสินบนจะทำให้เกิดเงื่อนไขในข้อนี้เป็นอย่างมากท่านประธาน ผมไม่ได้โทษท่านผู้ว่าราชการจังหวัดจะไม่ให้ความเป็นธรรมนะครับ แต่ว่าลักษณะการสอบสวน พยานมันสร้างได้ท่านประธาน สร้างได้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า จะเอาใครออกจากสภาตำบลสักคนหนึ่ง มันง่ายมากเลยหาเรื่องให้ราษฎรตาดำ ๆ ที่อุตส่าห์เข้ามาช่วยเหลือชาติบ้านเมืองเพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนวิงวอนท่านคณะกรรมาธิการทุกท่าน ท่านเป็นผู้แทนราษฎร ท่านประธานก็เป็นผู้แทนราษฎร แล้วก็เจอปัญหาถูกกลั่นแกล้งมาอย่างนี้เสียด้วยนะครับท่านประธาน ดีท่านได้มาเป็นรัฐมนตรี ผมว่าดีไม่ดีเพื่อนผมหลายคนไม่ได้มา แล้วก็ตายไป เสียด้วยซ้ำไปถูกกลั่นแกล้งมาอย่างมากมายแล้ว ผมยังคิดว่าข้อนี้น่าจะต้องถูกตัดออกครับน่าจะตัดออก เพราะฉะนั้นผมขอวิงวอนเถอะครับท่านประธาน ผมขอให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งชี้แจงให้เข้าใจ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ดี ผู้ที่กำลังจะก้าวเข้ามาสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลนี้ ทั่วประเทศกำลังฟังเรื่องนี้อยู่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้สภานี้แสดงให้โปร่งใสเลยว่า เขาจะมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน เขาจะมีความมั่นคงในหน้าที่ จะกล้าพูดกล้าทำ จริง ๆ แล้ว ผมอยากจะให้กฎหมายคุ้มครองการแสดงชี้แจงเหตุผลต่อสภาเสียด้วยซ้ำไป เพราะว่าบางอย่างมันจะกระทบกระเทือนท่านประธาน เช่นเปิดเผยความลับ หรืออาจจะขัดคำสั่งหรือทุจริตเหล่านี้ เพราะว่าอยู่ในการปฏิบัติและชอบที่จะถูกกลั่นแกล้งได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นขอฟังอีกครั้งหนึ่งครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจีรมิตร เอาเหตุผลที่แตกต่างจาก ๒ คนที่ได้กล่าวมาแล้วนะครับ

นายจีรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จีรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา กระผมได้ฟังคำชี้แจงจากท่านประธานกรรมาธิการแล้ว มันก็เป็นไปตามระบบของราชการอยู่ดี ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอเรียนถาม

ท่านประธานว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเวลาเลือกตั้งมา ผู้ว่าฯ เป็นผู้อำนวยการเลือกตั้งและประกาศผล และต่อไปผู้ว่าราชการจังหวัดก็ต้องกดผู้แทนราษฎรได้แล้วสมาชิกสภาจังหวัดละครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจตาม พ.ร.บ. หรือไม่ครับ ที่ไปปลดสมาชิกสภาจังหวัดสมาชิกสภาเทศบาลก็เหมือนกัน ผู้ว่าฯ ปลดได้ไหมครับ กรรมการสุขาภิบาลละครับ ผู้ว่าฯ ปลดได้ไหมครับ เพราะฉะนั้นสมาชิกสภาตำบลก็มาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกัน และเราก็พูดกันอยู่ว่า ประชาธิปไตยมาจากประชาชน ในมาตรา ๔ สภาตำบลเขาสามารถที่จะถอดถอนสมาชิกสภาตำบลได้อยู่แล้ว แล้วทำไมจะต้องใช้อำนาจรัฐในมาตรา ๖ เพื่อจะมาถอดถอนสมาชิกสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้งอีกละครับ ท่านประธานครับ เราจะถอยหลังลงคลองไหมครับ ฉะนั้นผมจึงเห็นว่าในมาตรา ๖ นี้ไม่ชอบด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไข คุณจำนงค์จะแสดงความคิดเห็น เชิญครับ กรุณาสั้น ๆ ครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำนงค์ โพธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติไทย กระผมเองก็เพิ่งได้ใช้สิทธิ นั่งฟังมาตั้งแต่ต้น ก็ขอเวลาสักนิดเดียวท่านประธานครับ ผมได้พยายามศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบแล้วก็มีความหวังว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สภาตำบลนั้น จะได้รับการพัฒนาไปในทางที่เจริญหรือในทางที่จะมีสมรรถภาพมีประสิทธิภาพขึ้นต่อไปของสภาตำบล ----------

ครั้นมาดูมาตรา ๑๓ มีเพื่อนสมาชิกได้พูดไปแล้ว ก็เห็นได้ชัดเจนมากขึ้นว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ดอกมานั้นไม่ตรงกับความมุ่งหมายและความตั้งใจนอกจากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ผมคิดว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นจำนวนมากก็คงจะน้อยใจในหลาย ๆ มาตราที่ปรากฏอยู่ เฉพาะมาตรา ๑๓ นี้ เมื่อมี (๘) อยู่แล้ว กระผมเองก็ไม่เห็นด้วยใน (๕) และ (๖) ดังนี้แสดงว่า แม้จะให้อะไรต่อสภาตำบลลึกมากมาย แม้แต่เงินรัชชละ ๒ ของงบประมาณก็ตาม ในมาตราที่จะมีต่อไปก็ตามก็จะไม่มีประโยชน์อ้างผ่านตรงนี้แล้ว เพราะอำนาจทั้งหลายนั้นครอบงำอยู่ด้วยมาตรา ๕ และมาตรา ๖ สภาตำบลก็จะมีความเกรงใจต่อผู้ที่มีอำนาจ เมื่อใครเข้าไปแล้วเขาก็ไม่อยากจะถูกถอด ไม่อยากจะออก แต่อ้างเขาทำสิ่งใดก็ตามหรือไม่ทำก็ได้ อ้างไม่เป็นที่พอใจของผู้มีอำนาจ อย่างยิ่งตัวอย่างอย่าง (๕) (๖) ของมาตรา ๑๓ นี้แล้ว ผมคิดว่ากฎหมายของสภาตำบลที่ออกมาใหม่นี้ ก็คงจะทื่นทอนความรู้สึกของทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในท้องที่เป็นอย่างมาก ที่หวังว่า ต่อไปนี้มีกฎหมายสภาตำบลเกิดขึ้นแล้ว เขาจะได้มีโอกาสต่าง ๆ ที่จะพัฒนาตำบลของเขาด้วยความคิสระ แล้วก็ได้ใช้ความคิดของตัวเองให้เป็นประโยชน์ที่สุดในสภาตำบลนั้น โครงการต่าง ๆ จะเกิดจากพื้นพื้นฐานแห่งความต้องการของหมู่บ้าน ของตำบลนั้น ๆ แต่อ้างตรงนี้มีอย่างนี้แล้ว เป็นสิ่งที่ครอบงำคลุมไปหมด เพราะฉะนั้นความคิดที่เขาว่า หวังว่าจะได้พัฒนาบ้านเมืองของเขาโดยแก้กฎหมายสภาตำบลนี้ก็จะต้องล้มเหลว ล้มละลายไป กระผมเองจึงมีความรู้สึกว่า ใน (๕) และ (๖) นี้ ไม่น่าจะมีไว้ เพราะ (๘) ก็เป็นเรื่องที่ใหญ่อยู่แล้ว นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าจะมีดูแล หรือเป็นพี่เลี้ยงของ พ.ร.บ. นี้เท่านั้น ก็ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอให้อีก ๒ ท่านสุดท้าย กรุณาสั้น ๆ ด้วย เพราะเรามีอีกหลายมาตรา คุณพินิจ และก็คุณเสกสรรครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคพลังธรรม จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยความเคารพท่านประธาน เมื่อได้ฟังท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านพูดแล้ว ผมเองอดจะเห็นคล้อยตามเสียงของท่านสมาชิกฝ่ายค้านด้วยความเคารพไม่ได้ว่า ใน (๕) และ (๖) นั้นน่าจะตัดออก

แต่ในสัดส่วนที่ผมเป็นสมาชิกของพรรคร่วมรัฐบาลคนหนึ่ง อยากจะขอความกรุณาท่านคณะกรรมาธิการ โดยเฉพาะท่านอธิบดีกรมการปกครอง ได้กรุณาชี้แจงว่า ท่านนายอำเภอ หรือท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเคยคิดปลดผู้ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หรือกำนันบ้างหรือไม่อยากจะทราบสักนิด ขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่กรรมาธิการจะตอบ เชิญคุณเสกสรรก่อนครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๒ นี้ กระผมขอใช้สิทธิเพราะมีการแก้ไข กระผมใคร่ขอเห็นด้วยกับผู้ที่สงวนคำแปรญัตติ อย่างเช่น (๖) ท่านประธาน ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ตรงนี้ ผมอยากจะกราบเรียนนิดหนึ่งว่า ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกโดยรัฐบาลก่อน คือรัฐบาล รสช. กระผมจะไม่ติดใจ แต่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาออกโดยในระบอบที่เราเป็นประชาธิปไตยค่อนข้างสมบูรณ์ ซึ่งกระผมเสียความรู้สึกตรงนี้ท่านประธาน เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมาและสภาพจริงที่ได้ประสบมาในพื้นที่นั้น ผมอยากกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานเป็นผู้แทนราษฎร และท่านกรรมาธิการคงจะเคยได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนนี้มากมายกว่าปกติ จะเห็นได้ว่าปัญหาของพี่น้องประชาชนที่มาร้องเรียนต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น มากกว่าปกตินั้นเพราะอะไร ก็เพราะว่าสภาตำบล หรือในระดับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่นั้น ไม่ได้สนองตอบ ไม่ได้แก้ปัญหาของพี่น้องประชาชนในเบื้องต้น เหตุผลที่ผมได้กราบเรียนอย่างนี้ ไม่ใช่ว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ดี หากแต่ว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นมาจากการเลือกตั้ง แต่มาถูกอำนาจของคนที่แต่งตั้งปลดออก นี่เขาเรียกว่าสะเทิ้นบกสะเทิ้นน้ำ ท่านประธาน หัวมังกุท้ายมังกรอย่างที่ว่า เพราะฉะนั้นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็เลยทำตามประชาชนไม่ได้ ต้องดูนโยบายข้างบนผู้บังคับบัญชาของเรา คือนายอำเภอและผู้ว่าฯ จะเอาอย่างไร นี่คือสภาพจริงมิอาจปฏิเสธ กระผมอยากกราบเรียนว่า ในฐานะที่ผมมาจากผู้แทนพื้นฐานของประชาชนจริง ๆ แล้ว กระผมมีความเห็นใจกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นอย่างยิ่ง----------

จริงอยู่ครับ บางท่านอาจจะบอกว่า ในขั้นตอนที่จะปลดนั้นต้องมีการสอบ มีการสอบสวน มีการหาข้อเท็จจริง มีการให้ความเป็นธรรมอย่างเต็มที่ กระผมขอกราบเรียน เพื่อนสมาชิกบางท่านก็บอกอยู่แล้วว่า ในการที่จะตั้งกรรมการสอบสวนอะไรก็ตามแต่ ความเป็นธรรมไม่มีหรอกครับ มีแต่ความพอใจว่า ถูกใจหรือไม่ประการใด จุดนี้เองนะครับ ผมขอกราบเรียนว่า ชีกของฝ่ายรัฐบาลนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ในชีกของผู้แทนฝ่ายนั้น คงไม่มีปัญหาถ้าเกิดเขามา มีความคิดเห็นด้วยกับฝ่ายค้านละครับ อันตรายเขาก็ต้องถูกปลดไป กระผมไม่ได้ทำหน้าที่ เพื่อที่ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาอยู่ในชีกของกระผมฝ่ายค้าน แต่กระผมทำหน้าที่ในส่วนรวม ต่อไปว่า เมื่อประชาธิปไตย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีสิทธิ ไม่มีเสียง ไม่มีมาตรการอะไร ในการที่จะเสนอโครงการ ในการที่จะทำอะไรก็ตามแต่ มันไปขัดใจผู้บังคับบัญชาแล้วถูกปลด ผมถือว่า เอาฝ่ายแต่งตั้ง คือท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมาปลดฝ่ายที่มาจากการเลือกตั้ง กระผมขอกราบเรียนว่า เป็นประชาธิปไตยไม่สมบูรณ์ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอาจารย์ปรีชา

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมจะขออนุญาตให้ความเห็นในทางข้อกฎหมาย และยืนยันได้ว่า ข้อกฎหมายเป็นไปดังกล่าวนี้ คือสมาชิกสภาตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นั้น ถือเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เมื่อถือเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ โดยนัยของกฎหมาย เช่นกฎหมายของ ป.ป.ป. นั้น มีอำนาจดำเนินการสอบสวน สมาชิกสภาตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้เช่นเดียวกับเทศบาลหรือสุขาภิบาล เพราะถือเป็นเจ้าพนักงานของรัฐโดยนัยเดียวกัน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ดำเนินการสอบสวนแล้ว จะทุจริตหรือประพฤติมิชอบก็แล้วแต่ จะส่งสำนวนดังกล่าวนั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด หรือส่งไปทางกระทรวงมหาดไทย เพื่อจะดำเนินการต่อไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นตามที่ได้มีการบัญญัติไว้ใน (๕) หรือ (๖) ก็อาจเพื่อจะสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่นกฎหมาย ป.ป.ป. ที่กระผมได้ยกมาเป็นตัวอย่างดังกล่าวนี้ครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

คณะกรรมาธิการได้กรุณาตอบในมาตรา ๑๒ (๖) ที่สมาชิกได้สงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญครับ

นายพิษณุ พลไวย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พิษณุ พลไวย์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะกรรมาธิการ จากที่มีท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ตั้งข้อสังเกต ทั้งในมาตราที่ ๑๒ ทั้ง (๕) และ (๖) กระผมขอกราบเรียนชี้แจงอีกว่า ใน (๕) นั้น อำนาจของนายอำเภอในการสั่งให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่งนั้น ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะได้เห็นในรายละเอียดว่า การที่นายอำเภอจะมีอำนาจในการสั่งนั้นจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ได้ระบุไว้ว่า เป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา ๙ หรือไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกัน ๖ เดือน หรือขาดการประชุมสภาตำบลติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อกฎหมายได้บัญญัติไว้อย่างนี้แล้ว การที่นายอำเภอจะใช้อำนาจกลั่นแกล้งสมาชิก โดยให้ออกจากสมาชิกภาพโดยไม่มีเหตุผลสมควรนั้น

(นายล่ำพอง พิลาสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวครับ มีการประท้วง เชิญครับคุณล่ำพอง

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กระผมและคณะไม่ได้ไปแปรตัดใน (๕) ขอให้ตอบใน (๖) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกี้ผมได้ย้ำแล้ว เพราะว่ากรรมาธิการที่สงวนคำแปรญัตติ (๕) ไม่ได้มาอภิปราย ถือว่าสละสิทธิ์ เพราะฉะนั้นก็เอาเฉพาะที่สมาชิกสงวนไว้ คือมาตรา ๑๒ (๖)

นายวิษณุ พลไวย์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน คือที่ผมเรียนชี้แจง คืออยากจะให้เข้าโดยทั่วกัน และสืบเนื่องไปจนถึง ใน (๖) นั้น กระผมขอเรียนชี้แจงว่า คณะกรรมาธิการทุกคน โดยเฉพาะส่วนใหญ่ที่มาจากการเลือกตั้ง และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้คำนึงถึงอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารที่มาจากการแต่งตั้ง เหมือนกับท่านทั้งหลายที่พะวงกันอยู่ในขณะนี้ และเราก็ได้พูดคุยอภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่า สภาตำบลนั้นโดยแท้จริงแล้วถือว่าเป็นอำนาจนิติบัญญัติหรืออำนาจบริหาร ซึ่งเราคงจะต้องตอบได้ว่า สภาตำบลโดยแท้จริงแล้วถือว่าเหมือนกับครึ่งบกครึ่งน้ำนะครับท่าน ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนั้นว่าใช้อำนาจทั้งในด้านบริหารและอำนาจนิติบัญญัติ เราจะเห็นได้ว่าสภาตำบลนั้นเป็นอำนาจทั้ง ๒ อย่างรวมอยู่ในองค์กรเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งท่านสมาชิกได้ยกตัวอย่างว่า เราจะให้รัฐมนตรีมาปลด ส.ส. นั้นคงจะไม่ได้ ก็เช่นเดียวกัน อำนาจนิติบัญญัติในทางของสภาตำบลนั้น ในมาตรา ๑๒ (๔) ท่านจะเห็นได้ว่า เราได้ให้อำนาจของสภาตำบลในการปลดสมาชิกสภาตำบลอยู่แล้ว โดยมีการลงมติไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ก็สามารถที่จะปลดสมาชิกสภาตำบลได้ เพราะฉะนั้นอำนาจในทางบริหารนั้น เราต้องยอมรับว่า อำนาจของรัฐซึ่งเป็นผู้ให้ท้องถิ่นได้เกิดขึ้น อำนาจของรัฐนั้นควรจะมีส่วนเข้าไปควบคุมดูแลการทำงานของท้องถิ่นได้ โดยในเรื่องของการบริหาร เพราะฉะนั้นเมื่อสภาตำบลเป็นทั้งอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารนั้น ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่อำนาจรัฐจะต้องเข้าไปตรวจสอบดูแลได้ เพียงแต่ว่าการใช้อำนาจรัฐเข้าไปตรวจสอบดูแลบุคลากรในองค์กรนั้น ๆ เราได้ให้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัย ซึ่งถ้าท่านได้ดูกฎหมายลักษณะการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล ผมยกตัวอย่างเทศบาลก็ได้ให้อำนาจในการปลดนายกเทศมนตรี ถ้าหากมีพฤติกรรม มีความประพฤติในทางเสื่อมเสีย ผมยกตัวอย่างเช่น มีการจับได้ว่าเล่นการพนัน

ก็ให้อำนาจในการปลด ซึ่งถือว่าเป็นการใช้อำนาจบริหารที่รัฐเข้าไปมีอำนาจ ซึ่งในตรงนี้ก็เหมือนกันว่า สภามีเหมือน ๒ อย่าง เหมือนทั้งนิติบัญญัติทั้งบริหาร เพราะฉะนั้นอำนาจบริหารของรัฐจะต้องเข้าไปตรวจสอบได้ ซึ่งผมขอกราบเรียนว่าสมาชิกสภาตำบลมี ๒ ส่วน ทั้งที่มาจากจากการเลือกตั้งและมาจากตำแหน่งคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็มาจากการเลือกตั้งเหมือนกัน และอำนาจของรัฐก็เข้าไปดูแลได้ ในการที่จะปลดกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าหากว่ามีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือว่ามีความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เหมือนกัน คณะกรรมาธิการได้พิจารณากันอย่างกว้างขวางแล้ว จึงสมควรให้อำนาจรัฐเข้าไปตรวจสอบดูแล เพียงแต่ว่าบางท่านบอกว่าการที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมาจากการแต่งตั้งมาเป็นผู้ที่ปลดนั้น ผมขอกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วคณะกรรมาธิการก็ได้พูดคุยกันเหมือนกันว่าเราจะให้อำนาจใครในการใช้อำนาจตรงนี้ ซึ่งมีหลายท่านได้เสนอว่าควรจะให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่าสภาตำบลนั้น ทั่วประเทศมีจำนวนถึงเกือบ ๗,๐๐๐ แห่ง เพราะฉะนั้นถ้าให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาพิจารณาเรื่องนี้ท่านเดียว ก็จะเป็นปัญหาอุปสรรคในการบริหารราชการให้มีความคล่องตัวและรวดเร็ว คณะกรรมาธิการจึงเห็นควรว่า ควรให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปลดสมาชิกที่มีความประพฤติเสื่อมเสียและไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง จึงเรียนมาเพื่อทราบ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากมาตรา ๑๒ กรรมาธิการได้แก้ไขใน (๔) แล้วก็ผู้สงวนแปรญัตติไว้ใน (๖) และได้อภิปรายพอสมควร ผมขออนุญาตหารือตรงนี้ว่าเราสมควรจะปิดอภิปรายเพื่อจะได้ข้ามไปมาตราอื่นต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะยุติอภิปรายเพื่อจะลงมติต่อไป กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะอภิปรายต่อ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างน้อย ผมต้องขออภัยด้วย เพราะว่าทุกท่านที่ได้สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแล้ว

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยในมาตรา ๑๒ กับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือจะเห็นด้วยกับที่สมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติของสมาชิก กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างน้อยนะครับ เพราะฉะนั้นเสียงข้างมากเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ เชิญท่านเลขาธิการ มาตรา ๑๓ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น และมีสมาชิกสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประกิจ สงวนความเห็นมาตรา ๑๙ เชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ร่วมกับคุณส่งสุข ภัคเกษม ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๑๙ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๙ นี้เป็นเรื่องของเลขานุการสภาตำบล ซึ่งตามร่างเดิมนั้นได้เขียนไว้ว่า คนที่จะมาเป็นเลขานุการสภาตำบลนั้นจะต้องเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติงานในตำบลนั้น หรือจากบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ และในวรรคสองนั้นได้พูดถึงเรื่องของกรณีการแต่งตั้งถอดถอนเลขานุการสภาตำบล ซึ่งตรงนี้ก็คงจะคล้ายคลึงกันกับมาตรา ๑๒ ที่พูดถึงเมื่อกี้ คือให้อำนาจของนายอำเภอสามารถถอดถอนหรือแต่งตั้งตามมติของสภาตำบลได้ ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งผมกับคุณส่งสุข ภัคเกษม ในส่วนนี้ไม่เห็นด้วยกับวิธีการที่จะแต่งตั้งเลขานุการโดยใช้บุคคลที่เป็นข้าราชการประจำ หรือบุคคลที่ไม่มีลักษณะต้องห้าม แต่ขณะเดียวกันกระผมเห็นว่าน่าจะเป็นบุคคลใดก็ได้ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น มีภูมิลำเนา หรือมีถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้าน ในตำบลนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ เดือนจนถึงวันเลือกตั้ง ก็สามารถที่จะเป็นเลขานุการสภาตำบลได้ ประกอบกับอีก ๒ ข้อที่ผมเห็นว่าเป็นหลักการที่สำคัญที่สุดอีกส่วนหนึ่งก็คือว่า บุคคลที่จะเป็นเลขานุการสภาตำบลนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เหตุผลตรงนี้เนื่องจากว่าในการดำเนินการของสภาตำบล เลขานุการจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถจริง ๆ เพราะว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการที่จะทำงานเกี่ยวกับเรื่องแผนงานโครงการต่าง ๆ ที่จะเสนอก่อนที่จะให้สภาตำบลดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นในส่วนนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ผมถึงเห็นว่าบุคคลนี้จะต้องมีการศึกษาดีพอสมควร แต่ขณะเดียวกันไม่ต้องการที่จะให้เป็นข้าราชการ เหตุผลที่ไม่ต้องการให้เป็นข้าราชการก็คงจะสืบเนื่องไม่แตกต่างกับกรณีการที่พูดถึงในมาตรา ๑๒ เมื่อกี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่าถ้าเป็นข้าราชการ และขณะเดียวกันทำแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่จะเสนอเพื่อขออนุมัติงบประมาณต่าง ๆ ในการที่จะจัดการตามหน้าที่นั้น ถ้าเกิดมีการชี้นำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลซึ่งมีสายบังคับบัญชาอยู่ชั้นบนขึ้นไปให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด

ซึ่งเป็นข้าราชการชั้นต่ำ หรือขณะเดียวกันชั้นที่ด้อยกว่าขณะนี้ย่อมปฏิบัติตามข้าราชการชั้นสูงอย่างแน่นอน ซึ่งตามปกติตรงนี้ถ้าจะดูตามรูปแบบแล้วถ้าเป็นข้าราชการจะไม่พ้น ๒ บุคคลที่สามารถจะเป็นไปได้ ที่คาดคะเนได้ก็คือ ๑. อาจจะเป็นปลัดอำเภอ ๒. อาจจะเป็นครูในโรงเรียนต่าง ๆ ในตำบลนั้น ซึ่งบุคคลทั้งสองนี้ผมคิดว่าทางอำเภอก็ตาม ทางหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของบุคคลนี้ก็ตาม สามารถจะชี้นำได้ทั้งนั้น แล้วตรงนี้เมื่อมีการชี้นำเกิดขึ้น แผนงานและโครงการต่าง ๆ นั้นก็ไม่สามารถที่จะเป็นไปตามความต้องการจริง ๆ ของสภาตำบล ตรงนี้จึงโยงถึงกันได้ ผมถึงขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า จึงไม่เห็นด้วยที่จะให้บุคคลที่เป็นข้าราชการดังกล่าวนั้นมาเป็นผู้รับผิดชอบดังที่กล่าวถึง แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่ากฎหมายจะใช้คำว่า หรือ ไปเพื่อให้ทางสภาตำบลมีสิทธิเลือกก็ตาม แต่การตรงนี้ในฐานะที่ว่าระยะเริ่มแรกในการดำเนินการ ผมยังเห็นว่าการชี้ขาดตรงนี้ยังมีอำนาจที่แฝงอยู่สามารถจะชี้ขาดลงไปได้ว่า ใครสมควรที่จะเป็นเลขานุการสภาตำบล ----------

นอกจากนั้นแล้วครับท่านประธานครับ ส่วนที่ ๒ ที่ผมได้เขียนขอแปรญัตติในวรรคสอง ก็คือว่าอำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอน ซึ่งตามกฎหมายใช้คำว่า ให้เป็นตามมติของสภาตำบล ถ้ามองอย่างผิวเผินก็หมายความว่าสภาตำบลมีมติอย่างไรลงไปแล้ว นายอำเภอจิงแต่งตั้งหรือถอดถอนตามมติของสภาตำบล ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้อาจจะมีวิธีการที่จะดิงเกมในการที่จะดำเนินการบางสิ่งบางอย่างได้เช่นเดียวกัน สมมุติอย่างนี้ครับท่านประธานว่าถ้าสภาตำบลมีมติให้นาย ก เป็นเลขานุการสภาตำบล แต่เลขานุการสภาตำบลคนนี้ไม่เป็นที่พอใจของใครคนใดคนหนึ่ง อาจจะเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างบ้าง อาจจะเป็นที่ไม่พอใจของท่านนายอำเภอบ้าง อาจจะไม่เป็นที่พอใจของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งขึ้นมาอย่างนั้นบ้าง ว่าบุคคลนี้อาจจะขัดขวางการกระทำการบางสิ่งบางอย่างของสภาตำบลได้ ให้สภาตำบลไม่มีความรุดหน้าก้าวหน้าเท่าที่ควร อาจจะใช้วิธีการพูดชี้แจงด้วยวิธีการอย่างนี้ ก็ใช้วิธีการดิงเกมยิดระยะเวลาในการที่จะแต่งตั้งเลขานุการสภาตำบลออกไป เมื่อดิงเกมยิดในเวลาการแต่งตั้งขึ้นไป ความเสียหายย่อมเกิดขึ้นแก่สภาตำบลอย่างแน่นอน แต่ท่านองเดียวกันนี้ในเมื่อคนที่เป็นเลขานุการสภาตำบลนี้สามารถที่จะดำเนินการอย่างนั้นได้ เมื่อเขามีสิทธิที่สภาตำบลมีสิทธิที่จะมีมติแต่งตั้งหรือถอดถอนได้แล้ว เมื่อการถอดถอนหรือแต่งตั้งเกิดขึ้นตามมติของสภาตำบลเกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว ผมคิดว่าตรงนั้นมีความสมบูรณ์ในตัวเขาเรียบร้อยแล้ว ให้เป็นที่สิ้นสุดตรงนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องไปขอความเห็นหรือให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนอีก ซึ่งเท่ากับว่าตรงนี้ให้อำนาจตรงนี้ไปอยู่ในมือของท่านนายอำเภออีกแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมคิดว่ามันจะเป็นการที่อาจจะมีการทำบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นในลักษณะอย่างนั้นเกิดขึ้นก็ได้ ดังนั้นท่านประธาน ผมซึ่งเป็นเสียงส่วนน้อยนี้จิงขอสงวนว่าให้สภาตำบล ถ้ามีมติแต่งตั้งหรือถอดถอนเลขานุการสภาตำบลแล้วก็ถือให้เป็นการสิ้นสุด ดังนั้นเมื่อคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในคำชี้แจงของกระผมกับคุณส่งสุข ภัคเกษม ผมกับคุณส่งสุข ภัคเกษม จิงได้ขอสงวนความเห็นเพื่อขอให้สภาแห่งนี้เป็นผู้วินิจฉัยว่าจะเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงส่วนมากที่เป็นไปตามร่างเดิมหรือว่าจะเห็นด้วยกับกรณีเสียงส่วนน้อยอย่างพวกผม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์ (กรรมาธิการ) : กระผม ไพฑูรย์ บุญวัฒน์ ขอเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติให้ทราบว่า ตามกฎหมายนี้ที่ได้เขียนไว้ก็กำหนดไว้เป็นหลักการทั่ว ๆ ไป ซึ่งปัจจุบันนี้ที่กฎหมายยังไม่แก้ก็ให้ครูประชาบาลเป็นเลขานุการสภาตำบล และกรรมาธิการก็ได้พิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบแล้วว่า ต่อไปนี้กฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วก็ให้สภาตำบลนี้สามารถเลือกใครก็ได้ อาจจะเป็นข้าราชการในตำบลนั้น ซึ่งจะเป็นครู จะเป็นปลัดอำเภอ พัฒนากร หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แม้กระทั่งเกษตรตำบลอะไรก็ได้ที่เห็นว่ามีความเหมาะสมในการเป็นเลขานุการ ถ้าสภาตำบลนั้นบอกว่าข้าราชการไม่เอาแล้วจะเอาคนอื่นก็ได้ในหมู่บ้านนั้น แต่ว่าต้องเป็นคนที่มีคุณสมบัติที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลด้วย เพราะฉะนั้นที่กรรมาธิการได้เห็นอันนี้ก็เพราะว่าเปิดกว้างให้สภาตำบลนั้นสามารถจะเลือกใครก็ได้ เป็นสิทธิและเสรีภาพของสภาตำบลนั้นที่จะหาคนมาเป็นเลขานุการสภาตำบลที่มีความรู้ความสามารถมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และที่ให้นายอำเภอแต่งตั้งนั้นก็เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าสภาตำบลนั้นไปเลือกเอาข้าราชการก็ต้องให้นายอำเภอซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของข้าราชการในอำเภอนั้นเป็นผู้แต่งตั้ง เพื่อให้การทำอำนาจหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบทางคดีแพ่งทางอาญาด้วย มิฉะนั้นแล้วจะไม่ครอบคลุมไปถึงอันนั้น จึงให้อำนาจนายอำเภอแต่งตั้งตามมติของสภาตำบล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประกิจอีกครั้งครับ

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการที่ได้ชี้แจง ถ้าจะเป็นไปดังที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจง ผมไม่ขัดข้อง แต่ท่านต้องเขียนใหม่ ต้องเขียนใหม่ว่าถ้าเป็นข้าราชการก็ต้องให้ดำเนินการอย่างที่ท่านพูดถึง ถ้ามิฉะนั้นแล้วก็ถ้าเขียนอย่างนี้ก็หมายถึงทุกคนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการสภาตำบลก็จะต้องดำเนินการโดยวิธีการอย่างนี้ แต่ถ้าเป็นข้าราชการโดยการมีสิทธิเลือกอย่างนั้น

ก็ต้องเป็นไปอย่างที่ท่านพูดถึงให้เขียนไว้เลยถ้าอย่างนั้นก็ต้องแยกออก
เป็น ๒ ส่วน ถ้าจะประนีประนอมกัน ขอบคุณครับ

- ๔๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ขอเรียนเพิ่มเติมนิดหนึ่งว่า ที่ให้ทั้งหมดก็เพราะว่าเหมือนกับการตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการเลือกตั้งแล้วก็ต้องรายงานไปทางผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกที ท่านองเดียวกันครับ ก็เขียนไว้ทั้ง ๒ อันเลยว่า เมื่อสภาตำบลนั้นเลือกข้าราชการหรือบุคคลภายนอกก็ได้ แล้วก็ให้นายอำเภอแต่งตั้ง เพื่อให้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายที่สมบูรณ์ที่สุดแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในมาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไขนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับร่างเดิม หรือจะให้มีการแก้ไขตามที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นไว้

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรานี้ไม่มีการแก้ไขนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิม กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไข ตามที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นไว้ กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างเดิม ท่านเลขาธิการ เชิญต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อเลยท่านเลขาธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ รายได้และรายจ่าย ของสภาตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเรวัต

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ก็ต้องถือโอกาสนี้ชมท่านคณะกรรมาธิการชุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธาน ที่เล็งเห็นว่ารายได้ที่จะมีขึ้นนั้นมากมาย และที่สำคัญซึ่งอยู่ใน (๒) ซึ่งคณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมมา นั่นก็คือ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ที่เก็บเพิ่มขึ้นตามข้อบัญญัติของจังหวัดในเขตตำบลนั้น ตรงนี้ครับท่านประธาน ของเก่าไม่มี แต่คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้เพิ่มขึ้น ก็เป็นเรื่องที่ถูกครับว่า การพนันของเรานั้น เดี๋ยวนี้ก็มีมากมาย ก็ต้องยอมรับกันแล้วเราเก็บค่าธรรมเนียมได้เพิ่มขึ้น ก็เป็นเรื่องที่ดีครับ ขอเลยไปนิดหนึ่งใน มาตรา ๖๗ เพราะเกี่ยวโยงกันว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลให้เก็บค่าธรรมเนียมได้ในเรื่องการพนัน ก็เป็นเรื่องที่ดีครับ และก็มีความสงสัยว่า ถ้าอย่างนี้เป็นการส่งเสริมการพนันให้เพิ่มมากขึ้นหรือไม่อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงคุณเรวัต เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการนะครับ

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : เห็นด้วยครับ แต่มีความสงสัยว่าจะเพิ่มให้มีการพนันมากขึ้นหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ยังไม่มีคำคัดค้าน คุณพินิจ มาตรา ๒๘

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธาน ผม พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคพลังธรรม จังหวัดกาญจนบุรี ก่อนที่จะผ่านมาตรานี้ ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตให้คณะกรรมาธิการและพูดไปถึงเจตนาของการร่างกฎหมายไว้สักนิดหนึ่ง เพราะว่าภาษีบำรุงท้องที่นั้น ผมตั้งเป็นข้อสังเกตในจังหวัดของผมมีปัญหานิดหนึ่งว่า ตอนนี้พื้นที่ในพระราชกฤษฎีกา ๒๔๘๑ นั้นถูกงดในการออกใบ ภ.บ.ท. ๕ ทำให้ภาษีบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรีพื้นที่ประมาณ ๓ ล้าน ๕ แสนไร่ สูญเสียไปหมด ผมฝากทางท่านกรรมาธิการโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอธิบดีก็อยู่ตรงนี้ช่วยดูแลสักนิดหนึ่ง มันไปเกี่ยวอะไรกับภาษีบำรุงท้องที่ที่จะไปออกเอกสารสิทธิ์ ผมขอความกรุณา ทำให้ภาษีบำรุงท้องที่ในเขตกาญจนบุรีนี้ขาดมาก ขอฝากเถอะครับ เพราะผมไปเห็นหนังสือยับยั้งการออกหนังสือบำรุงท้องที่ ทำให้สภาตำบลหรือว่าสิ่งที่จะเป็นนิติบุคคลในอนาคตข้างหน้านั้นไม่มีรายได้ บางหมู่บ้านขาดปีหนึ่ง ๙๐๐,๐๐๐ บาท ขอฝากไว้เป็นข้อพินิจพิจารณา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการต่อเลย มาตรา ๒๙ เชิญคุณจีรมิตร ในมาตรา ๒๘

นายจีรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จีรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานผมไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการไปเพิ่ม (๒ ทวิ) ของมาตรา ๒๘ ที่ให้ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนันที่เก็บเพิ่มขึ้นตามข้อบัญญัติจังหวัดในเขตตำบลนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงเห็นด้วยกับร่างเดิมนะครับ

นายจีรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : ผมเห็นด้วยกับร่างเดิม ผมไม่เห็นด้วยกับการที่เพิ่ม ก็เนื่องจากเหตุผลว่า เป็นที่ทราบอยู่ว่าการพนันนั้น

เป็นสิ่งที่ชักนำให้เกิดอบายมุขและความไม่สงบสุขเกิดขึ้นในท้องถิ่นมากมาย ในขณะนี้แล้ว อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานว่าในกรณีปัจจุบัน สนามตีไก่ โต๊ะบิลเลียด ขอตั้งไม่ได้ ต่อไปสภาตำบลมีรายได้เช่นนี้เกิดขึ้นแล้วสภาตำบลมีความเห็นชอบว่าจะตั้งสนามไก่ ตั้งสนามมวย แล้วก็ตั้งโต๊ะบิลเลียด แล้วก็ตั้งบ่อนในลักษณะใด ๆ ก็ตาม อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ากระทรวงมหาดไทยจะส่งเสริมมีการพนันในตำบลมากขึ้นไหมครับ ที่ไปเพิ่มให้สภาตำบลมีส่วนได้เสียในเรื่องของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การพนันเกิดขึ้นเช่นนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๘ (๒ ทวิ) มีการแก้ไขเพิ่มเติมและมีสมาชิกไม่เห็นด้วย ไม่ทราบว่ากรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ บุญวัฒน์ กรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอย่างนี้ว่า ที่ได้เพิ่มเติมข้อนี้เข้ามาเพราะว่ามันเป็นรายได้อย่างหนึ่งของหน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่ให้สภาตำบลได้ก็จะขาดรายได้ไปอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเขียนว่าสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะมีบทต่อไปให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเหมือนกันทุกประการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณจีรมิตร

นายจีรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จีรมิตร อุดมธรรมภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานเมื่อการเป็นเช่นนี้ท่านกรรมาธิการได้ตอบว่าเพื่อจะให้สภาตำบลมีรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตก็เป็นสิ่งบอกเหตุว่าต่อไปนี้จะมีหวยจังหวัดจะมีหวยอำเภอเกิดขึ้นตามซึ่งเป็นข่าวว่ากระทรวงการคลังดำริ ก็หมายถึงว่าจะมีหวยจังหวัด มีหวยอำเภอเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้าก็อยากจะขอให้กรรมาธิการชี้แจงด้วยว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ เพราะเพื่อจะให้สลากกินรวบทั้งหลายมันได้ถูกต้องเสียที ถ้ากรรมาธิการเห็นว่าจะมีหวยอำเภอ มีหวยจังหวัดแล้วมีหวยตำบลต่อไปข้างหน้าโดยรัฐบาลจะเป็นเจ้ามือกินรวบเสียเอง ผมก็จะเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ขอชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตนั้นคือนายอำเภอหรือ

ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กฎหมาย มันมีกฎหมายการพนันอีกฉบับหนึ่งว่า การอนุญาตนั้นมีประเภทอะไรบ้าง แต่เมื่ออนุญาตแล้วเขาบอกว่าให้ไปเก็บภาษีเพิ่ม ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มไปอีกเท่าไรก็แล้วแต่ แต่ค่าธรรมเนียมอันนี้ที่ทางนายอำเภอหรือทางผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้มีอำนาจออกแล้วให้เก็บเพิ่มแล้วก็มามอบให้กับการปกครองท้องถิ่นแค่นี้เอง ไม่ใช่ว่าไปให้สภาตำบลไปออกใบอนุญาตในการที่จะไปเล่นการพนันหรือออกหวยออกอะไร ไม่ใช่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในมาตรา ๒๘ มีการแก้ไข และมีสมาชิกไม่เห็นด้วย คือเห็นด้วยกับร่างเดิม เพราะฉะนั้น ผมจะถามมติจากที่ประชุม เชิญครับคุณส่งสุข สงวนความเห็นไว้เหมือนกัน

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในมาตรา ๒๘ นี้ กระผมขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขว่า มาตรา ๒๘ สภาตำบลมีรายได้ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ ผมขอตัดออก คำว่า ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ใน (๓) (๔) และ (๕) นั้น สภาตำบลมีอำนาจในการทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายโดยอิสระ ซึ่งกระผมเติมลงไปว่า สภาตำบลมีอำนาจในการทำข้อบังคับงบประมาณโดยอิสระ ดังต่อไปนี้ (๑) ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรียนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ และเพิ่มเติมลงไปว่า และเกิดจากการปิดป้ายโฆษณาสินค้าทุกชนิดที่จัดเก็บได้ในตำบลนั้น ท่านประธานครับ ในข้อความของ (๓) (๔) (๕) นะครับ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรรนั้น กระผมขอตัดออก อันนี้กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า ในประเด็นที่กระผมต้องการที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานและกราบเรียนต่อท่านสมาชิกทั้งหลายได้ทราบ คือกระผมต้องการที่จะให้สภาตำบลนั้นได้มีอำนาจในการที่จะทำข้อบังคับงบประมาณนั้นโดยอิสระจริง ๆ และรายได้ที่เกิดจากรายได้ต่าง ๆ ภาษีต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องภาษีป้ายนั้นกระผมได้เพิ่มว่า และเกิดจากการปิดป้ายโฆษณาสินค้าทุกชนิด กระผมขอกราบเรียนว่า ในการอภิปรายชั้นกรรมาธิการนั้นได้มีการพูดจากันถึงเรื่องตรงนี้มาก และได้มีการหารือและขอให้ทางกรรมาธิการด้านกฤษฎีกาก็ดี ตัวแทนกระทรวงการคลังก็ดี ได้นำกลับไปพิจารณาหลายครั้งหลายหน กระผมต้องการที่จะให้เรื่องราวของสภาตำบล อำนาจของสภาตำบลนั้น ให้ประชาชนนี้ได้มีความรู้ ถึงกับขอร้องต่อกรรมาธิการว่า การที่จะเขียนภาษากฎหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ขออย่าไปเขียนเพื่อให้กฤษฎีกาอ่าน นักวิชาการทางกฎหมาย ครูบาอาจารย์ทางกฎหมายอ่านเท่านั้น อ่านแล้วก็อย่าให้มีการตีความ ยิ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอำนาจในลักษณะที่ประชาชนไม่ค่อยจะเข้าใจนั้น อำนาจของประชาชนนั้นมักจะถูกปล้นไปจากคนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

โดยเฉพาะในส่วนของทางราชการ กระผมได้พูดถึงการมีรายได้ของสภาตำบลนั้นเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก อย่าง (๑) ในเรื่องเกิดจากการปิดป้ายโฆษณาสินค้าทุกชนิด ----------

- ๔๔/๑

กระผมขอกราบเรียนว่า ทางฝ่ายของกระทรวงการคลังก็ดีได้มีการตอบและได้ชี้แจงในชั้นกรรมาธิการว่า ความจริงแล้วภาษีป้ายก็ได้บอกอย่างชัดเจนว่าเป็นภาษีที่จะต้องมีการจัดเก็บแล้วก็นำไปแบ่งให้สภาตำบล แต่ว่าในทางปฏิบัติแล้วผู้ที่มีหน้าที่จัดเก็บนั้นก็คือ กระทรวงการคลัง แต่กระทรวงการคลังไม่สามารถที่จะเอื้อมมือหรือส่งคนลงไปเก็บในพื้นที่ได้ ภาษีป้ายได้มีการพูดกันว่า ภาษีป้ายกับภาษีโฆษณา ป้ายโฆษณากับป้ายที่เป็นการบอกถึงยี่ห้อร้านค้าต่าง ๆ นั้นมีความแตกต่างกันไหม กระผมขอกราบเรียนว่า การโฆษณาสินค้าในหมู่บ้านในชนบทนั้น ท่านประธานก็คงจะสังเกตเห็น อย่างเช่น การโฆษณาขายปุ๋ย ขายยาฆ่าแมลง ขายผงซักฟอก ขายสบู่ ผู้บริโภคคือประชาชนชาวบ้านที่อยู่ในตำบลในหมู่บ้านนั้น ๆ แต่การโฆษณานี้เป็นการเอาโฆษณาเข้าไปโดยรัฐไม่สามารถที่จะจัดเก็บภาษีต่าง ๆ นี้ออกมาได้เลย เพราะว่ามีการยอมรับกันในคณะกรรมาธิการว่า เนื่องจากมือไม้ไม่พอเอื้อมไปไม่ถึงก็ปล่อยให้เลยตามเลย แต่ผมขอกราบเรียนว่า ผู้บริโภคโดยเฉพาะเกษตรกรในเรื่องที่เกี่ยวกับปุ๋ย ยาฆ่าแมลง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือต้นทุนการผลิตอย่างสำคัญยิ่งของเกษตรกร เวลาพ่อค้าหรือบริษัทหรือธุรกิจเอกชนที่ดำเนินการค้าขายเกี่ยวกับเรื่องปุ๋ย ยาฆ่าแมลง สินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ เหล่านี้ ไปโฆษณาในพื้นที่ คนที่ควักกระเป๋าซื้อสินค้าที่มีการโฆษณานั้นคือชาวบ้าน ชัดเจนเลย ควักจากกระเป๋าซื้อชัดเจน แต่ว่าการจัดเก็บภาษีนั้นจัดเก็บไม่ได้ เพราะว่ามือไม้ของข้าราชการของเจ้าหน้าที่นั้นเอื้อมมือไปไม่ถึง ตรงนี้ผมขอยกตัวอย่างว่าเมื่อมีการปิดป้ายโฆษณาสินค้าทุกชนิดในพื้นที่ในหมู่บ้านในตำบลนั้น ทำไมไม่ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของสภาตำบลเขาเป็นผู้ที่จะลงไปจัดเก็บเอาตรงนั้นเลย สมมุติว่ามีคนเอาโฆษณาปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๑๖ ไปปิดไว้ตรงเสาไฟฟ้า สภาตำบลก็จะต้องมีรายได้ตรงนั้น ถ้าไม่มีรายได้ตรงนั้นก็ปล่อยทิ้งไปเสีย แต่คนที่ต้องจ่ายเงินจากค่าโฆษณา อย่างสมมุติว่า มีสินค้าที่เกี่ยวกับยาฆ่าหญ้าชื่อเป็นภาษาอังกฤษ เวลามีเจ้าหน้าที่ไปอธิบายคือเจ้าหน้าที่เกษตรไปอธิบายให้ชาวบ้าน ชาวนา ชาวไร่ บอกว่าจะต้องซื้อยาฆ่าหญ้ายี่ห้อนี้เป็นภาษาอังกฤษชาวบ้านไม่จำหรอก ผมที่ผ่านตาทุกวันขณะนี้ผมอยากจะเอามาพูดกับท่านประธานผมยังไม่จำชื่อมันเลย ชาวบ้านไม่จำ แต่ว่าบริษัทการค้าเหล่านั้นก็เอาป้ายนี้ไปติดไว้ในพื้นที่เลย ชาวบ้านก็จำได้ เมื่อกี้เกษตรตำบลมาอธิบายอย่างนี้ เกษตรอำเภอมาชักชวนชักนำอย่างนี้ เสร็จแล้วชาวบ้านก็ออกไปซื้อยาฆ่าแมลงยาฆ่าหญ้ายี่ห้อนั้นเข้ามา ท่านประธาน ใครควักกระเป๋า ชาวบ้านเกษตรกร

พนที่อยู่ในตำบลคนที่อยู่ในหมู่บ้าน แต่ว่าเงินที่เสียไป คือว่าทางราชการไม่สามารถที่จะเข้าไปจัดเก็บภาษีค่าปิดป้ายตรงนี้ได้ นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ การที่บริษัทห้างร้านหรือตัวแทนจำหน่ายเอาสินค้าพวกนี้ไปโฆษณาขายในหมู่บ้านก็เอาไปปิดที่บ้านนายส่งสุขว่าอย่างนั้นเถอะเอาไปปิดไว้ที่ฝาบ้านผมเลย เมื่อปิดที่ฝาบ้านผมนั้น แน่นอนที่สุดเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการเก็บภาษีของทางราชการของกระทรวงการคลัง ไม่สามารถที่จะไปเก็บได้ ก็ให้สภาตำบลนั้นเขาไปเก็บเอาจากนายส่งสุขเจ้าของบ้าน เพราะฉะนั้นนายส่งสุขมีหน้าที่ในการที่จะเรียกเก็บเงินต่าง ๆ จากบริษัทเหล่านั้นเอาไว้ กระผมเสนอตรงนี้เข้ามา ท่านประธาน กระผมเสนอด้วยเจตนาที่จะให้สภาตำบลนั้นได้รู้จักการบริหารรายได้ ได้รู้จักว่าสภาตำบลนั้นควรจะมีรายได้จากอะไรบ้าง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถูกต้องครับมีกฎหมายบอกว่า บริษัทร้านค้าต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องเสียภาษีป้าย กระผมขอแยกแยะว่าภาษีป้ายนั้นภาษีป้ายอะไร อย่างถ้าหากว่าเป็นภาษีป้ายร้านขายก๋วยเตี๋ยวบอกส่งสุขรสโอชา ก็ไปเก็บ มีไม่กี่ป้ายหรอกในหมู่บ้านในตำบลในบ้านนอก แต่ป้ายที่สำคัญที่สุดคือป้ายโฆษณาสินค้าทุกเสาไฟฟ้าเสาไฟฟ้าทุกต้น ต้นไม้ทุกต้นติดกันไปหมดเลยใหญ่เล็กไม่ว่า ตรงนี้ครับ ท่านประธาน ท่านพิจารณาดูให้ดีว่าใครเป็นผู้ได้ประโยชน์ใครเป็นผู้เสียประโยชน์ ประชาชน สมาชิกของหมู่บ้านสมาชิกของตำบลนั้นเป็นผู้เสียประโยชน์ ----------

แล้วตรงนี้ทำไมว่าสภาตำบลจึงจะไม่สมควรที่จะได้รับความชอบธรรมในการที่จะเอารายได้ตรงนั้นเข้ามาเป็นรายได้ของสภาตำบล เพราะฉะนั้นผมจึงขอแปรญัตติตรงนี้ แต่คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากท่านก็ไม่ยอม ท่านก็บอกว่ามีเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการอยู่แล้ว กฎหมายมีอยู่แล้ว คือพูดกันทำกันผมขอกราบเรียนไม่ใช่เอาความในมาขายข้างนอก แต่ผมถือว่ากรรมาธิการทุกคนที่ได้รับมอบหมายจากสภาไปต้องไปนั่งทำหน้าที่ตรงนั้นให้ละเอียดรอบคอบ ให้สมประโยชน์ของทางสภาที่ได้มอบหมายให้เราไปดูแลกฎหมายอย่างนี้ แต่เมื่อเสียงส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาลงไปในความละเอียดถี่ถ้วนนี้ว่า คนที่เสียประโยชน์ที่แท้จริงนั้นคือชาวไร่ ชาวนา ชาวบ้าน คนยากจนคือคนที่เสียผลประโยชน์ ซื้อยาสีฟันหลอดหนึ่งเขาก็ควักเงินจากกระเป๋า ซื้อสบู่อาบน้ำก้อนหนึ่งเขาก็ควักเงินจากกระเป๋า ซื้อปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยาฆ่าหญ้า ทุกสิ่งทุกอย่างชาวบ้านควักจากกระเป๋าทั้งสิ้น เรื่องอย่างนี้กระผมขอเรียนว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากไม่ฟังเสียงกันเลย เอาชนะกันตะพึดตะพือออย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่กระผมพูดนี้ ผู้แทนราษฎรที่เป็นผู้แทนบ้านนอกจริง ๆ คนไหนบ้างที่ลุกขึ้นมาบอกว่าผมพูดผิด ลุกขึ้นมาพูดเถอะครับ รายได้อย่างนี้ใครได้ประโยชน์ พ่อค้านายทุนได้ประโยชน์ ความบกพร่องอยู่ที่ไหน ความบกพร่องอยู่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เมื่อเราจะมีองค์กรในระดับล่างสุดคือระดับตำบลออกมาอย่างนี้ เราต้องการให้เขาเรียนรู้ในเรื่องการบริหารรายได้ เราต้องการให้เขาเป็นนิติบุคคล เราต้องการให้เขาเรียนรู้ในด้านการบริหารรายจ่าย ท่านประธานสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำไมเราไม่สอนเขา ทำไมเราไม่บอกเขา ทำไมเราไม่ให้เขาเอาชนะกัน เอาเสียงข้างมากชนะกันตะพึดตะพืออย่างนี้ ท่านประธาน แล้วสภานี้ก็มีธรรมเนียมอยู่อย่างหนึ่ง กรรมาธิการเสียงข้างมากว่าอย่างไรก็ยกมือลูกเดียวโดยไม่เอาเหตุเอาผล กระผมท้าว่าทั้งสภาถ้าเป็นผู้แทนบ้านนอกจริง ๆ สิ่งที่ผมพูดผิดตรงไหน เอามาเถียงกันเลย เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า เรื่องนี้ขอให้ท่านประธานได้ให้โอกาสได้ให้เวลาชักชวนกันให้ออกความคิดความเห็นกันให้มาก เพราะเป็นผลประโยชน์เบื้องพื้นฐานที่เราต้องการที่จะให้เขาเรียนรู้ให้จัดเก็บ และผมก็ยอมรับหลายอย่างหลายประการที่คณะกรรมาธิการก็ยอม แต่จนนาทีสุดท้ายก็นินทากันตรงนี้ละครับ ในเรื่องอย่างกรณีรายได้ของอุทยาน สถานที่ที่เป็นอุทยาน เช่น น้ำตก สถานที่ท่องเที่ยวทั้งหลาย เราออกพระราชกฤษฎีกา เราออกกระเบียบ เราออกกฎให้กรมป่าไม้ไปดำเนินการจัดเก็บค่าเข้าชม กระผมก็ยกตัวอย่างน้ำตกก็ดี

กระผมยกตัวอย่างทะเล อ่าว หรือหาดทรายที่สวยงามทั้งหลายก็ดี อยู่กับชาวบ้านมาชั่วกัปชั่วกัลป์แล้ว เป็นสมบัติของชาวบ้านมาชั่วกัปชั่วกัลป์แล้ว วันหนึ่งก็มีกฎหมายป่าไม้ออก วันหนึ่งก็มีกฎหมายป่าสงวนออก วันหนึ่งก็มีกฎหมายอุทยานออก แล้ววันหนึ่งก็มีกฎหมายเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าออก ทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยเป็นสมบัติชาวบ้านนั้นก็เลยเป็นสมบัติของกรมป่าไม้ไป กรมป่าไม้จัดเก็บรายได้เหล่านั้นทำไมไม่แบ่งปันให้กับสภาตำบล เถียงกันตั้งนาน มีหลายท่านยุผมเลย เอาน่าคุณส่งสุข เรื่องนี้ท่านกรรมาธิการส่งสุขสงวนความเห็นเอาไปพูดในสภาก็แล้วกัน ท่านประธาน ถามท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ เงินหมื่น ผมบอกว่าสภาแห่งนี้ตั้งเอาผมเข้าไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาในวาระ ๒ หน้าที่ของกรรมาธิการนั้นจะต้องดูแลให้ละเอียดรอบคอบ ไม่ใช่เพื่อจะสงวนความเห็นและมาพูดมันส์ ๆ เอากันในสภา ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมขอเรียนว่ากระผมมีความจริงจัง จริงใจในเรื่องนี้เพราะว่าผมเป็นผู้แทนบ้านนอก ผมเห็นว่าผลประโยชน์ของคนบ้านนอกต้องสูญเสียและเสียหาย เสียโอกาสไปอย่างนี้ เราจะเริ่มสร้างสภาตำบลให้เป็นสภาที่มีบรรทัดฐาน เราจะเริ่มการพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อที่จะให้คนในระดับรากหญ้าในระดับกราสรูทส์ (Grass-roots) ที่พูดกันในภาษาวิชาการ ให้เขามีความตื่นตัว แล้วเขามีความรู้ในเรื่องการเป็นประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานเราก็ต้องให้เขา ไม่ใช่ให้มาแต่เพียงที่ว่าฉาบฉวย ให้มาเพียงแต่ว่าต้องการแสดงว่าฉันให้แกก็แล้วกัน แต่ให้ไม่ได้ให้หมดเปลือก ไม่ให้ด้วยความละเอียดรอบคอบให้ไปผมไม่อยากใช้คำนี้ ให้ไปอย่างมักง่ายก็แล้วกัน เอาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธาน กระผมขอพูดอย่างนี้ ถ้าความคิดความเห็นของผมนั้นผิดตรงไหนก็ว่ากันมา แต่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธาน กราบเรียนต่อสภานี้ด้วยความจริงใจของกระผมอย่างนี้ ขอขอบพระคุณครับ

- ๔๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการจะขอชี้แจง เชิญครับ

นายมานะ คูสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นานะ คูสกุล พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครพนม กรรมาธิการ ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ขออภิปรายเมื่อกี้นี้ว่า คณะกรรมาธิการได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ ไม่ใช่เราทำงานแบบสุกเอาเผากิน โดยพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ในมาตรา ๑๐ ได้เขียนระบุไว้ชัดเจนว่า ภาษีป้ายที่เก็บในราชการส่วนท้องถิ่นใดให้รายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น อันนี้เราถือว่าราชการส่วนท้องถิ่นทั้งเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งดูแลสภาตำบลอยู่เดิมนั้น ป้ายจริง ๆ แล้วรายได้น้อยมาก ยกเว้นถ้าอยู่ในเขตเทศบาลยอมรับว่าได้มาก และรายได้ส่วนนั้นก็จะเข้าไปสู่เทศบาล และในเขตสุขาภิบาลก็มีสภาตำบลล้ำเข้าไปในเขตสุขาภิบาล ซึ่งอันนี้คือข้อไม่ชัดเจนของกฎหมายของบ้านเรา เพราะฉะนั้นถ้าในกรณีที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลเราจะทำอย่างไร เราก็ได้พิจารณากัน เขาบอกว่าจะต้องเป็นของสุขาภิบาลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมีกฎกระทรวงปี ๒๕๑๐ แก้ไขฉบับที่ ๒ คือป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร จะไม่มีการเก็บ เพราะฉะนั้นป้ายโฆษณาส่วนมากบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ที่ไปติดไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาเครื่องดื่ม โฆษณาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หรือว่าโฆษณายาฆ่าแมลง ก็พยายามจะหลีกเลี่ยงตรงนี้คือไม่ให้เกิน ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะเพิ่มภาษีป้ายที่จะให้ทางท้องถิ่นคือสภาตำบลเป็นผู้เก็บเองนั้นดูรายได้แล้วมีไม่มากเลย และในวันนั้นทางผู้ที่เกี่ยวข้องคือทางกระทรวงการคลังก็ได้มาชี้แจงว่า ภาษีป้ายที่อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลเก็บได้จำนวนไม่มากจนแทบจะประเมินไม่ได้ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ได้ลงจากบังลังค์ โดยมอบให้นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับกรรมาธิการด้วยกัน

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ผมสงวนความเห็นครับ ผมกรรมาธิการเสียงข้างน้อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : มันต้องพูดกัน มันต้องเถียงกัน แต่ผมขอกราบเรียนว่าไม่เป็นไรหรอกครับ ท่านกรรมาธิการมานะท่านพูดออกมาได้ แต่อีกเดี๋ยวก่อนแล้วมันจะถูกแยกฝ่าย ตอนนี้เขาใช้ให้ขึ้นมาพูดตอบโต้ผม ท่านก็ขึ้นมาพูดตอบโต้ อีกเดี๋ยว ๒ เปอร์เซ็นต์ก่อนแล้วท่านจะรู้ว่าท่านกับผมจะอยู่ด้วยกันไหม เพราะฉะนั้นอย่าหลงกลเขา รู้ว่าศึกข้างหน้ามีอะไร เล่นการเมือง ขอเรียนให้ท่านเข้าใจ ผมจะอยู่กับท่านในเรื่อง ๒ เปอร์เซ็นต์ แต่ตอนนี้ท่านอยู่กับผมหรือไม่ เขาให้มาพูดก็มาพูด ถ้าพูดอย่างนี้จะใช้ตรงอย่างนี้ ผมขอต่อรองว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับการรับจากสภาแล้ว ผมจะขอเสนอให้มีการตั้งข้อสังเกตไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้มีการแก้ไข ที่ไปเขียนทางไว้ให้พวกพ่อค้าเลี่ยงเอาเปรียบชาวบ้านนอก ขนาดของป้ายแก้กฎหมายพวกนั้นไหม กฎหมายภาษีป้ายนั้น ขอเขียนข้อสังเกตไว้ท้ายพระราชบัญญัติ กรรมาธิการจะยอมไหม ผมถามคุณมานะแล้วคุณมานะลุกขึ้นตอบ เพราะคุณมานะพูดแทนเขาลุกขึ้นตอบยอมไหม อยากจะดูใจเพื่อนหน่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านครับ ผมยังไม่อนุญาตให้ยืนขึ้น คุณภูมิเชิญครับ

นายมานะ คูสกุล (กรรมาธิการ) : คือถ้าผมเป็นผู้ที่มีอำนาจที่จะทำได้ผมจะทำ แต่ผมไม่มีอำนาจตอนนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุข อย่าเป็นการต่อรองเลยครับ พูดมาเลยครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ผมไม่ได้ต่อรองท่านประธานครับ เรากำลังพิจารณากฎหมายในวาระ ๒ ซึ่งเป็นการสงวนความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย เพราะฉะนั้นในขณะนี้ถ้าหากว่าสภาเราจะปล่อยเรื่องพวกนี้ผ่านไปง่าย ๆ ท่านประธาน และเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดของท่านประธานจะลำบากนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าไปนอกประเด็นครับ เอาเรื่องนี้

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ผมขอเรียนครับ เรื่องพวกนี้เราต้องรู้ว่าสภาเรากำลังทำหน้าที่อะไร ท่านประธานต้องให้

เวลาตรงนี้ ไม่อย่างนั้นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็ไม่สามารถที่จะมาขอร้องขอความกรุณาให้สภานี้มาพิจารณาความคิดความเห็นของตัวเอง ขอความกรุณาว่าในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าคณะกรรมาธิการมีอำนาจที่จะตั้งข้อสังเกตไว้ในท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่าท่านกรรมาธิการมานะสนับสนุนใช่ไหมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณภูมิครับ

นายภูมิ สาระผล (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ภูมิ สาระผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังธรรม ท่านประธานครับ ในเรื่องรายได้ของสภาตำบลกระผมมีข้อที่จะเรียนถามคณะกรรมาธิการอยู่ประเด็นหนึ่งคือ นอกจากรายได้ของสภาตำบลที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ นี้แล้ว กระผมพลิกไปดูมาตรา ๖๗ ทวิ ซึ่งได้ระบุเป็นรายได้พิเศษจากกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ถ้าได้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังแล้ว ให้สำนักงบประมาณจัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นเงินอุดหนุนอีกส่วนหนึ่ง จึงมีข้อสงสัยว่าถ้าไม่ใช่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเพียงสภาตำบลเท่านั้น รายได้ส่วนนี้ทำไมมี เหตุใดจึงไม่ได้จัดให้แก่สภาตำบล ไปจัดไว้แต่เพียงในองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น ขอได้โปรดให้คำชี้แจงด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

นายโภคิน พลกุล (กรรมาธิการ) : ผม โภคิน พลกุล กรรมาธิการ ขออนุญาตชี้แจงโดยสั้น ๆ ว่าได้มีการเพิ่มเฉพาะในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเห็นว่าเป็นองค์การปกครองท้องถิ่น ส่วนเรื่องของสภาตำบลนั้นเห็นว่ายังไม่มีสภาพที่เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นโดยสมบูรณ์ และในมาตรา ๖ ก็ได้ปล่อยไปแล้ว คือหมายความว่าไม่ได้กำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นรายได้ส่วนนี้ก็เพื่อเสริมให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลจะได้มีรายได้ที่จะบริหารของท้องถิ่นมากขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่ามาตรานี้พอแล้วครับ ขอถามมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามอย่างนี้ครับ เนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไข ผมจะถามก่อนว่า ที่ประชุมจะเห็นด้วยกับการแก้ไขหรือไม่ ถ้าแก้ไขเอาตามร่างของกรรมาธิการหรือที่คุณส่งสุขเสนอ จะถามอีกครั้งหนึ่ง ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่า ควรแก้ไขในมาตรานี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่าแก้ไขนะครับ จะถามต่อไปว่า ท่านเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไขหรือไม่ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างมากนะครับ เสียงข้างมาก เชิญประท้วง เชิญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วง เชิญครับ

(นายวีระกร คำประกอบ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าการถามคงจะไม่ถูกต้อง เพราะว่าการแก้ไขมีอยู่ ๒ ประเด็น คือการแก้ไขตามกรรมาธิการ และการแก้ไขตามคุณส่งสุข เพราะฉะนั้น เมื่อท่านบอกว่าแก้ไขหรือไม่ ผมก็ยกความจริงจะยกเชียร์คุณส่งสุขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องถามว่า แก้ไขก่อนหรือไม่ เมื่อที่ประชุมบอกว่าแก้ไข ก็ต้องถามต่อไปว่าแก้ตามคุณส่งสุข หรือแก้ตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก ต้องถามอีกครั้งหนึ่งครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ช่วยถามอีกทีครับ ผมฟังไม่ค่อยชัดเจน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีกครั้งนะครับ เพื่อทบทวน ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขในมาตรานี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรไม่แก้ไข

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ทีนี้ผมจะถามต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย โปรดยกมือขึ้นครับ ของคุณส่งสุข

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นับคะแนนด้วยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่นะครับ ต่อไปมาตรา ๒๙

สผ. ๑๙/๒๕๓๗ (ส. ๒) สุจิตรา ๔๘/๑

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาคนแรกก่อน คุณวีระกร เชิญ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวคุณวีระกร ขอโทษ เอาตามลำดับดีไหมเพื่อไม่ให้สับสน ขอโทษ เชิญคุณชุมพลก่อน

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา กรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้สงวนคำแปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ในหลักการของเงินอุดหนุนเห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ในประเด็นวิธีการปลีกย่อยที่ให้ไปกำหนดว่าต้องเป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ไว้ในกฎหมาย ไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้ แต่เห็นด้วยในเรื่องของเงินอุดหนุนควรจะมีต่อสภาตำบล แต่ไม่เห็นด้วยในวิธีการที่ไปเขียนเป็นกฎหมายระบุไว้ว่าต้อง ๒ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

ท่านประธานครับ เหตุผลในประเด็นที่ ๑ ในร่างกฎหมายฉบับนี้ไปแก้ไขบอกว่า ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของรายจ่ายของงบประมาณประจำปี ความหมายก็คือว่าถ้างบประมาณประจำปีตั้งยอดไว้เท่าไร ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็ไปคิดสัดส่วนตามจำนวนนั้นจะตกประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้ายอดประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นรายจ่าย ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท จะต้องจ่ายทุกปีไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ให้แก่เรื่องสภาตำบล ที่นี้วิธีการตั้งงบประมาณแผ่นดิน ท่านประธานก็คงจะทราบดีแล้วว่า การจะตั้งงบประมาณรายจ่ายได้เราต้องดูคำนวณจากรายรับหรือรายได้ของรัฐเป็นตัวตั้ง ไม่อย่างนั้นเราคำนวณรายจ่ายไม่ได้ ทีนี้ถ้าเราไปเขียนกฎหมายบอกต้อง ๒ เปอร์เซ็นต์ของรายจ่าย เราไม่พูดถึงรายรับเลย ถ้าเกิดเราประมาณการไว้จริงว่าปีนี้รายได้เราจะได้ ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็จริง และถ้าเกิดรายได้จริง ๆ ไปถึงสิ้นเดือนกันยายนแล้ว มันเกิดได้ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วจะทำอย่างไร เกิดภาวะเศรษฐกิจ ภาษีน้ำมันลดลง ทุกอย่างลดลงไปหมด เราไปกำหนดตายตัวไว้ว่าต้อง ๒ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้รัฐบาล

จะเอาเงินที่ไหนไปพัฒนาประเทศถ้าเราไปกำหนดอย่างนั้น และจากเอกสารงบประมาณเพิ่งแจกเมื่อ ๒ วันนี้ ก็ปรากฏเคยมีหลายปีที่รายได้น้อยกว่าที่ประมาณการเอาไว้ อันนี้ก็เป็นเหตุผลประการหนึ่งว่ามันจะทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติของการบริหารราชการแผ่นดิน

ในเหตุผลประการที่ ๒ ถ้าเราไปกำหนดไว้ตายตัวเป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ในกฎหมาย ความหมายคืออะไร งบประมาณมี ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ก็คือส่วนรายจ่ายประจำ อีกส่วนหนึ่งก็คือรายจ่ายลงทุน ถ้าเราไปกำหนดตายตัว ความหมายก็คือว่าเราต้องไปกันเอาเงินงบลงทุนมาให้ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะงบรายจ่ายประจำเราไปกันเขาไม่ได้เด็ดขาด มันเป็นค่าเงินเดือน ค่าอะไรต่าง ๆ เรากันไม่ได้ เราไปเอาไม่ได้ ความหมายก็คือว่าเราต้องไปเอางบลงทุน ซึ่งปีนี้งบลงทุนมี ๒๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ความหมายว่าเราก็ต้องไปหักออกอีก ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทไปให้การลงทุนพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาประเทศกับเงินที่ไปช่วยองค์การมันสัมพันธ์กันมันกระทบกระเทือนซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราไปกำหนดเป็นตายตัวโดยไม่ได้คำนึงถึงนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาล จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาได้ว่าทุกปี ๆ ๒ เปอร์เซ็นต์นั้นเราจะต้องเจียดจ่ายตัดไปให้ไม่มีทางต่ำกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ นั่นก็เป็นเหตุผลประการที่ ๒

เหตุผลประการที่ ๓ ระบบวิธีการที่รัฐบาลกลางเขาจะมีความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลท้องถิ่น คือส่วนการปกครองท้องถิ่น เขาไม่ได้ทำกันในรูปไปเขียนกฎหมายบังคับ เขาทำกันในรูปของระบบเงินอุดหนุน อย่างเป็นต้นว่า อย่างเทศบาลก็ทุกเทศบาลทั่วประเทศเขามีรายได้และก็ส่งคืนคลังรวมทั้ง กทม. เสร็จแล้วเราก็เอามาหารมาเฉลี่ยกันตามระเบียบ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ที่ทะเลาะกันอยู่ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์อะไร ระบบวิธีการอย่างนั้นและเขาทำกันอย่างนี้ ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับท้องถิ่น เราออกมาในรูปของเงินอุดหนุน --------

ในกรณีของเทศบาลหรืออย่าง กทม. เป็นต้น เขามีรายได้ด้วยตัวของเขาเองด้วยซ้ำไป มีรายได้เกิดขึ้นจากตัวของเขาเอง แต่สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลนี้รายได้ในตำบลอาจจะมีไม่ถึง ๒ ล้านบาท หรืออะไรตามที่เราจะจัดสรรให้ก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นรูปแบบวิธีการมันผิดรูปแบบ มันไม่ถูก มันไม่ก่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการบริหารระดับชาติกับระดับท้องถิ่น มันต้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ไม่ใช่ไปกำหนดเอาท้องถิ่น ประเทศเราเป็นเอกรัฐครับ ไม่ใช่สหพันธรัฐ เมื่อเป็นเอกรัฐแล้วท้องถิ่นมันต้องขึ้นกับรัฐบาลกลาง ไม่ใช่มี ออโตโนมี (Autonomy) ไม่ใช่เป็นเอกเทศส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบเหมือนกับระบบมลรัฐอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในรูปของเงินอุดหนุนนี้มันเป็นระบบวิธีการที่ถูกต้อง โดยให้อำนาจแก่ส่วนกลาง

(นายส่งสุข ภัคเกษม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวนะครับ มีการประท้วงครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วง ถ้ามันจะผิดพลาดอะไรก็ถือว่าผมไม่เข้าใจก็แล้วกัน ตามปกติธรรมเนียมปฏิบัติที่เราปฏิบัติกันมานี้ กรรมาธิการเสียงข้างมากจะต้องพูดอยู่ข้างบน กรรมาธิการเสียงข้างน้อยต้องลงมาพูดข้างล่าง แต่ผมไม่รู้ว่าท่านชุมพล ศิลปอาชา นี้ท่านทำอะไรของท่านก็ได้ ท่านจะทำอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมปรึกษาท่านประธานว่าอย่างนี้ทำได้หรือไม่ได้ ถ้าไม่ได้เดี๋ยวผมจะขึ้นไปข้างบน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ ประธานอนุญาตก็แล้วกัน เชิญต่อครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรรมาธิการ) : เมื่อกี้หารือแล้วว่าเสียงข้างน้อยจะพูดบนที่นี้ได้หรือไม่ กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่บอกเต็มที่ ความจริงเสียงส่วนน้อยควรมาชี้แจงบนนี้ด้วยซ้ำ เพราะในฐานะกรรมาธิการไม่ควรลงไปนั่งข้างล่าง อันนี้ท่านประสพท่านพูด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลยครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรรมาธิการ) : อันนั้นเป็นเหตุผลประการที่ ๓

เหตุผลประการที่ ๔ มันไม่ก่อให้เกิดความยืดหยุ่น ไปกำหนดไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลกลางเขาต้องกำหนดไว้

๒ เปอร์เซ็นต์แน่ คงไม่ให้เกินกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์แน่นอน เพราะฉะนั้น ความหมายก็คือว่าในภาคปฏิบัติ ในภาคปฏิบัติก็หมายความว่ารัฐบาลกลางต่อไปนี้ เขาจะไม่ช่วยเรื่องอื่นเลย ไม่มีการวางแผน ไม่สนใจเรื่องพัฒนาตำบล ในเรื่องอื่น ๆ เอาเงินไป ๒ ล้านบาท แล้วตีหัวเข้าบ้าน ตีหัวไปแล้วไปเลย ไปตั้งหลักตั้งฐานกันเอาเอง ไปทำมาหากินกันเอาเอง โครงการอุตสาหกรรม ที่จะขยายไปสู่ชนบท โครงการพัฒนาเรื่องถนนเขาก็ไม่ เขาให้เงินคุณไป ๒ ล้านบาทแล้วเงินงบลงทุนของผมเหลือนิดเดียว คุณเอาไปแล้วไปแบ่งเฉลี่ยกัน เป็นเบี้ยหัวแตกกันหมดแล้ว แล้วผมจะทำอย่างไร รัฐบาลกลางจะทำอย่างไร เท่ากับเป็นการปล่อยเกาะไปในทางอ้อมไปเลย เพราะฉะนั้นมันมีผลกระทบ ในระยะยาวนะครับ ถ้าไปเขียนอย่างนี้ แทนที่จะให้เป็นดุลพินิจของรัฐบาลกลาง เป็นผู้กำหนดเอาเอง ผมจึงยืนยันเห็นด้วยกับร่างเดิม

ในประการที่ ๕ ผมเกรงว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วนี้ กลัวจะไปเรื่องที่เอาอย่าง เดี๋ยวกฎหมายเทศบาลออกมาบ้าง กำหนดว่า รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ไปแก้ไขใหม่ ๒ เปอร์เซ็นต์ เรียกร้องใหม่ ๒ เปอร์เซ็นต์เหมือนกับองค์การบริหารส่วนตำบล สุขาภิบาล เอาบ้าง กทม. เอาบ้าง พัทยาเอาบ้าง รวมเบ็ดเสร็จ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณแล้วเราจะทำอย่างไร งบประมาณเงินลงทุนเราจะเอาไปทำ อย่างไร หมดนะครับ เพราะรายได้ปกติเราจะไปเจียดไม่ได้แม้แต่บาทเดียว เราเจียดได้ก็คงต้องไปเจียดงบลงทุนเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นความหมาย ที่เราเขียนลงไป ๆ นี้ มันหมายถึงว่าเราเอาเงินที่จะไปลงทุนพัฒนาเอาเงินก้อน ที่เราจะไปพัฒนาประเทศ เอามาให้แก่ตำบลนะครับ ความหมายมันคืออย่างนั้น

ประการที่ ๖ ความเจริญเติบโตของตำบล การพัฒนาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล มันจะเจริญหรือไม่เจริญไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินที่เรา ไปเขียนไว้ ๒ เปอร์เซ็นต์ มันขึ้นกับนโยบายของรัฐบาลว่ารัฐบาลเอาจริงไหม มีความจริงใจที่จะพัฒนาตำบลหรือเปล่า มีความจริงใจที่ให้เขาปกครอง ท้องถิ่นหรือเปล่า มันอยู่ที่อันนั้น ถ้าจริงใจก็ขยายโครงการต่าง ๆ ไป ขยายอุตสาหกรรมให้ไปตั้งอยู่ในชนบทให้มาก ๆ เพื่อสร้างภาวะการมีงานทำ ให้ประชาชนมีรายได้มากขึ้น จุดประเด็นใหญ่มันอยู่ที่ตรงนั้นมากกว่าที่จะไป ขึ้นอยู่กับตัวเงิน ตัวเงินไม่ได้ทำให้ตำบลพัฒนาขึ้นมา

ประการสุดท้าย ถ้าข้อความอันนี้คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ไปใส่ให้เป็นบทเฉพาะกาล ตัวกระผมนี้ยังจะเห็นด้วยว่า ในระยะเริ่มแรกของการที่จะให้มีการปกครองตนเองในระดับตำบล ขอเขียนไว้ ๒ เปอร์เซ็นต์ ระยะ ๕ ปีข้างหน้าเพื่อให้ได้เติบโต ถ้าทำอย่างนี้ผมยังจะเห็นด้วยเพราะมีจุดจบ แต่ถ้าเขียนไปตายตัวอย่างนี้ไม่ใช่จุดจบ ไม่มีจุดจบ เพราะฉะนั้นนี่คือความเห็นของผม ท่านประธาน

ผมอยากจะฝากข้อสังเกตข้อสุดท้ายว่า ตำบลนั้นเป็นหน่วยงานที่เป็นนามธรรมไม่ใช่รูปธรรม ไม่ใช่รากเหง้าของประเทศจริง ๆ รากเหง้าของประเทศจริง ๆ อยู่ที่หมู่บ้าน เราเพียงแต่ไปอุปโลกน์ว่า ๑๐ หมู่บ้านคือ ๑ ตำบล แต่ตัวกำนันเองนั้นคือยังเป็นผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นพื้นที่ที่จะพัฒนาจริง ๆ อยู่ที่หมู่บ้านไม่ใช่อยู่ที่ตำบล ตำบลเป็นนามธรรมไม่ใช่รูปธรรมเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นพื้นฐานผมอยากฝากข้อสังเกตเรื่องความเข้าใจในเรื่องนี้ไว้ด้วย ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประกิจสงวนคำแปรญัตติไว้ คุณประกิจพูดไหมครับ ผ่านไปคุณพิษณุ

นายพิษณุ พลไวย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิษณุ พลไวย์ ประชาธิปัตย์ พิษณุโลก กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธาน จากที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ชี้แจงเหตุผลไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมมีความเห็นด้วยว่าการออกกฎหมายที่จะไปบังคับกฎหมายอื่นนั้นน่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง เพราะว่าการออกกฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น การที่กำหนดให้แบ่งรายจ่ายงบประมาณประเทศเป็นจำนวน ๒ เปอร์เซ็นต์ไปอุดหนุนแก่สภาตำบลนั้น เป็นสิ่งที่ไปบังคับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายทุก ๆ ปีที่จะต้องกำหนด ๒ เปอร์เซ็นต์ไว้ตลอดไป

อีกประเด็นหนึ่งเหมือนที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงคือเป็นการไม่ยุติธรรมกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งเรายังมีการปกครองท้องถิ่นอีกหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล หรือแม้แต่เทศบาล ซึ่งถ้าเกิดว่าส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ได้มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นแล้วต่อไปรัฐบาลจะทำอย่างไร ในการจะกำหนดเงินอุดหนุน

อีกเรื่องหนึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่อาจจะไม่ซ้ำกับท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ คือการใช้จ่ายงบประมาณจำนวนนี้ ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกหลายท่านอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนว่า เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์นี้จะลงไปสู่สภาตำบลโดยตรงนั้น ผมขอกราบเรียนชี้แจงว่าในวิธีการพระราชบัญญัติงบประมาณการที่รัฐบาลจะจัดเงินอุดหนุนไปนั้น เราต้องมาผ่านสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกับที่เรากำลังพิจารณางบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๓๘ นี้อยู่ เพราะฉะนั้นแล้วการเขียนกฎหมายนี้ลงไปว่า ๒ เปอร์เซ็นต์นั้น ทำให้สภาผู้แทนราษฎรหรือแม้แต่คณะกรรมาธิการซึ่งจะพิจารณางบประมาณแผ่นดินในแต่ละปี ไม่สามารถที่จะไปตัดทอนจำนวนเงินที่จะจัดสรรได้ เพราะว่าได้เขียนในกฎหมายฉบับนี้แล้ว ท่านจะเห็นได้ว่าเป็นการที่ไม่ถูกต้องตามหลักการที่จะมาเขียนไว้ แล้วก็เวลาที่เราได้จัดสรรเงินงบประมาณไปแล้วท่านจะเห็นว่า สมมุติว่าได้เงินตำบลละ ๒ ล้าน จำนวน ๒ ล้านบาทนั้นไม่ได้ลงไปสู่สภาตำบลโดยตรง เพียงแต่ว่าสภาตำบลจะทำอะไรจะต้องเสนอโครงการผ่านอำเภอ ผ่านจังหวัด ส่งมาที่กรม แล้วกรมเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตั้งวงเงินเหมือนกับที่เราได้จัดเงินอุดหนุนทุกวันนี้ ที่ท่านจะเห็นได้ว่าเราจัดสรรเงินอุดหนุนไปให้เทศบาลก็ดี ไปให้กรุงเทพฯ ก็ดี หรือพัทยาก็ดี เราผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าเราจะมีเงินจำนวน ๒ เปอร์เซ็นต์นี้ลงไป การพิจารณาเงินจริง ๆ การใช้จ่ายในวิธีการงบประมาณไม่ได้ไปสู่สภาตำบลอย่างแท้จริง ผมเห็นว่าอันนี้ควรจะเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาลที่จะเป็นผู้กำหนดว่าในแต่ละปีนั้นจะอุดหนุนไปเท่าไร

อีกประเด็นหนึ่ง ในเรื่องเงินอุดหนุนนี้ท่านสมาชิกอาจจะเข้าใจว่า เมื่อได้กำหนดเงินอุดหนุน ๒ เปอร์เซ็นต์ไปแล้ว จะทำให้รายได้ของสภาตำบลที่เรากำหนดไว้ว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อสภาตำบลจะยกให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จะได้รายได้ส่วนนี้เพื่อจะเป็นรายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้วจะยกฐานะให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด กระผมขอกราบเรียนชี้แจงว่าเงินอุดหนุนจำนวนนี้ไม่ถือว่าเป็นรายได้ของสภาตำบล เพราะฉะนั้นแม้จะมีเงินอุดหนุนตรงนี้เข้าไปสภาตำบลที่มีรายได้ไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาท ก็ยังไม่ถึงอยู่ดี เพราะฉะนั้นกรรมาธิการได้เห็นว่าเราควรจะปรับปรุงรายได้อย่างอื่นที่เราได้พิจารณากันมา

เมื่อสักครู่ว่า รายได้อย่างอื่นที่ควรจะเพิ่มขึ้นให้แก่สภาตำบลเพื่อให้สภาตำบลมีรายได้ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาทนั้น มีอะไรควรจะเพิ่มเติมได้บ้าง ซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วก็เพิ่มเติมเหมือนที่ท่านสมาชิกได้พิจารณาไปเมื่อสักครู่ รวมทั้งที่จะได้พิจารณาตอนต่อไปในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล กระผมจึงมีความเห็นเหมือนท่านกรรมาธิการชุมพล ศิลปอาชา ที่ได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ว่า ขอสงวนตามร่างเดิม ขอบคุณครับ

- ๕๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการสุมน

นายสุมน สุรทิณฑ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุมน สุรทิณฑ์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ใคร่ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นและเหตุผลสนับสนุนที่ว่าผมไม่เห็นด้วยกับร่างที่มีการแก้ไขใหม่ โดยขอให้ใช้ร่างเดิมดังต่อไปนี้

ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องเกี่ยวเนื่องกับข้อพิจารณาหลายประการเช่น นโยบายรัฐบาล ฐานะการคลังของประเทศ ภาระผูกพันงบประมาณ สิ่งเหล่านี้หากจะนำเรื่องการจัดสรรเงินอุดหนุนแก่สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล โดยกำหนดไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ จะทำให้รัฐบาลต้องผูกมัดกับเงื่อนไขดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็นแบบอย่างที่ส่วนราชการและท้องถิ่นอื่น ๆ จะขอแก้ไขกฎหมายกำหนดเป็นเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีบ้าง ก็จะเป็นปัญหาในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่เต็มไปด้วยข้อผูกพัน

ประการที่ ๒ งบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลกลางได้จัดอุดหนุนให้แก่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอาจมีความเหมาะสมกับความจำเป็นและเพียงพอที่องค์การจะบริหารงานได้แล้ว แต่ในขณะเดียวกันงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลอาจต้องขยายวงเงินเพิ่มขึ้น เนื่องจากความจำเป็นในหลาย ๆ กรณี หากกำหนดเงื่อนไขให้ต้องจัดอุดหนุนให้ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ดังกล่าว ก็จะต้องเพิ่มเงินอุดหนุนให้สภาตำบลตามสัดส่วนไปด้วย ซึ่งก็อาจไม่สอดคล้องกับความจำเป็นของท้องถิ่น และรัฐบาลก็จะเสียโอกาสในการขยายการลงทุนในโครงการอื่นที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ

ประการสุดท้าย เงินอุดหนุนที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้เป็นเงินงบประมาณที่เสริมให้กับสภาตำบล องค์กรบริหารส่วนตำบล นอกเหนือจากรายได้ที่ท้องถิ่นได้จัดเก็บเอง ไม่ควรที่ท้องถิ่นจะกำหนดให้รัฐบาลต้องจัดงบประมาณเป็นสัดส่วนอัตราตายตัวตามมาตรา ๒๙ ที่กำหนดไว้ รัฐบาลควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณอุดหนุนให้ตามความจำเป็นและตามกำลังเงินงบประมาณแผ่นดิน ผมขออนุญาตสนับสนุนร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการสมชัย

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมชัย ฤชุพันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนความเห็นของกระทรวงการคลัง ในหลักการแล้วเห็นด้วยกับการอุดหนุนสภาตำบล แต่ไม่เห็นด้วยกับการกำหนด ๒ เปอร์เซ็นต์ไว้ในกฎหมาย เพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการแรก การกำหนดไว้เช่นนั้นเป็นการขัดกับหลักการคลัง ตามหลักการคลังรายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บได้จะต้องนำส่งคลัง ส่วนรายจ่ายจะจ่ายออกจากคลังได้จะต้องจัดทำเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีเป็นปี ๆ ไป

ประการที่ ๒ การกำหนดให้รัฐบาลต้องจัดสรรเงินจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ เป็นเงินอุดหนุนสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล มีผลทำให้การจัดทำงบประมาณประจำปีไม่คล่องตัว และไม่อาจสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาลผู้จัดทำงบประมาณในปีนั้น ๆ ได้

ประการที่ ๓ อำนาจในการจัดสรรรายจ่าย ปกติเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร ซึ่งต้องทำการจัดสรรเป็นรายปี การกำหนดสัดส่วนไว้ล่วงหน้าตลอดไปเป็นการไม่เหมาะสม

ประการที่ ๔ การกำหนดเช่นนี้ไม่เคยทำกันมาก่อนในระบบการคลังของไทย และหากกำหนดไว้ในกฎหมายนี้ได้ก็จะมีส่วนราชการประสงค์ที่จะกำหนดสัดส่วนรายจ่ายไว้หลายส่วนราชการ ซึ่งหากกำหนดไว้ในหลาย ๆ กฎหมายก็จะทำให้จำนวนเงินที่จัดสรรตามนโยบายรัฐบาลทำได้ยากมากขึ้น

ประการที่ ๕ เงินงบประมาณที่รัฐบาลเอามาจัดสรรเป็นรายจ่ายนั้นมิใช่เป็นเงินที่เก็บมาจากภาษีอากรเท่านั้น แต่เป็นเงินที่รัฐบาลได้จากการกู้เงินด้วย หากปีใดรัฐบาลมีนโยบายที่จะกู้เงินมาใช้เพื่อการใดโดยเฉพาะ ยอดรวมของงบประมาณรายจ่ายก็จะสูงขึ้นด้วย และในกรณีเช่นนั้นเงินอุดหนุนที่จะต้องจัดสรรให้กับสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะมีมากขึ้นด้วย โดยในปีนั้น ๆ ตำบลอาจไม่มีความจำเป็นต้องจ่าย และต้องใช้จ่ายมากเท่านั้น และโดยเงินอุดหนุนนั้น ส่วนหนึ่งได้มาจากการกู้ ซึ่งเท่ากับว่ารัฐบาลต้องไปกู้เงินมาจ่ายเป็นเงินอุดหนุนโดยที่ท้องถิ่นไม่มีความจำเป็น

ประการที่ ๖ ในหลักสากลการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับท้องถิ่น มักจะกำหนดเป็นความสัมพันธ์ในเชิงสัดส่วนในเรื่องของรายได้ คือเป็นการแบ่งรายได้ ไม่กำหนดเป็นสัดส่วนของรายจ่าย เพราะว่ากำหนดเป็นสัดส่วนของรายจ่ายนั้น เท่ากับเป็นการไปกำหนดอำนาจซึ่งเป็นของอีกรัฐบาลหนึ่ง จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการพอหรือยังครับ คุณสุกัญญา ไม่นะครับ คุณไพฑูรย์ ท่านชูวงศ์ หมดนะครับ เอาคุณมานะเชิญครับ

นายมานะ คูสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ส.ส. พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครพนม ฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งขอแปรญัตติให้ทางรัฐบาลจัดงบประมาณไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี จัดสรรให้สภาตำบลนั้น ผมขอกราบเรียนว่า นโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลที่แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะพูดถึงการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ไม่ว่ารูปแบบใด ไม่ว่าเทศบาล สุขาภิบาล หรือสภาตำบล เพราะมีกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นโดยรัฐบาลนี้ได้เสนอเข้าสู่สภา ก็เขียนลอย ๆ ไว้ว่า เป็นงบอุดหนุน จะเห็นว่าระเบียบการใช้งบประมาณของเรานั้น อยู่ที่ผู้ที่มีอำนาจในด้านการบริหารมากกว่าที่จะให้ความเป็นธรรมกับประชาชน ผมขอกราบเรียนว่าอย่างสภาตำบลที่มีรายได้ไม่ถึง ๑ บาท มีอยู่ ๒๒ ตำบลในประเทศไทย ถามว่าจะเอางบประมาณที่ไหนไปรับส่วนแบ่งตรงนี้ ผมขอกราบเรียนถามท่านสมาชิกทุกท่านว่า ตรงนี้จะเอาอะไรไปแบ่งเขา ๒๒ ตำบลนี้ ไม่มีรายได้เลย และมีรายได้ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท อยู่มี ๓๗๓ ตำบล ถ้ามีรายได้ไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีถึง ๑,๗๐๐ กว่าตำบล ตรงนี้ละครับ ตำบลเหล่านี้คือตำบลที่ยากจนของประเทศไทย ไม่ใช่ตำบลที่ร่ำรวย งบประมาณเราตั้งไปเป็นงบพัฒนาจังหวัด ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในสมัยท่านรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์ศิกฤทธิ์ ปราโมช เคยตั้งงบ กสช. มาท่านนายกฯ เกรียงศักดิ์ ตั้งงบพัฒนาจังหวัดโดยที่ไปให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดูแลงบประมาณตรงนี้ ในรัฐบาลต่อ ๆ มาก็มีการตั้งออกไปในปี ๒๕๓๘ รู้สึกจะตั้งไว้ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำไมทำได้ และทำไมถึงจะไม่ให้เงินตรงนี้ลงไป ท่านมั่นใจขนาดไหนว่าการที่จะจัดสรรเม็ดเงินลงสู่สภาตำบลนั้น จะได้รับความเป็นธรรมทุกตำบล เพราะฉะนั้นทางผมถึงได้ขอให้รัฐบาลได้แสดงความจริงใจ

ด้วยการจัดสรรงบประมาณให้ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ โดยการขอแปรญัตติมาตรา ๒๙ นี้ ตรงนี้ละครับ จะชี้ประเด็นให้เห็นกรรมาธิการเสียงส่วนมากก็เห็นด้วย เพราะว่ากรรมาธิการส่วนใหญ่นั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และท่านจะสังเกตดูว่ามาจากต่างจังหวัดแทบทั้งนั้น ตรงนี้ละครับ คือสิ่งที่อยากจะให้เกิดทุกวันนี้ ทุกคนพูดว่า กองทัพเดินด้วยท้องทหารให้ไปรบ ให้แต่ปืนไม่ให้ลูกกระสุนแล้วเอาปากเปาเหมือนในหนังเปี๊ยว ๆ นั่นละครับ ข้าศึกจะตาย ทุกคนบอกจะต้องรบกับความยากจน เพราะความยากจนคือศัตรูของประเทศ คือศัตรูของชาติ แต่ท่านไม่ให้อะไรเขาไปเลย ท่านบอกท่านจะกระจายอำนาจโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เงินอุดหนุนไม่ยอม บอกว่าจะให้เท่าไร ตรงนี้ต่างหาก มีการชี้แจงในกรรมาธิการบอกว่า มีคณะทำงานที่จะจัดสรรเงินงบประมาณต่าง ๆ ลงไปสู่การจัดสรรเงินภาษีก็ดี เงินภาษีแวต (VAT) ก็ดี แต่ผมไม่มั่นใจว่า คณะกรรมการคณะนั้นจะทำงานเสร็จเมื่อไร แต่ตรงนี้จะเห็นว่าเสร็จก่อน ถ้าท่านจะให้อำนาจเขาไปทุกคนเขารู้ว่าจะต้องให้ทั้งอำนาจการบริหาร การเงิน การคลัง ทุกคนอยากจะให้กำนันผู้ใหญ่บ้านได้ดูแลตัวเองได้ ทุกคนเป็น ส.ส. ออกไปพื้นที่บอก ท่านกำนันท่านผู้ใหญ่บ้านมีอะไรบอกมา คนที่เป็นรัฐมนตรีก็ไปรับปากเขา บอกถ้าท่านมีปัญหาอะไร ผมจะจัดสรรงบประมาณมาให้ เวลาหาเสียงก็ไปพูดอย่างนั้น ท่านไม่ต้องไปรับปากเขาต่อไปถ้าเขาได้เม็ดเงินตรงนี้ลงไปไม่ต้องไปรับปาก ไม่ต้องวิ่งมาหา ส.ส. แล้ว ถนนจะขาดแล้ว สะพานจะขาดแล้ว เขารู้ความหมายของเขาดี----------

เพราะงบประมาณก่อน ๆ นั้น ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกว่า ท่านคงเคยจำเรื่องตุ่มแดงได้ บางหมู่บ้านมีอ่างเก็บน้ำรอบหมู่บ้าน จนเป็นเกาะ แต่ต้องไปปั้นตุ่ม เพราะเป็นนโยบายของกระทรวงมหาดไทย อันนี้แหละครับคือสิ่งที่สภาตำบลชอกช้ำมานาน ท่างบประมาณขึ้นมา งบ กสช. ทำขึ้นมานายอำเภอไม่เอาด้วยก็ถอยกลับไปที่เดิม ต้องตามนายอำเภอ เพราะฉะนั้นเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ที่ท่านจะจัดสรรลงไปนี้นั้น ผมขอกราบเรียนว่าไม่กระทบกระเทือนกับส่วนราชการอื่นหรอกครับ เพราะงบประมาณที่ไปสู่สภาตำบลในรูปแบบอื่นโดยส่วนราชการ โดยกรมการปกครองก็ดี โดยส่วนอื่นก็ดี มีมากกว่าเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีในแต่ละปี ผมขอกราบเรียนท่านลองไปเปิดดู เงินส่วนต่าง ๆ ที่ไปสู่สภาตำบลนั้นมีมากกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ผมเชื่อว่ารัฐบาลใจกว้างที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา และผมเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนในสภาแห่งนี้คงจะเห็นด้วยในการที่จะจัดสรรออกไป ๒ เปอร์เซ็นต์ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมได้รับข่าวที่ไม่น่าจะดีสำหรับประชาชน ๕๗ - ๕๘ ล้านคน ก็คือจะมีการที่จะไม่รับการแปรญัตติของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากในครั้งนี้ ผมเป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรก แต่เท่าที่ได้คุยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นมาหลายสมัย ก็ไม่เคยจะเกิดเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยากฝากกราบเรียนว่าตามปกติแล้วถ้ากรรมาธิการเสียงส่วนมากเอาอย่างไร สภาก็จะเอาอย่างนั้น แต่เที่ยวนี้จะมีการกลับประวัติศาสตร์เกิดขึ้น และกรรมาธิการเสียงส่วนมากก็อยู่ในพรรครัฐบาล ตรงนี้แหละครับคือสิ่งที่ผมคิดมากในเรื่องนี้ ท่านจะเห็นว่างบของเทศบาลงบอุดหนุนทั่วไปจัดสรรอัตราคนละ ๑๒๐ บาท ต่อ ๑ คน เป็นเงิน ๕๐๐ กว่าล้านบาท งบอุดหนุนเฉพาะกิจอีก ๑๕๑ ล้านบาท และก็ยังงบอุดหนุนสุขาภิบาล ๖๖๑ ล้านบาท สุขาภิบาลไหนได้ไม่ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาทก็ปรับให้เป็น ๒๐๐,๐๐๐ บาท นี่คือความใจกว้างของรัฐบาลนี้ ผมยอมรับ ท่านน่าจะใจกว้างต่อไปยอมให้พื้นฐานของประเทศไทยเถอะครับ ท่านเป็นรัฐบาลอยู่บนหอคอยงาช้าง ท่านอยู่บนยอดปิรามิด แต่ถ้าเสาค้ำบัลลังก์ของท่านล้มเมื่อไร ตรงนั้นแหละครับบ้านเมืองเราจะอยู่ไม่ได้ ท่านอย่าดูถูกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าเขาบริหารไม่เป็น เขาบริหารได้ และในร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ได้เขียนอำนาจไว้ชัดเจนในการที่จะควบคุม กำกับ ดูแล โดยนายอำเภอ ปลัดอำเภอ

ผู้ว่าราชการจังหวัด แม้กระทั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นท่านจะมองเห็นว่าการที่จะเอาเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ไปให้ประชาชน ๕๐ กว่าล้านคนนั้น จะเป็นการไม่เหมาะสมในการจัดทำงบประมาณ รัฐบาลไหนก็แล้วแต่ที่มาเป็นรัฐบาลต่อจากรัฐบาลนี้ไป ผมเชื่อมั่นว่าจะต้องบริหารตรงนี้ได้ บริหารงบประมาณอันนี้ได้ ดูแลอันนี้ได้ คนที่มานั่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะตรวจสอบ ถ้าท่านตรวจสอบเรื่องนี้ไม่ได้ท่านก็ทำอะไรไม่ได้ และเป็นรัฐมนตรีไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่าขอให้ท่านเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงส่วนมากที่ขอแปรญัตติ ๒ เปอร์เซ็นต์แค่นั้น เรื่องบ้านเมืองผมจะไม่กล่าวว่าเป็นการทดลอง แต่ผมขอกล่าวว่าเป็นการให้ประชาชน ผมก็อยากจะดูเหมือนกันว่าวันนี้ใครจะไม่ยกมือเอาเงินนี้กลับไปให้ประชาชน ขอบคุณครับ

- ๕๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกร เชิญครับ สงวนความเห็นไว้ ขอให้ผู้สงวนพูดก่อน คนอื่นอย่าเพิ่งยกมือ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้กระผมดีใจเป็นที่สุดที่ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล ซึ่งผมเองและพรรคชาติไทยได้นำเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ได้มีความก้าวหน้าอย่างน้อยก็ในขั้นที่ ๑ แล้วผ่านวาระที่ ๑ และในขณะนี้เรากำลังจะผ่านวาระที่ ๒ มา ท่านประธานครับหลักการของกฎหมายหรือร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลที่ผมเสนอและก็ทางรัฐบาลได้เสนอมาด้วยนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระจายอำนาจ กระจายโอกาส และกระจายงบประมาณให้กับพี่น้องประชาชนอย่างทั่วถึง ความจริงเรื่องร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนี้ไม่ใช่เป็นของใหม่ แต่วนเวียนอยู่ในยุทธจักรของกระทรวงมหาดไทยเป็นเวลากว่า ๓๘ ปีแล้ว เริ่มจากปี ๒๔๙๙ โน่น ตั้งแต่สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีโน้ตเล็ก ๆ หลังจากที่ท่านได้กลับจากเมืองนอกมาได้เขียนว่า ได้เขียนถึงท่านปลัดกระทรวงมหาดไทยว่าใต้เท้าที่เคารพ ผมไปดูงานที่เมืองนอกมาเห็นประเทศต่าง ๆ เขามีสภาตำบลกัน ประเทศเราจะมีบ้างไม่ได้หรือ นั่นคือเกิดขึ้นเมื่อปี ๒๔๙๙ ผู้คนในสมัยนั้นยังนึกถึงเรื่องของสภาตำบล ยังนึกถึงเรื่องสภาตำบลเป็นองค์กรของการปกครอง ซึ่งสมควรที่จะต้องมีการพัฒนารูปแบบ พัฒนางบประมาณ พัฒนาโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนให้เกิดขึ้นในสมัยนี้ รู้สึกเป็นเรื่องน่าแปลกใจเหลือเกินเมื่อเราพูดถึงเรื่องของการจัดสร้างรถไฟฟ้ามุดดิน บนฟ้า ใต้ดิน หรือจะเหาะไปทางไหนก็ตามด้วยงบประมาณหลายแสนล้าน รู้สึกเป็นเรื่องธรรมดา แต่วันนี้เราพูดกันว่าเราจะให้เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์กับสภาตำบลบ้านนอกและในชนบท เพื่อต้องการให้มีความเจริญ มีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว กลับมีผู้คัดค้านกันอย่างทั่วถึง ไม่เคยมีหรอกครับที่ท่านประธานจะมาเที่ยวชี้ให้ผู้สงวนคำแปรญัตติพูดเรียงรายตัว เพราะรู้อยู่ว่ากลุ่มนี้คือกลุ่มคัดค้าน ไม่เคยมีหรอกครับหรือได้ใบสั่งมาไม่ทราบ ท่านประธานที่เคารพครับ สภาตำบลได้มีการพัฒนารูปแบบขึ้นมาหลังจากปี ๒๔๙๙ เพียง ๒ ปี ก็ยุติลงไป มาจนกระทั่งปี ๒๕๐๙ ก็ได้มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยได้พูดถึงสภาตำบลมาอีกครั้งหนึ่ง

แต่ก็ยังไม่เป็นโล้เป็นพาย มาจนสมัย จอมพล ถนอม กิตติขจร เมื่อปี ๒๕๑๕ เป็นประกาศคณะปฏิวัติที่ ๓๒๖ ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ซึ่งได้สร้างรูปแบบของสภาตำบลเป็นอย่างที่เราเห็นอยู่ในทุกวันนี้ คือมีที่ปรึกษาสภาตำบลแต่งตั้งจากปลัดอำเภอ มีเลขานุการสภาตำบล แต่งตั้งจากครูประชาบาล และจากคณะกรรมการสภาตำบล ก็ส่วนหนึ่งมาโดยตำแหน่ง คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และส่วนหนึ่งโดยการเลือกตั้ง คือผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านประธานที่เคารพ จากปี ๒๕๑๕ จนกระทั่งมาถึง พรรคกิจสังคมได้เป็นรัฐบาลโดยท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้จัดงบประมาณให้กับสภาตำบลขึ้นเป็นครั้งแรก ของประเทศไทย เรียกกันว่างบประมาณเงินผัน ท่านคงจะเห็นว่า จากวันนี้ถึงวันนี้ เราได้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นมาโดยลำดับในการพัฒนา ตำบลของเรา เราเห็นถนนที่เรียกว่าถนนคึกฤทธิ์ เราเห็นสะพานคึกฤทธิ์ เราเห็นอะไรต่าง ๆ มากมาย ซึ่งผมเชื่อว่าถ้าวันนั้นไม่มีงบประมาณ เงินผันของคึกฤทธิ์แล้ววันนี้คงจะไม่มีรากฐานของสภาตำบล ความเจริญ ในระดับช้างล่างของสภาตำบลคงจะไม่เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ เป็นที่น่าเสียดายมีเพื่อนกรรมาธิการบางท่านบอกว่า เงินไม่ใช่สิ่งสำคัญ ที่สร้างความเจริญให้กับสภาตำบล ผมไม่รู้ว่าเอาอะไรมาพูด ท่านประธาน ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกได้กรุณาอภิปรายเพื่อคัดค้านเรื่องของการจัด งบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์นี้ พอจะแยกได้และจำแนกได้หลายประการ ด้วยกัน พูดถึงเรื่องการไม่เคยทำมาก่อน ในเรื่องของการระบุจำนวน เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็ไม่เคยทำมาก่อนแล้วจะทำวันนี้จะเกิดอะไรขึ้น ในเมื่อทุกวันนี้เราก็ให้งบประมาณเงินอุดหนุนให้กับสภาตำบลตามสมควร อยู่แล้ว อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ - ๒๕๑๙ สมัย ท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ท่านได้วางรากฐานไว้ ในปัจจุบัน กระทรวงมหาดไทยก็ได้มองเห็นสภาตำบลเป็นองค์กรเล็กที่สุดของ การปกครองในส่วนภูมิภาค ซึ่งก็เป็นองค์กรเป็นหน่วยงานการปกครอง พื้นฐานของการปกครองส่วนภูมิภาค ท่านก็ได้กรุณาจัดงบประมาณ ที่เรียกว่า งบพัฒนาจังหวัด บ้าง งบ กสช. บ้าง ก็จัดกันไปอยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าไม่เคยมี เพียงแต่ว่าเราไม่เคยเห็นเป็นรูปธรรม ที่เราไม่เห็นเป็นรูปธรรม เพราะอะไร ----------

เพราะเมื่อก่อนนี้ตำบลเป็นหน่วยงานการปกครองซึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายปกครองท้องที่ นั่นก็คือเป็นหน่วยงานของการปกครองส่วนภูมิภาค แน่นอนสิ่งเหล่านั้นสภาตำบลไม่มีสิทธิที่จะมาคิดมาฝัน โครงการพัฒนาตำบลของตัวเองได้เป็นรูปธรรม ทุกอย่างยังต้องขึ้นตรงกับกระทรวงมหาดไทย เพื่อนสมาชิกได้พูดเมื่อสักครู่นี้ว่าแม้จะมีน้ำล้อมรอบไปหมดก็ยังมีโครงการตุ่มแดงไปลง หรือจะเห็นว่าหลายโครงการด้วยกันประชาชนไม่มีแหล่งน้ำ ไม่รู้จะเอาแหล่งน้ำมาจากไหน ต้นน้ำก็ไม่มี ละไรก็ไม่มี แต่กระทรวงมหาดไทยบอกต้องขุดคลอง ก็ต้องขุดคลอง ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่าจะเอาน้ำที่ไหนมาทั้งก็ต้องทำ ในขณะที่ถนนหนทางไม่มี ในขณะที่ไฟฟ้าไม่มีจะใช้ ในขณะที่ประชาชนต้องการเงินงบประมาณเพื่อจะมาสร้างเสริมอาชีพในครัวเรือนก็ไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะกระทรวงมหาดไทยกำหนดว่าปีนี้ต้องเป็นปีของการรณรงค์ในเรื่องของการสร้างแหล่งน้ำอย่างนี้เป็นต้น ท่านประธาน เราให้โอกาสสภาตำบลมากมายในกฎหมายฉบับนี้ ตามมาตรา ๒๓ ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ให้กับสภาตำบลมากมาย ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๒๓ (๑) การจัดทำแผนพัฒนาตำบล ท่านประธาน นับเป็นนิมิตหมายอันดีที่ในวันนี้สภาตำบลได้เริ่มเห็นแสงสว่าง ในช่วงที่ผ่านมานั้นสภาตำบลมิได้เป็นนิติบุคคล โครงการใด ๆ ก็ตามต้องผ่านทางอำเภอ อำเภอส่วนใหญ่เป็นอำเภอที่ดี แต่ต้องยอมรับว่ามีหลายอำเภอที่มีการเบี่ยงบังงบประมาณต่าง ๆ เหล่านี้ตามสมควร กว่าจะไปถึงสภาตำบลนั้น บางครั้งผมยังเคยเห็นว่างบประมาณ ส.ส. หลายโครงการด้วยกัน แทบจะเรียกได้ว่าเซ็นอนุมัติกันบนโต๊ะก็มี โดยที่ไม่ไปถึงพี่น้องประชาชนจริง ๆ แล้วก็ปรากฏว่าพี่น้องประชาชนตามบ้านนอกไม่รู้หรอก กล่าวหาผู้ใหญ่บ้าน กล่าวหากำนันหาว่าผู้ใหญ่บ้าน กำนันโกงกินเงินงบประมาณส่วนนี้ ส.ส. บอกว่าได้มา ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วไม่เห็นมีอะไรมาลงเลย อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งมันไม่ถูกต้อง ที่ผ่านมานั้นสภาตำบลไม่เคยเป็นกรรมการตรวจรับตรวจจ้าง ไม่เคยมีการคิดโครงการของตัวเอง ทุกอย่างต้องผ่านอำเภอทั้งหมด อำเภอต้องรับในการจัดสรรงบประมาณ อำเภอต้องรับที่จะจัดหาผู้รับเหมา อำเภอต้องเป็นกรรมการตรวจรับตรวจจ้างทั้งหมด โดยไม่เคยเห็นกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เลยว่าเขาควรจะมีสิทธิ

ที่จะเป็นกรรมการตรวจรับตรวจจ้าง วันนี้จะเป็นการพลิกโฉมการปกครองในส่วนภูมิภาคอย่างแท้จริง เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองที่ให้อำนาจกับสภาตำบลที่จะดูแลงบประมาณเหล่านี้เอง ดังนั้นผมจึงเห็นว่าการที่เราจะจัดงบประมาณซึ่งผมได้แปรญัตติขอเพิ่มเป็น ๔ เปอร์เซ็นต์ด้วยซ้ำไป ผมไม่ได้ขอเป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน ทั้งนี้ก็เพราะว่าปัจจุบันนี้เมื่อเราให้เขาเป็นนิติบุคคล เขามีองค์กรที่เขาจะคิดรูปแบบการพัฒนาตำบลของเขาเอง เขาสามารถที่จะสร้างแผนพัฒนาตำบลของเขาเอง ทำไมไม่ตั้งเงินงบประมาณให้เขาเป็นก้อนเป็นก้ำ ให้เขารู้ล่วงหน้าว่าในปีนี้เขาจะได้เท่าไร เหมือนกับในปีนี้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เขารู้ว่าในกรมของตัวเองได้มากี่พันล้าน ในกรมของตัวเองได้มากี่หมื่นล้าน กระทรวงของตัวเองได้มากี่หมื่นล้าน ทุกคนรู้ ทุกคนก็จะได้มองกันว่าในปีนี้เราจะได้ตั้งแผนพัฒนาอย่างไรกันบ้าง ในขณะที่ผ่านมาทำไมจะต้องไปผูกติดอยู่กับข้าราชการประจำ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการจากสำนักงบประมาณ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการจากกระทรวงการคลังหรือแม้แต่จากกระทรวงมหาดไทย ซึ่งพยายามที่จะผูกติดอำนาจหน้าที่ตัวนี้ให้ยังอยู่กับกระทรวงมหาดไทยมาโดยตลอด ทำไม อะไรต่าง ๆ ก็จะไม่ให้เขา ให้เขาเป็นนิติบุคคล ให้เขาสร้างแผนพัฒนาตำบลแต่ไม่ให้เงินเขา แล้วมันจะไปทำได้อย่างไรท่านประธาน เรายังมีหน้าที่อื่น ๆ ที่มอบให้กับเขาอีกมากมาย ใน (๒) ให้จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งในข้อนี้ก็ได้เขียนระบุไว้ชัดเจน ถึงแม้นายคำเกิดจะไม่เห็นด้วย แต่ถ้าหากว่าสภาตำบลยืนยันด้วยเสียง ๒ ใน ๓ แล้ว ก็สามารถที่จะยืนยันงบประมาณรายจ่ายที่ตัวเองได้จัดทำขึ้นมาได้ นั่นก็คือให้อำนาจหน้าที่เขาตามสมควร (๓) การอนุมัติโครงการหรืองานเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล (๔) ให้อำนาจสภาตำบลในการเสนอส่วนราชการให้ดำเนินการหรือจัดทำโครงการในการพัฒนาตำบล (๕) ให้ทำหรือจัดให้มีกิจการตามบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓ ซึ่งในมาตรา ๒๓ นี้ก็ได้เขียนไว้อย่างเหลือหลายมากมายถึง ๑๐ ข้อด้วยกัน (๑) จัดให้มีการอุปโภคบริโภคและการเกษตร (๒) จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ----------

(๓) รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (๔) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ (๕) จัดให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (๖) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร ท่านประธานที่เคารพ จะเห็นได้ชัดเจนว่าแม้แต่อาชีพของราษฎร สภาตำบลก็มีหน้าที่ในการส่งเสริมด้วย เช่นเดียวกัน ผมอยากจะถามว่าในทุกวันนี้ เราพยายามที่จะส่งเสริมในกรุงเทพมหานครกันจนเกินไปหรือไม่ เราพยายามแก้ไขปัญหาจราจรด้วยงบประมาณมากมายมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นการสร้างทางด่วน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างโทล เวย์ (Toll way) ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรถไฟบนฟ้า รถไฟมุดดิน เราลงทุนกันกี่แสน กี่ล้าน เราลงทุนกันกี่แสนล้านแล้วสามารถแก้ปัญหาจราจรได้หรือไม่ เราหลงประเด็นกันหรือเปล่าในการสร้างความเจริญแบบรวมศูนย์อยู่ที่กรุงเทพมหานคร เราพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เกิดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้คนหลั่งไหลจากต่างจังหวัดเข้ามาสู่กรุงเทพมหานครอย่างไม่หยุดยั้ง วันนั้นเรามีกันเพียง ๓ ล้านคน อีกวันหนึ่งเรามี ๕ ล้านคน อีกไม่กี่ปีเรามีกันเกือบ ๑๐ ล้านคน ซึ่งผมเชื่อว่าในปัจจุบันนี้ ถ้าสำรวจสำมะโนประชากรกันจริง ๆ คนที่อยู่ทั้งชั่วคราวและไม่ชั่วคราว ผมว่าไม่ต่ำกว่า ๑๒ ล้านคน ในกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ยิ่งท่านแก้ไขปัญหากรุงเทพมหานครเท่าไร ยิ่งทุ่มเทเงินทองกันกี่แสนล้านมาสู่กรุงเทพมหานครเท่าไร ผู้คนก็จะแห่โหมกันมาสู่กรุงเทพมหานครมากเท่านั้น วันหนึ่ง ๖๐ ล้านคน ของประเทศไทย จะมากระจุกกันอยู่ในกรุงเทพมหานคร นั่นคือการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลของเราซึ่งไม่กล้าตัดสินใจ ยังคงเป็นไปตามสิ่งที่ข้าราชการประจำเขาเสนอมาโดยตลอด นั่นก็คือการจัดงบประมาณแบบที่เขาต้องการจะให้จัด ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่มาจากผู้แทนราษฎร เป็นรัฐบาลที่มาจากประชาชน เป็นรัฐบาลที่มาจากตาสี ตาสาเลือกตั้งท่านเข้ามา วันหนึ่งเมื่อเราพูดกันถึงเรื่องงบประมาณรถไฟฟ้า งบประมาณที่จะสร้างสาธารณูปโภคให้กับคนกรุงเทพมหานครเพื่อสร้างความเจริญให้กับคนเมืองหลวงและชาวต่างจังหวัดที่จะต้องแห่โหมเข้ามาสู่เมืองหลวง เราพูดกันได้หน้าตาเฉย เราพูดกันเป็นแสนล้านอย่างหน้าตาเฉย วันนี้ขอเพียง ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ให้กับสภาตำบลทั่วประเทศ ปัญหาแต่ละคนก็มีหลักการแต่ละคนก็มีอะไรต่ออิอะไรที่จะมาแถลงต่อท่านให้เข้าใจทั้งสิ้น ท่านประธานครับ หากรัฐบาลนี้

เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนจริง เป็นรัฐบาลที่มาจากตาสี ตาสา ประชาชนตามบ้านนอกเลือกท่านเข้ามาจริง หรือแม้แต่ผู้แทนราษฎรในปีกฝ่ายรัฐบาล ถ้าหากท่านมาจากเสียงของประชาชนจริง ทำไมละครับ เงินแค่ ๒ ล้านบาท ที่จะให้กับสภาตำบล มันหนักหนาสากรรจ์ตรงไหนท่านประธาน มันหนักหนาตรงไหน ๒ ล้านบาท หรือ ๒ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒ ล้านบาท เป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกัน เงิน ๒ ล้านบาท ที่จะให้กับสภาตำบล รถเก๋งของท่านรัฐมนตรีบางคนที่นั่งยัง ๔ ล้านกว่าบาทเลย นี่จะให้กับคนตั้ง ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน ที่อยู่ในสภาตำบลที่อยู่ใน ๑ ตำบล จะไปยุ่งยากอะไรกันนักหนาท่านประธาน ทำไมเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒ ล้านบาท ต่อ ๑ สภาตำบล ที่จะให้กับสภาตำบล ๑ ตำบล มันมากมายนักหนาหรือครับ ทำไมละครับสิ่งที่ข้าราชการประจำเขาบอกไม่เคยทำมาอย่างนี้ จะเหนือกว่าสิ่งที่นโยบายของรัฐบาลที่ไม่ว่าที่ไหน ท่านนายกฯ ชวน ที่มาจากลูกแม่ถ้วนที่อยู่จังหวัดตรัง มาจากลูกครูประชาบาลคนหนึ่ง ท่านพูดเสมอว่าท่านเห็นแก่ชนบท ท่านพูดเสมอว่าท่านต้องการกระจายอำนาจ ไว ๆ นี้เองเมื่อประมาณ ๒ สัปดาห์มานี้ ในการสัมมนาหรือในการประชุมทางวิชาการเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน ผมยังจำคำพูดและผมชื่นชมในคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีเสมอ ท่านพูดว่าการที่จะให้ประชาชนได้มีโอกาสเท่าเทียมกันนั้น ต้องมีหลัก ๓ ประการด้วยกัน คือ ๑. มีการกระจายอำนาจ ๒. มีการกระจายงบประมาณ ๓. มีการกระจายโอกาส ท่านประธานครับ คำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีเชื่อถือได้ไหม ถ้าหากฝ่ายรัฐบาลช่วยกันยกมือไม่ให้ ๒ เปอร์เซ็นต์นี้ผ่านในวันนี้

(นายวินัย เสนเนียม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนประท้วง เชิญคุณวินัย

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ นั่งฟังสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายการประชุมพระราชบัญญัติสภาตำบล เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

๑ ใบ ๓

สผ. ๑๙/๒๕๓๗ (ส. ๒)　　อุทัยวรรณ์ ๕๖/๓

กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ นั่งฟังสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายการประชุมพระราชบัญญัติสภาตำบล เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

๕๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นคงไม่ใช่ประท้วงแล้วครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ที่สมาชิกอภิปรายพูดไปถึงท่านนายกฯ พูดไปถึงแม่ท่านนายกฯ กระผมว่ามันไม่เกี่ยวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่หลังไม่ต้องพูดถึง

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : เป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎรครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวีระกร

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : คงจะไม่ตอบโต้ท่านวินัย เสนเนียม ละครับ เพราะความจริงผมชมเชยท่านนายกฯ มาโดยตลอด และเมื่อสักครู่ผมก็อภิปรายชมเชยท่านผมไม่ได้ต่อว่าท่านเลย ผมถือว่าท่านเป็น ส.ส. ที่มาจากประชาชนจริง ๆ ผมพูดอย่างนี้ และผมคิดว่าการที่ท่านได้ไปพูดทุกแห่งทุกที่นั้นเป็นสิ่งที่ผมชื่นชม ผมยังไม่ทราบว่าคุณจะมาคัดค้านผมว่าท่านนายกฯ ไม่น่าชื่นชมตรงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลยครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมชื่นชมต่อคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอด แม้กระทั่งเมื่อวันก่อนนี้ การที่ท่านได้จัดงบประมาณแผ่นดิน ปี ๒๕๓๘ เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ท่านก็เน้นในเรื่องของการกระจายโอกาส กระจายอำนาจ และการกระจายงบประมาณให้กับพี่น้องประชาชนอย่างทั่วถึงทั่วทั้งประเทศ โดยไม่แบ่งภาค โดยไม่แบ่งเชื้อชนชาติ ศาสนาใด ๆ ทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากประชาชนด้วยกันให้ความชื่นชมท่านเป็นที่สุดครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในวันนี้ที่ผมได้เสนอแปรญัตติเพื่อขอให้ตั้งงบประมาณ ๔ เปอร์เซ็นต์ ให้กับสภาตำบล ซึ่งตามที่ผมได้ร่างไว้นั้นได้เขียนไว้ว่า

มาตรา ๒๙ ทุกปีงบประมาณให้รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละสี่ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเป็นเงินอุดหนุน

โดยแบ่งให้แก่สภาตำบลจำนวนหนึ่งและอีกจำนวนหนึ่งแบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๒๙ ทวิ

การแบ่งเงินอุดหนุนให้แก่สภาตำบลแต่ละสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย โดยให้ถือเอาพื้นที่ จำนวนประชากรและรายได้ของสภาตำบล ซึ่งไม่รวมเงินอุดหนุนในแต่ละตำบลเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ นั่นแปลว่าสิ่งที่ผมมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อนสมาชิกกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ในกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนี้ก็คือ กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ต้องการที่จะให้มีเงินงบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในขณะที่ผมเองนั้นมีข้อโต้แย้งว่า จริง ๆ แล้ว ๒ เปอร์เซ็นต์ น่าจะน้อยเกินไป อันที่จริงแล้วสิ่งนี้ควรจะเป็น ๔ เปอร์เซ็นต์ โดยสิ่งที่ผมกำลังจะพูดนั้นก็หมายความว่าในช่วงแรกของการที่จะตั้งสภาตำบลนั้น สภาตำบลไม่มีอะไรเลยครับท่านประธาน แม้แต่ที่ทำการบางแห่ง บางตำบลก็ยังไม่มี ท่านประธานทราบไหมครับว่าได้มีการวิจัย ซึ่งกระผมใคร่ขอจะกราบเรียนถึงการวิจัยซึ่งได้วิจัยเรื่องของสภาตำบลในรูปแบบของปัจจุบันนี้ ซึ่งได้มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ ขออนุญาตนำการวิจัยของคุณจรวยพร สุวรรณพันธุ์ ซึ่งได้พิมพ์ไว้ในรัฐสภาสาร เดือนมีนาคม ปี ๒๕๓๖ ซึ่งได้เขียนถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาตำบลตามรูปแบบ ๓๒๖/๒๕๑๕ ซึ่งมีอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ เรียงตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ด้านกรรมการสภาตำบล ในข้อที่ ๑ นี้เขียนไว้ว่ากรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้อยู่ในระดับต่ำ ขาดความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบ ตลอดจนวิชาการด้านต่าง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกรเอาเรื่องเงินดีกว่าครับ หันเข้าเรื่องเงินดีกว่า

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ผมพูดเรื่องเงินทั้งนั้นครับท่านประธาน ผมนึกว่ามีแต่เพื่อนสมาชิกประท้วงผมกำลังจะเข้าเรื่องครับ เพราะว่าผมกำลังจะพูดว่าเงินนี้ควรจะมาแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไรบ้างครับท่านประธาน ผมกำลังจะพูดว่าปัญหาและอุปสรรคที่เรามีกับสภาตำบลในขณะนี้มันมีอะไรกันบ้าง และเงินงบประมาณที่ผมขอไว้ ๔ เปอร์เซ็นต์นี้ จะมาแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไรบ้าง ผมไม่ทราบว่ามันนอกประเด็นตรงไหนครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ได้บอกว่านอกประเด็น หมายความว่าคุณไปพูดถึงกรรมการ ไม่ใช่เรื่องการเงิน ตะกี้นี้ ข้อ ๑

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ข้อ ๑ กรรมการสภาตำบล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็นั่นสิ ผมให้พูดที่เกี่ยวกับการเงิน ข้อที่เกี่ยวกับเงินที่เป็นอุปสรรค ต่อไปเลยครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : เนื่องจากกรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ระดับต่ำ เอาละครับ ผมก็คงจะพูดเพียงแค่นี้ว่า เนื่องจากในปัจจุบันท่านประธานคงทราบดีว่าในบ้านนอกเรานั้น ผู้ที่ทนอยู่ในตำบลบ้านนอกห่างไกลชนบทนั้น ปัจจุบันนี้ก็คือคนแก่ ปัจจุบันนี้ก็คือคนผู้หญิงที่ต้องเลี้ยงลูกอยู่กับบ้าน แรงงานต่าง ๆ ผู้มีความรู้ต่าง ๆ นั้นก็ได้โบยบินหนีจากตำบล หนีจากหมู่บ้านพื้นฐานกันไปหมดแล้ว หนีไปไหน ก็หนีเข้าไปเมืองใหญ่ ไปกรุงเทพมหานครเพื่อไปหาเงินหาทองส่งให้กับครอบครัว ----------

ทั้งนี้เพราะว่าไม่สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยอาชีพทางการเกษตรที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้เสนอคงจะแก้ปัญหาในข้อที่ ๑ นี้ได้ คือการจัดตั้งงบประมาณให้มีมากเพียงพอ ทั้งนี้ทั้งนั้นที่เราจะสามารถจ้างบุคลากรที่จะช่วยกันพัฒนาตำบลได้ ในมาตรา ๓๓ ก็ได้พูดถึงเรื่องเงินค่าตอบแทนที่เราจะให้กับสมาชิกสภาตำบล ที่เราจะให้กับเลขานุการของสภาตำบล เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๓ นี้ถ้าเราตั้งงบประมาณจ้างคนที่มีความรู้ความสามารถมากเพียงพอ เขาก็น่าจะอยู่และสามารถแก้ไขปัญหาในข้อที่ ๑ นี้ได้

ในปัญหาข้อที่ ๒ ซึ่งเป็นอุปสรรคของสภาตำบลช่วงที่ผ่านมาก็คือ ด้านโครงสร้างสภาตำบลเขียนไว้ชัดเจนว่าเป็นเพราะสภาตำบลไม่ได้เป็นนิติบุคคล สภาตำบลยังผูกติดอยู่กับข้าราชการประจำในส่วนของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งในส่วนนี้ท่านคงทราบดีว่า การร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลในครั้งนี้เราได้แก้ไขสภาตำบลเป็นนิติบุคคลแล้ว จึงได้แก้ไขในส่วนนี้ไป

ในประเด็นที่ ๓ ที่พูดถึงก็คือด้านของงบประมาณ ซึ่งถือเป็นความสำคัญอันดับ ๓ ที่เป็นอุปสรรคของสภาตำบลในขณะนี้ สภาตำบลส่วนใหญ่ยังคงต้องรับเงินอุดหนุนของรัฐบาลอยู่ เพราะแหล่งที่มาของรายได้มีน้อย ที่เขียนไว้ในนี้ประมาณ ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ยังมีรายได้ไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ในขณะนี้ นั่นก็แปลว่าในปัจจุบันนี้ถ้าหากเราไม่มีงบประมาณไปช่วยเหลือในส่วนนี้อุปสรรคและปัญหาที่เกี่ยวกับสภาตำบลในข้อที่ ๓ ก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่มาก เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสนอการจัดตั้งงบประมาณในส่วนนี้ให้ถึง ๔ เปอร์เซ็นต์ เพื่อเป็นการจัดตั้งโครงการงบประมาณต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริมให้กับแผนพัฒนาตำบลที่สภาตำบลได้คิดขึ้นมานั้นเป็นรูปธรรมเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นที่น่าเสียใจดังที่เพื่อนสมาชิกบางท่านได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่าได้ทราบว่าในขณะนี้เสียงทางฟากเพื่อนสมาชิกทางฝ่ายรัฐบาลนั้นไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้ในประเด็น ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณนี้เพื่อไปถึงสภาตำบลนี้ผ่าน ยังคงต้องการที่จะให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลที่ไม่ได้ระบุจำนวนเปอร์เซ็นต์ไว้ เพียงแต่ระบุเงินอุดหนุน ในส่วนหนึ่งก็คงจะไปทัดทานท่านไม่ได้ในฐานะที่เราเป็นเสียงข้างน้อย ในฐานะที่ฝ่ายค้านส่วนใหญ่ถือเสียงข้างน้อยในสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตาม

คงเป็นอุทาหรณ์ให้ท่านพี่น้องประชาชนและเพื่อนสมาชิกได้ทราบว่า ความจริงแล้วน่าจะเป็นไปได้ว่าในเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลนั้นก็คงอยากที่จะให้เห็นเงินเป็นกอบเป็นกำเป็นรูปธรรมให้กับสภาตำบล แต่คงจะติดขัดที่ว่าในปีนี้งบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๓๘ ก็ไม่ได้ระบุไว้ว่าจะต้องจัดงบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ให้ และเมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศไปจะเอาเงินส่วนไหน ความจริงแล้วผมคิดว่าในส่วนของเพื่อนสมาชิกทุกคนถ้าหากว่างบประมาณในส่วนนี้ไม่มีจริง ๆ ผมคิดว่า ส.ส. ทุกคนยินดีที่จะให้ตัดเงินงบประมาณต่าง ๆ ในส่วนที่เราจะแปรญัตติกันได้ ผมคิดว่าทุกคนครับ ทุกคนน่าจะมีจิตใจที่อยากจะให้ส่งเงินจำนวนนี้ไปถึงสภาตำบลได้อย่างแท้จริง

อีกประการหนึ่งเรายังมีงบกลาง เรายังมีงบประมาณอีกหลาย ๆ งบประมาณที่ผมคิดว่าถ้าหากรัฐบาลนี้ได้มีความจริงใจที่จะแก้ไขและที่จะต้องการส่งเสริมการปกครองในส่วนท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคระดับเล็ก ๆ อย่างสภาตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้าแล้วก็คงจะทำได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่ขอกราบเรียนถึงเงิน ๔ เปอร์เซ็นต์ อีกสักนิดหนึ่งก็คือ ในมาตรา ๒๓ ใน (๑๐) ก็ได้พูดถึงการที่จะให้สภาตำบลทำการพาณิชย์ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อสภาตำบลสามารถที่จะทำการพาณิชย์ได้ นั่นย่อมเป็นโอกาสที่ทำอย่างไรละครับ ถ้าหากเรามีงบประมาณตามสมควรอย่างน้อยก็ ๔ ล้านบาท ต่อ ๑ สภาตำบลดังที่ผมขอแปรญัตติเป็น ๔ เปอร์เซ็นต์ สภาตำบลจะสามารถเอาเงิน ๔ ล้านบาท นี้มาลงทุนทางด้านพาณิชย์ได้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมอาชีพของพี่น้องประชาชน ท่านคงทราบดีว่าในขณะนี้เรามีโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้ากันมากมาย เรามีโรงงานที่จะตัดเย็บรองเท้ากันมากมาย เรามีโรงงานที่จะทำตุ๊กตา ทำดอกไม้ประดิษฐ์มากมายครับท่านประธาน แต่ในปัจจุบันนี้โรงงานต่าง ๆ นั้น ยังไม่กล้าที่จะไปตั้งในต่างจังหวัด ไม่มีผู้ใดที่จะรองรับระบบแรงงานนี้ แต่หากสภาตำบลเป็นนิติบุคคลและสามารถทำการพาณิชย์ได้ ท่านประธานลองนึกดูสิครับว่าสภาตำบลนั้นสามารถที่จะรับเอางานเหล่านี้ไปทำได้ รับเอางานเหล่านี้ไปทำเพื่อให้เกิดแรงงานในชนบทเกิดขึ้นอย่างเห็นชัดเจน----------

ไม่ว่าจะเป็นการรับเอาผ้าโหลไปเย็บ หรือรับเอาตุ๊กตาผ้าต่าง ๆ ไปเย็บ หรือจะเอารองเท้าไปเย็บนะครับ สิ่งเหล่านี้สามารถทำได้ หรือแม้แต่เอาดอกไม้ประดิษฐ์ไปทำโดยที่เอางบประมาณส่วนนี้เป็นเงินลงทุนได้ส่วนหนึ่งอย่างน้อยโรงงานต่าง ๆ ย่อมต้องการที่จะเห็นเงินผูกพันหรือว่าเงินมัดจำ หรือว่าเงินที่จะค้ำประกันในโอกาสที่มีความเสียหาย หากสภาตำบลมีเงินงบประมาณจำนวน ๔ ล้านบาทนี้แล้ว โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ผมเชื่อว่าคงจะมีโรงงานมากมายทีเดียวที่มองเห็นว่าสภาตำบลเมื่อเขาสามารถทำการพาณิชย์ได้แล้วแถมไม่ต้องเสียภาษีด้วย ทำไมจะไม่ส่งไปให้เขาเหล่านั้นทำ ผมเองโรงงานหลาย ๆ โรงงานก็ได้พูดถึงเรื่องเหล่านี้ในฐานะที่ได้คุ้นเคยกับโรงงานต่าง ๆ หากสภาตำบลเป็นนิติบุคคลขึ้นแล้วทำการพาณิชย์ได้ตาม (๑๐) ของมาตา ๒๓ ผมเชื่อว่าเราคงจะเห็นนอกเหนือจากที่เราจะเห็นร้านค้าต่าง ๆ ไปผุดเกิดตามสภาต่าง ๆ เนื่องจากไม่ต้องเสียภาษีแล้ว เรายังคงจะเห็นโรงงานต่าง ๆ ส่งผ้า ส่งงานต่าง ๆ ไปให้สภาตำบลต่าง ๆ ได้ทำกัน ท่านประธานลองนึกดูสิครับว่า ถ้าหากเขามีงานมีการทำกันในชนบท ถ้าชนบทมีงานการทำ แม่บ้านไม่ว่าจะมีลูกหรือไม่มีลูกต่าง ๆ ซึ่งต้องการอยู่กับครอบครัวทั้งนั้น ไม่มีใครอยากหนีเข้ากรุงเทพฯ หรอกครับ เขาจะได้มีงานเหล่านี้ทำในบ้านของเขา ไม่มีใครอยากที่จะทิ้งลูก ทิ้งสามี หรือสามีต้องจากลูกจากภรรยาไปทำงานต่างจังหวัดหรอกครับ ถ้าหากเขามีงานเหล่านี้ทำเกิดขึ้นได้ เงิน ๔ ล้านบาทสามารถที่จะช่วยสร้างงานในชนบทอย่างเห็นได้ชัด

ท่านประธานครับ ผมคงมีเรื่องอื่น ๆ อีกมากมายที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานแต่เนื่องจากว่าคงจะจำกัดเวลาเพียงเท่านี้ เพื่อเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกต่าง ๆ ได้พูดด้วย แต่ว่าได้เห็นท่านกรรมาธิการหลายท่านที่พยายามพูดเหลือเกินว่า ๒ เปอร์เซ็นต์นี้เราไม่น่าจะให้ เราไม่เคยทำมาก่อน รัฐไม่ใช่แบ่งแยกเราไม่ใช่รัฐแบ่งแยก ทำไมเราจะต้องไปให้เงินไปในส่วนนั้น ความจริงเรื่องรัฐแบ่งแยกไม่น่าพูดถึงเลยครับ การปกครองส่วนท้องถิ่นมันก็คือส่วนหนึ่งของการปกครองจากรัฐบาลกลางที่ส่งความเจริญไปสู่ท้องถิ่นธรรมดา ปัจจุบันเรามีเทศบาล ปัจจุบันเรามีสุขาภิบาล ถ้าอย่างนั้นก็แปลว่าทั้งเทศบาล สุขาภิบาลก็เป็นรัฐอิสระไปหมดสิครับถ้าพูดกันแบบนั้น ความจริงแล้วไม่น่าพูดในสิ่งเหล่านี้

ท่านประธานครับ ยังคงมีมากมายที่เพื่อนสมาชิกสักครู่นี้ที่ไม่เห็นด้วย กับในเรื่องนี้ เช่นประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม คุณพิษณุบอกว่าการกำหนดไว้ ๒ เปอร์เซ็นต์ แล้วสภาจะตัดทอนงบประมาณอย่างไร แล้วก็ยังบอกว่างบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ไปถึงสภาตำบล ก็ต้องย้อนกลับไปกลับมาระหว่างกรม กองต่าง ๆ แล้วก็ตั้งงบประมาณออกไป ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้คงเป็นเรื่องของเทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ การที่จะตัดงบประมาณในส่วน ๒ เปอร์เซ็นต์นี้ได้หรือไม่ ท่านประธานก็คงทราบดีว่า ไม่เคยมีหรอกครับที่งบประมาณอย่าง ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท จะถูกตัดลงไปเหลือ ๗๑๔,๐๐๐ ล้านบาท เป็นไปไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นถึงตัดก็โปะเข้าไปใหม่ได้ ก็โปะให้มันเต็ม ๒ เปอร์เซ็นต์ พูดกันง่าย ๆ ว่า ไม่เห็นจะแปลกอะไรเลยและคงไม่มี ผมไม่คิดหรอกว่าเพื่อนสมาชิกคนใดจะมาตัดงบประมาณที่จะอุดหนุนให้กับสภาตำบล และในส่วนที่บอกว่างบประมาณจะต้องตีไปตีกลับ อันนั้นเป็นเรื่องของเทคนิคของทางงบประมาณซึ่งก็คงจะต้องทำอยู่แล้ว ไม่เห็นจะต้องถือว่าเป็นเรื่องของปัญหาหรืออุปสรรคในการที่จะให้เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ และโดยเฉพาะที่บอกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์นั้นจะต้องมาจากงบอะไร งบจ่ายจริงหรืองบประมาณที่ตั้งตาม พ.ร.บ. ท่านประธานครับ ก็เห็น ๆ อยู่แล้ว เขียนอย่างนี้ก็แปลว่าต้อง ๒ เปอร์เซ็นต์ของพระราชบัญญัติงบประมาณ ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็คูณด้วย ๒ ก็คือ ๑๔,๓๐๐ ล้านบาท ก็ไม่เห็นต้องคิดอะไรมากเลยครับ ทำไมจะต้องคิดให้มันเป็นปัญหา ในเมื่อเราจะให้งบประมาณกับบ้านนอกกันสักที ทำไมเราจะต้องคิดว่ามันเป็นปัญหา ท่านประธานครับ ท้ายที่สุดก็คงจะต้องตอบปัญหาของเพื่อนสมาชิกที่กล่าวว่า เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์ ที่ผมขอแปรญัตตินี้เป็นเรื่องของเบี้ยหัวแตก ท่านประธานครับ ถ้าหากสิ่งนี้คือเบี้ยหัวแตก มันก็แตกอยู่ในหัวใจของประชาชนทั่วทั้งประเทศ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ส่งสุข ภัคเกษม กรรมาธิการเสียงข้างมาก แต่คราวนี้จะแพ้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงจำเป็นที่จะขออนุญาตในการที่จะให้ข้อสังเกตเพียงเล็กน้อย เพราะว่าเหตุผลทั้งหลายนี้ ----------

โดยเฉพาะท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ที่กรุณาให้รายละเอียด แจกแจงรายละเอียดนั้นเป็นเหตุเป็นผล เป็นหลักการ เป็นวิชาการ เป็นสิ่งที่สภาแห่งนี้จะรับพิจารณาได้ ว่ากันที่จริงแล้วในขณะนี้ที่เรากำลังมาถกเถียงในเรื่องที่ว่า เราจะมีเงินอุดหนุนจากการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละปีนั้นไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ ไปให้กับสภาตำบลทั่วประเทศ ยอดงบประมาณ ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ก็คงจะได้เงินประมาณ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ก็แบ่งให้สภาตำบลละ หรือองค์การบริหารส่วนตำบลละ ๒ ล้านบาท มันไม่ใช่เป็นเงินที่มากเลย อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเกิดเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมาตรงนี้ ก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิด ความจริงแล้วคนที่เขาบอกว่าเขาไม่เอาตรงนี้ ก็ยังไม่มีใครลุกขึ้นมาพูดในสภาตำบล เพียงแต่ว่าเมื่อคืนนี้ดูโทรทัศน์ เพื่อนรักของผมที่ท่านเป็นโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ ท่านอาคม เอ่งฉ้วน ท่านแถลงบอกว่า มติของพรรคประชาธิปัตย์ได้ประชุมกันแล้วบอกว่าไม่เอาตรงนี้ ผมก็ยึดตรงนั้นเท่านั้น แต่ว่าเสียงที่ท่านพูดกันหนาหูมาตลอดเวลาว่า มติของคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ของคณะกรรมาธิการนี้บอกว่า ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีทุกปีไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ เอาให้กับสภาตำบล ก็มีเสียงบอกว่าในทางปฏิบัติแล้ว การสร้างงบประมาณผูกพันอย่างนี้ ทำให้รัฐบาลปฏิบัติไม่ได้ รัฐบาลปฏิบัติได้ รัฐบาลปฏิบัติไม่ได้นั้น ท่านสมาชิกวีระกร คำประกอบ จากจังหวัดนครสวรรค์ท่านก็พูดไปจนกระทั่งหมดสิ้นกระทงความแล้ว กระผมก็คงเอามาพูดต่ออีกก็คงจะไม่ดีเท่าท่าน แต่เป็นเหตุผลที่สภาแห่งนี้พึงจะรับฟัง กระผมกราบเรียนในเรื่องของคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ถ้าจะเอาเรียงหัวกันแล้ว กรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลนั้นต้องมากกว่าฝ่ายค้าน แต่ทีนี้ถ้าหากว่าเรื่องนี้มีการปรึกษาหารือและมีการวางแผนในเรื่องการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ นับตั้งแต่กระทรวงมหาดไทยเสนอขึ้นมา จนกระทั่งเข้าคณะรัฐมนตรี แล้วก็จากคณะรัฐมนตรีมายังสภา จากสภารับหลักการในวาระแรก พอไปถึงวาระที่ ๒ สภาตั้งพวกผมขึ้นไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญไปแปรญัตติกัน ก็ชัดเจนถ้าจะเอากันตั้งแต่ต้นบอกว่า ไม่ให้ ๒ เปอร์เซ็นต์ จะขัดหลักการ ก็ควรที่จะทำกันมาตั้งแต่ต้น เมื่อมาทำอย่างนี้แล้วก็หมายความว่า เสียงข้างมากของคณะกรรมาธิการนั้นจะไม่มีการยอมรับกัน

ธรรมเนียมปฏิบัติในสภาแห่งนี้ก็เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่โยกไปคลอนมา เอนไปเอนมา เหมือนไม้หลักปักขี้เลน อีกหน่อยใครเขาจะไปให้ความเชื่อถือ เราสามารถที่จะกลับ เราสามารถที่จะปรับ เราสามารถที่จะเปลี่ยนได้ทุกอย่าง ท่านประธาน เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องที่เรากำลังจะพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีสายตาที่คอยจับจ้องมองเราอยู่รอบ ๆ สภา รอบ ๆ รั้วสภา ทุกคนสบประมาทว่า สภานั้นไม่มีความจริงใจในการที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ถึงกับจะมีการเสนอตั้งองค์กร องค์การอะไรต่าง ๆ ขึ้นมามากมาย ดีหน่อยระยะนี้ไม่มีใครมาปีนรั้วบังคับให้พวกเราทำอย่างโน้นทำอย่างนี้ นั่นคือสิ่งที่ทุกคนเขามองว่า สภาของเรานั้นเรามีกฎมีเกณฑ์ มีหลักมีเกณฑ์ที่จะทำหน้าที่ของเราได้อย่างไร กระผมเสียใจ เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็แพ้ เป็นกรรมาธิการเสียงข้างมากก็แพ้อีก ก็ดูเหมือนว่ามันจะต้องแพ้ไปเสียทุกอย่าง กระผมไม่เข้าใจ กระผมมีแต่ความรู้สึกว่า ทำไมเราถึงได้มีการเปลี่ยนแปลงได้รวดเร็วเหลือเกินในสิ่งที่จะสร้างสรรค์ประโยชน์ ในสิ่งที่จะกระจายประโยชน์นี้ไปสู่ประชาชนในชนบท----------

เราทำไมถึงจำเป็นที่จะต้องมากีดกัน และทำไมถึงจะต้องมาแบ่งคน ทำไมให้คนในชนบท คนตำบล คนในหมู่บ้านที่กำลังเริ่มจะมีองค์กร ที่จะทำให้เขาเป็นตัวของตัวเอง มีรายได้จากการอุดหนุนของรัฐบาล ซึ่งเป็นรัฐบาลที่พวกเขาตั้งขึ้นมา สร้างขึ้นมา เลือกขึ้นมา แต่พอมาถึงวันนี้เราก็บอกว่า เราให้เขาไม่ได้ หลักการอย่างนี้ กระผมเห็นว่าเป็นหลักการที่อยากจะมากราบเรียน จะเรียกร้องต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกสักครั้งหนึ่ง กรุณาเถอะครับ ยิดประเพณีเดิม เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากสักหน่อย จะเป็นการก่อประโยชน์อย่างอเนกอนันต์ให้กับการสร้างสภาตำบล การสร้างหลักการที่จะให้คนในตำบล คนในหมู่บ้านนั้นเขารู้จักในการที่จะปกครอง รู้จักในการที่จะบริหารรายได้ ในการที่จะบริหารโครงการต่าง ๆ ด้วยตัวของเขาเองเป็นนิติบุคคล สามารถตัดสินใจในการที่จะลงทุนค้าขายขึ้นด้วยตัวของเขาเองได้ ผมก็คงจะไม่มีอะไรพูดมากไปกว่านี้แล้ว เพราะว่าพูดไปก็ยิ่งให้ความเคารพต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าคงจะได้วินิจฉัย สิ่งที่กระผมและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้กราบเรียนต่อสภานี้เป็นประวัติศาสตร์ เป็นสิ่งที่เราบันทึกไว้คนรุ่นหลังมาพลิกอ่านดูได้ และถึงวันนั้นเราจะตอบคำถามของอนุชนรุ่นหลังได้อย่างไรว่าสภายุคเรานี้กำลังทำอะไรกันอยู่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเลื่อนการประชุมไปก่อน วันนี้ขอปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๗

ผู้จดรายงานการประชุม

วีณา สัตตวัตรกุล
สาวิตรี อมรตานนท์
รัชฎา มีคุณ
กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
รสรินทร์ กนกอุดม
สุทธิกานต์ มั่นนุช
อารีรัตน์ พัฒนโศภนพงศ์
บังอร แก่นกุล
อัมพา กันทิโกวิทย์
เยาวภา เนื่องพิมพ์
นัยนา เปรมประพันธ์
จิราพร พจน์วิชัย
ฐานิสา แก้วสถิตย์
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
รัชนีพร มณีนิล
ประไพพิศ ดีสุ่น
ปวีญา กองสงฆ์
รัศมี บานเย็น
รัตนา ลิ้มวิไลกุล
สมบัติ จันทร์ไพจิตร
สันทนา ทรัพย์พูนผล
กรรณิกา บุญชุบ
จงถนอม พลัดเสนา
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
เบ็ญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
ประภาลักษณ์ ปุนบุดดา
เพทาย พันธุ์คุ้ง
วัชรี วีระกิจน้อย

หทัยกาญจน์ คงแก้ว
กัลยา พิมเสน
ประทีป รักเมือง
ละออ ฤทธิ์ประเสริฐ
สายชล ไทยรวมมิตร
ชนิกา ศรีสมวงษ์
กรุณา พิมพ์สุวรรณ
นภา วีรยุทธ์โกศล
รัตนา ภู่ระหงษ์
พัชรี ไชคำพา
ลำภู เชี่ยงหลิว
สะแกวรรณ คุ้มกิจ
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
พรเทพ ไชยสงวนสุข
สติมา จันทร์ไพจิตร
กมลมาศ ทังสุภูติ
วัฒนี อุดมภักดี
วิภาวรรณ นิลบรรจง
ภาวดี วรรณสถิตย์
ดรุณี อ่ำเมือง
วีรพร กิจกนกศร
วชิราภรณ์ นันลังค์
สุจิตรา อรุโณ
สุภปภา หน่องพงษ์
พุทธชาติ พรรณพราว
สุภาภรณ์ ละอองแก้ว
อุทัยวรรณ์ จำนงค์ศาสตร์

สภาผู้แท..าษฎร (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๙

คณะกรรมาธิการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมาธิการ		ลายมือชื่อ
๑.	ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์สิริ	ประธานคณะกรรมาธิการ	
๒.	นายสมพงษ์ สู่สุภอรรถ	รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายสุเมธ พรมพันห่าว	รองประธาน คนที่สาม	
๕.	นายไพจิต ศรีวรขาน	รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายไชยยศ จิรเมธากร	รองประธาน คนที่ห้า	
๗.	นายแสวง ฤกษ์จรัล	รองประธาน คนที่หก	
๘.	นายประเสริฐ สุขวัฒน์	รองประธาน คนที่เจ็ด	
๙.	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	เลขานุการคณะกรรมาธิการ	
๑๐.	นายบุญทรง วงศ์กวี	ผู้ช่วยเลขาฯ	
๑๑.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล	โฆษกคณะกรรมาธิการ	
๑๒.	นายทวี สุระบาล	ผู้ช่วยโฆษกฯ	
๑๓.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	ที่ปรึกษา	
๑๔.	นายเกษม มาลัยศรี	ที่ปรึกษา	
๑๕.	นายภูมิ สาระผล	ที่ปรึกษา	
๑๖.	นายรักเกียรติ สุขธนะ		
๑๗.	นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ		-

ตรวจแล้ว วันที่ 26 เดือน ตุลาคม พ.ศ 2537

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๗

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ...๓๕.../สมัยสามัญ...ครั้งที่๑๑
วันพุธที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิ้มตระกูล	✓			
๒	นายกมล จิระพันธุ์วาณิช	✓			
๓	นายกร ทัพพะรังสี			✓	
๔	นายกระแส ชนะวงศ์	✓			
๕	นายกริช กงเพชร	✓			
๖	นายกฤษฎางค์ แถวโสภา	✓			
๗	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๘	นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์	✓			
๙	นายกำชูง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๑	ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเกียรติ ธีรวินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
๑๖	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๑๗	นายไกรลิทธิ์ ไกรลิทธิพงศ์	✓			
๑๘	นายชุนทอง ภูผิวเดือน			✓	
๑๙	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมณะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา	✓			
๒๓	นายจรัส พั้วช่วย	✓			
๒๔	นายจองชัย เที่ยงธรรม	✓			
๒๕	นายจักรพันธุ์ ยมจินดา	✓			
๒๖	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
๒๗	นายจำลอง ครุฑชุนหค	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง		✓		
๒๙	นายจิระ มังคลรังษี	✓			
๓๐	นายจิรเมธ อุดมธรรมภักดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรยโกมล	✓			
๓๔	นายเจริญ เชาวน์ประยูร	✓			
๓๕	นายฉลาด ชามช่วง	✓			
๓๖	นายฉัตรชัย เอื้อสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ	✓			
๔๔	นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	✓			
๔๕	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๔๖	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์			✓	

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๔๘	นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๔๙	พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ			✓	
๕๐	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
๕๑	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๕๒	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
๕๓	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๕๔	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๕๕	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๕๖	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๕๗	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๘	นายชูวิทย์ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๙	นายเชาวน์วัศ สุคลาภา	✓			
๖๐	ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๖๑	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์	✓			
๖๒	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรหมา	✓			
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย		✓		
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรรณ	✓			
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคมัยฤทธิ์ วัชราภรณ์	✓			
๖๙	นายคุลิต รังคสิริ	✓			
๗๐	นายคุลิต โสภิคชา	✓			
๗๑	นายเคช บุญ-หลง	✓			
๗๒	นาวาโท เคชา สุชารมณ์	✓			
๗๓	พันจ่าอากาศเอก เด็ดดวงดอกรัก คุ้มชนะ	✓			
๗๔	นายเด่น โค้ะมีนา	✓			
๗๕	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมนิติพันธุ์	✓			
๗๗	นางเตือนใจ บุญปละ	✓			
๗๘	นายโตรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	อาก	หมายเหตุ
๗๙	นายถวิล จันทร์ประสงค์	✓			
๘๐	นายถวิล โพรสณห์	✓			
๘๑	นายถวิล ฤกษ์หร่าย	✓			
๘๒	นายถาวร ศรีรัตน์ณรงค์	✓			
๘๓					
๘๔	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
	นายทรงธรรม ปัญญาคี	✓			
๘๖	นายทรงพล โกวิทศิริกุล	✓			
๘๗	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๘๘	นายทวิช กลิ่นประทุม	✓			
๘๙	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๙๐	นายทวี สุระยาล	✓			
๙๑	นายทศพล ลิ่งชทรัพย์	✓			
๙๒	นายทิพวัฒน์ มกุดพิทักษ์				
๙๓	นายเทอดพงษ์ โชยชนินทร์				
๙๔	นายเทิดภูมิ ใจดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๕	นายธงชัย พิมพ์สกุล	✓			
๙๖	นายธนิต โครวุฒิ			✓	
๙๗	นายธเนศร์ พรหมัณฑ์พงศ์	✓			
๙๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๙	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๐๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๑๐๒	นายธีระวัฒน์ คิริวันสาณฑ์	✓			
๑๐๓	นายเธียร มโนหรทัต	✓			
๑๐๔	นายนิพนธ์ ธาราภูมิ			✓	
๑๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๐๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๐๗	นายนิพนธ์ วิลิษฐบุหงดาสดศร์				
๑๐๘	นายนิพิฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๐๙	นางนิภา พริ้งพุลกะ	✓			
๑๑๐	นายนิยม [illegible]	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี บุญล ธนิกุล	✓			
๑๑๒	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง โฆษิตจิรนันท์	✓			
๑๑๔	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๑๕	นายบวร ภูจริต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญชง วีสมหมาย	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย ภู่จินาพันธุ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู โรจนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์กวี	✓			
๑๒๒	นายบุญเทิง ทองสวัสดิ์		✓		
๑๒๓	นายบุญธง ศรงษ์ประชา	✓			
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แขวัฒนะ	✓			
๑๒๕	นายบุญเลิง ศิริโล	✓			
๑๒๖	นายบุญเลิศ ภาวรกุล	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๘	นายบุรินทร์ หิรัญบูรณะ	✓			
๑๒๙	นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์		✓		
๑๓๐	นายประกิจ พลเดช	✓			
๑๓๑	นายประจวบ ไชยสาส์น	✓			
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณ์	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	✓			
๑๓๕	ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	✓			
๑๓๖	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
๑๓๗	นายประมาล สภาวสุ			✓	
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประมาณ อดิเรกสาร	✓			
๑๓๙	นายประวัฒน์ อุดดะโมด	✓			
๑๔๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๓	นางวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ		✓		
๔	นายประสพ บุษราคัม	✓			
๑๔๕	นายประสาท ตันประเสริฐ			✓	
๑๔๖	นายประสานต์ บุญมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประเสริฐ สุธวัฒน์			✓	
๔	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา มุสิกุล	✓			
๑๕๑	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณหัต	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญจะ เกสรทอง	✓			
๑๕๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๑๕๘	นายเมธินธิ์ สิงห์สมทรัพย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อุดม ศรีสุธี	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี(หญิง) พนิดา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เดชะไพบูลย์	✓			
๑๖๔	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายพา อักษรเสือ	✓			
๑๖๗	นายพิเชษฐ พันธุวิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๑๗๐	นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายพินิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางพิมพา จันทร์ประสงค์	✓			
๑๗๓	นายพิศาล มูลศาสตรสาหร	✓			
๑๗๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๕	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร	✓			
๑๗๖	นางสาวพูนสุข โลหะโชติ	✓			
๑๗๗	นายพูลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ	✓			
๑๗๘	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๑๗๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๘๐	นายไพรัช นุชิต	✓			
๘๑	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๘๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๘๓	นายไพศาล จันทรภักดี			✓	
๑๘๔	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๑๘๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๗๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๘๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๘๘	นายมงคล จงสุทธนามณี	✓			
๑๘๙	นายมณฑล ไกรวัฒนุสสรณ์	✓			
๑๙๐	นายมนตรี ค่านไพบูลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี พงษ์พานิช	✓			
๑๙๒	นายมนัส เชิงยศมาก	✓			
๑๙๓	นายมอนอินทร์ รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมั่น พัธโนทัย			✓	
๑๙๕	นายมานะ คูสกุล	✓			
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๑๙๗	นายมาโนช์ญ์ วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	ศาสตราจารย์ มารุต บุนนาค	✓			
๑๙๙	นายมุข สุไลมาน	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ			✓	
๒๐๒	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายยุทธ อังกินันทน์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี มิรัญโอดิ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗	นายรักเกียรติ สุขธนะ			✓	
๒๐๘	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๒๐๙	นายรำรี มามะ	✓			
๒๑๐	นายเรวัต สิรินุกูล	✓			
๒๑๑	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๒๑๒	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๒๑๓	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๑๔	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ	✓			
๒๑๕	นายลำพอง พิลาสมบัติ	✓			
๒๑๖	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
๒๑๗	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
๒๑๘	นายวิชรินทร์ เกตะวันดี	✓			
๒๑๙	นายวัฒนา อัศวเหม	✓			
๒๒๐	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๒๒๑	นายวัลลภ ยังตรง	✓			
๒๒๒	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๓	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๙	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๒๒๔	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
๒๒๖	นายวิชัย วงศ์โชย	✓			
๒๒๗	นายวิเชียร ขาวขำ	✓			
๒๒๘	นายวิเชียร คันฉ่อง	✓			
๒๒๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๓๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ใกร	✓			
๒๓๑	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๒๓๒	นายวิทยา ชันอาสา	✓			
๒๓๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๒๓๔	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๒๓๕	นายวิทยา ศรีจันทร์	✓			
๒๓๖	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๒๓๗	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๒๓๘	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	✓			
๐	นายวิรัตน์ คยางคนนท์	✓			
๒๔๑	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๒๔๒	นายวิวัฒนไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๒๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่		✓		
๒๔๔	นายวิสาร เดชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๕	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๒๔๖	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๒๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๒๔๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๒๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๐	นายศิลป์ชัย นุ้ยปรี	✓			
๒๕๑	นายส่งสุข ภัคเกษม	✓			
๒๕๒	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๒๕๓	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	✓			
๒๕๔	นายสนิท จันทรวงศ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๕	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
๒๕๖	นายสมคิด นวลเปียน	✓			
๒๕๗	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๒๕๘	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๒๕๙	นายสมชาย สาคิษฐ์	✓			
๒๖๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๒๖๑	พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง	✓			
๒๖๒	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๒๖๓	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๒๖๔	นายสมพงษ์ สู่ศุภอรรถ	✓			
๒๖๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๒๖๖	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
๒๖๗	นายสมพร อัศวเหม	✓			
๒๖๘	นายสมพัฒน์ กัลยาวินัย	✓			
๒๖๙	นายสมมาศ เธียรสวัสดิ์	✓			
๒๗๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรบนท์	✓			

ำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๒๗๒	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	✓			
๒๗๓	นายสมัคร สุนทรเวช	✓			
๒๗๔	นายสมาน ชมภูเทพ	✓			
๒๗๕	นายสมาน ภุมมะกาญจนะ	✓			
๒๗๖	นายสมุทร มงคลกิติ	✓			
๒๗๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม				
๒๗๘	นายสฤค สันติเมหนีกล				
๒๗๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ				
๒๘๐	นายสวัสดิ์ สิบสายพรหม				
๒๘๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ				
๒๘๒	นายสันติ ชัยวิรัตนะ				
๒๘๓	นายสันหัต จินาภักดิ์				
๒๘๔	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร				
๒๘๕	นายสัมพันธ์ เลิศบุวัฒน์	✓			
๒๘๖	พลตำรวจโท สาโรช สุรังษี				

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๗	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
๒๘๘	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๒๘๙	นายสำเร็จ ภูนิคม	✓			
๒๙๐	พันตรี สีทัพนม วิชิดวรสาร	✓			
๒๙๑	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๒๙๒	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๒๙๓	นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร			✓	
๒๙๔	นายสุชาติ คับเจริญ	✓			
๒๙๕	นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์	✓			
๒๙๖	นายสุทิน ภูยุทธานนท์	✓			
๒๙๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๒๙๘	นายสุทิน นพเกตุ	✓			
๒๙๙	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๓๐๐	นายสุเทพ อัคถากร				
๓๐๑	นายสุธรรม แสงประทุม				
๓๐๒	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			

ำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๓	เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูลไท	✓			
๓๐	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๓๐๕	นายสุเมธ พรมพันห่าว	✓			
๓๐๖	นายสุรเชษฐ์ มาศคิตต์	✓			
๓๐๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๓๐๘	นายสุรพร คนัยตั้งตระกูล	✓			
๓๐	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๓๑๐	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๓๑๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๓๑๒	นายสุรศักดิ์ บัวชาว	✓			
๓๑๓	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๓๑๔	นายสุวโรช พะลัง	✓			
๓๑๕	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
๓๑๖	นายสุวิทย์ คุณกิตติ				
๓๑๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๓๑๘	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๙	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๓๒๐	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	✓			
๓๒๑	นายแสวง กุกษ์จรัล	✓			
๓๒๒	นายโสภณ เพชรล่วาง	✓			
๓๒๓	นายไสว พัฒโน	✓			
๓๒๔	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
๓๒๕	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๓๒๖	นายอนุรักษ์ จุรีมาศ	✓			
๓๒๗	นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ	✓			
๓๒๘	นายอภิชาติ ศิรสาวัสดิชัย	✓			
๓๒๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๓๐	นางอรดี สุทธศรี	✓			
๓๓๑	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
๓๓๒	นายอรรถสิทธิ์ หรัพยสิทธิ์	✓			
๓๓๓	นายอร่าม โล่ห์วีระ	✓			
๓๓๔	นายอร่าม [illegible]	✓			

ำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๕	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๓๓๖	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๓๓๗	นายอัมพล จันทรเจริญ	✓			
๓๓๘	นางลลิตา ฤฒษ์สำราญ	✓			
๓๓๙	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๓๔๐	นายอาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา	✓			
๓๔๑	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๓๔๒	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๓๔๓	นายอารยะ ชุมควง	✓			
๓๔๔	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
๓๔๕	นายอำนวย ปะติเส				
๓๔๖	นายอำนวย สุวรรณคีรี	✓			
๓๔๗	นายอำนาจ ชนะวงศ์	✓			
๓๔๘	นายอำนาจ เพ่งจิตต์	✓			
๓๔๙	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๓๕๐	นายอิลิสระ [illegible]	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๕๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๓๕๒	นายอุดมศักดิ์ ทั่งทอง	✓			
๓๕๓	นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	✓			
๓๕๔	นายอุดร ตันติสุขทร	✓			
๓๕๕	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
๓๕๖	นายเอกพร รักความสุข			✓	
๓๕	นายเอกภาพ หลยี่อ	✓			
๓๕๘	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
๓๕๙	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๓๖๐	นายไอวาท จุลโคตร	✓			

(นางสาววรรณวิภา กุลสนอง)